

Pravica

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI



LT. JOHN M. OSBOLT

Lieutenant John M. Osbolt, son of Mr. John Osbolt and our Supreme Auditor Mrs. Pauline Osbolt, Chicago, Illinois, is the first officer in the service of Uncle Sam who joined our SWU Friendship and became an honorary member of our



The Dawn OFFICIAL PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

83

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926 v Chicagi, Ill.
Inkorporirana 14. dec. 1927 v državi Illinois

Slovenian Women's Union of America

Organized Dec. 19th 1926 in Chicago, Ill.
Incorporated Dec. 14th, 1927 in the State of Illinois
Member of: National Council of Catholic Women
Canadian American Council on International Relations
Common Council for American Unity

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje, 1709 E. 31st St., Lorain, Ohio

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President
Mrs. Marie Prislant, 1034 Dillingham Ave. Sheboygan, Wis.

I. podpredsednica First Vice President
Mrs. Frances Rupert, 19303 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Coghe, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel, 5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet, 305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Markezich, 2809 E. 95th St., So. Chicago, Ill.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster, 714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Otoničar, 1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio
Mrs. Mary Lenich, 609 Jones St., Eveleth, Minn.
Mrs. Pauline Ozbolt, 2029 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Svetovalni in porotni odsek — Advisory Board
Mrs. Frances Susel, predsednica, 15900 Holmes Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Ivanka Zakrajsek, 6059 — 68th Rd., Ridgewood, N. Y.
Mrs. Marica Kopach, 1217 So. 61st St., West Allis, Wis.
Mrs. Anna Kameen, P. O. Box 767, Forest City, Pa.
Mrs. Rose Jerome, 214 Grant Ave., Eveleth, Minn.

Zarja THE DAWN

URADNO GLASILO SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V AMERIKI
OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina \$2.00 na leto. Za članice SŽZ \$1.20 na leto
Subscription price \$2.00 per year
Members of the SWUA \$1.20 per year

Office of Publication:
"ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

Telephone ENDicott 5882

Entered as Second-Class Matter June 28, 1929, at the
Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of August
24, 1912.

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak, Urednica in upravnica "Zarje,"
6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
Mrs. Anna Petrich, 2178 Burton St., Warren, Ohio
Miss Gladys Buck, 10036 Ave. L., So. Chicago, Ill.

Odbor za Mladino in razvedrilo—Youth & Recreation Board

Director of Drill Teams and Clubs:
Albina Novak, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Director of Juvenile Department:
Frances Bogovich, 6701 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio
Director of Sports:
Lillian Kozek, 2244 So. Wolcott Ave., Chicago, Ill.

WHAT'S THE COST OF A WOODEN CROSS?

A soldier is dying RIGHT NOW because our country asks of him, so when a Victory Volunteer asks you to double your buying of War Bonds, think of the cost of a wooden cross before you answer . . .

THEN PLEDGE EVERY DOLLAR
YOU CAN!

Let freedom carpet the earth!

BUY WAR BONDS!

World War II is costing us \$2,200 every second of the day, seven days a week. To fire a 14-inch gun costs \$900; to fire a 16-inch shell costs more than \$1,500. The Signal Corps, which so far has been allotted \$5,500,000,000 during this war, was started during the Civil War with an appropriation of \$2,000. A battleship requires 3,000 electric bulbs, an armored division 60,000.

This Nation's slogan, "Buy War Bonds," has Hitler worried. The German government recently informed our State Department that letters bearing this slogan or sticker on the outside of envelopes addressed to prisoners of war, would not be delivered.

October 28, 1886—Statue of Liberty, a gift of France, was unveiled.

October 28, 1918—Czechoslovakia declared its independence.

October 29, 1918—Yugoslavia proclaimed its independence.

October 31, 1887—Birth of Chiang Kai-shek.

When you buy Bonds for a college

education, if you buy enough to pay for 3 years, Uncle Sam treats you to the 4th.

FIVE MAGIC M's

MEN—Our men in the armed forces are doing their job.

MINUTES—Let us make every minute work for victory.

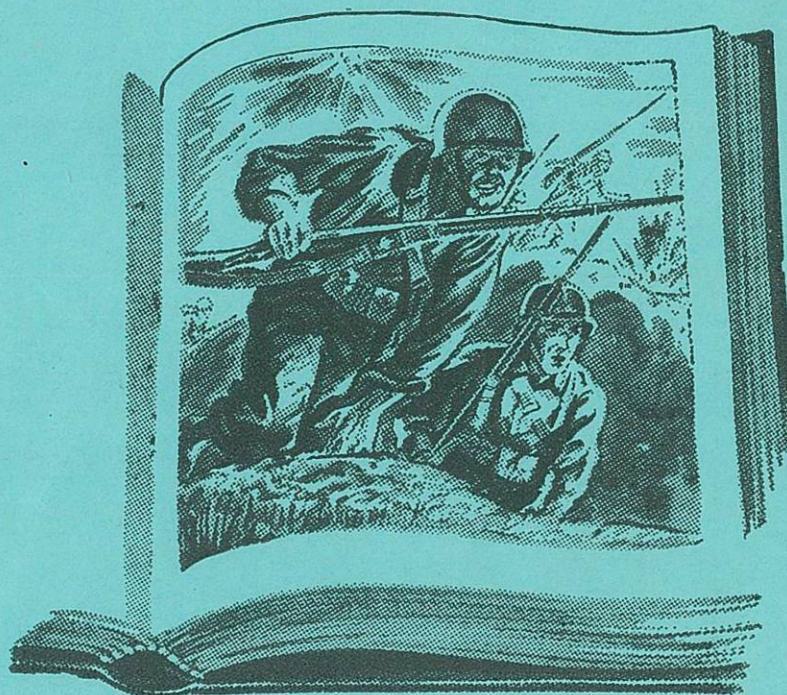
MUNITIONS—Production miracles

are being performed by American Industry.

MORALE—The morale in the armed forces and on the home front is excellent.

MONEY—Our Government must have more money.

A year from now what will we wish we had done today? Buy Bonds.





LETO XVI. — ŠT. 10

OCTOBER, 1944

VOL. XVI. — NO. 10

MARIE PRISLAND:

KAKO TEŽAK JE VAŠ KRIŽ . . .

Ali poznate pravljico o križu? Če je ne poznate, vam jo tu povem:

Živel je siromašen mož. Imel je dosti nadlog nad seboj. Bolezen ga je mučila, večkrat je bil lačen kot sit, sam je hodil po svetu in nikjer ni našel prijaznega doma, da bi si lahko odpočil . . . Zmerom bolj se ga je loteval obup in pogostokrat je tarnal: "Ljubi Bog, zakaj si ravno meni naložil tako težak križ? Menda ni nihče na svetu tako nesrečen kot sem jaz. Moj križ postaja neznosen!" — In ko je neki dan spet tako tarnal, mu je Bog odgovoril: "Človek, če se ti zdi tvoj križ pretežak, zberi si drugega!" Povedel ga je na livado, kjer je stalo vse polno križev. Nekateri so bili majhni, drugi večji in spet drugi že kar velikanski; narejeni so bili iz lesa ali iz jekla, nekateri so imeli ostre robove in niti dva križa nista bila enaka, čeprav jih je bilo toliko. "Išči," mu je velel Bog, "in če najdeš križ, ki se ti bo bolj prilegel, ga lahko zamenjaš s svojim." Mož je ves vesel ubogal. Prijel je najmanjši križ, a glej, bil je iz železa in tako težak, da ga še dvigniti ni mogel. Potem je prijel drugega, ki je stal blizu in ki se mu je zdel kaj priročen. A ostri robovi so se mu zarežali v ramo in hitro ga je spet postavil nazaj. Tako je hodil od križa do križa, izbiral, tehtal, poskušal, a noben mu ni ugajal. Naposled je opazil lep križ, celo malo pozlačen, ki se mu ni zdel prevelik in hitro je šel ponj, ker takle pozlačeni križ bi človek že kar nosil, a ko si ga je zadel na ramo, so mu kolena klecnila pod njim, tako je bil težak. Mož pa ni odnehal. Izbiral in izbiral je naprej in naposled je našel križ, ki se mu je zdel primeren. Ko si ga je zadel na rame, se mu kolena niso šibila pod njim in tudi robov ni imel, ki bi ga rezali v živo.

Zdel se mu je še najlažji od vseh.

"Tegale vzamem, dobri Bog! Najbolj se mi prilega!" — Tedaj se je Bog nasmehnil: "Saj to je vendar tvoj križ, ki ga nosiš že vse življenje!" . . . Od takrat se je mož vdal v svojo usodo in ni več obupoval, ker je zdaj znal, da nosijo drugi ljudje še vse večje in težje križe . . .

Takšna je pravljica o križu! Kaj ne, koliko resnice je v nji? Včasih mislimo, da prav nas tepe usoda posebno kruto, da je drugim življenje mnogo lažje in lepša. A če bi se poglobili v njih položaj, bi kmalu spoznali, da tudi druge ljudi tarejo križi, morda težji od našega in ne bi hoteli menjati z njimi. Saj včasih se vendarle zgodi, da za kratek čas odložimo svoj križ in si oddahnemo. Hudi in slabi časi se menjajo z dobrimi, doživljamo lepe dni poleg žalostnih in naj bo trpljenje še tako veliko, srčna bol še tako globoka, nobeno trpljenje ni večno . . .

Najhuje je seveda tistim, ki vedno gledajo vase in mislijo na svoj križ. Odprite oči, pogledajte okrog sebe! Vsi imajo težave, vsakogar tarejo skrbi, nihče ne uide udarcem usode. Razlika je le v tem, kako kdo nosi svoj križ. Nekateri ga nosijo z vedrim obrazom, drugi pa vzdihujejo neprestano. Verjemite mi, tistim, ki nosijo križ s pogumom, se zdi lažji!

V teh težkih časih, ko je, in ko bo križev brez števila, ki jih bo prinesla vojna, bo prav, če si večkrat pokličemo v spomin pravljico o križu. Težki, strašno težki bodo nekateri križi; srce in duša bo klonila pod njimi. Edipo pogum in trdna vera v božjo pravičnost, ki nikomur ne naloži večjega križa kot ga je kdo zmožen nositi, bo olajšalo breme, ki ga nam nalaga življenje v tej solzni dolini . . .

RADIO POZDRAV AMERIŠKIH SLOVENK V STARO DOMOVINO

Govorila Mrs. Marie Prisland

Ob priliki I. konvencije Slovenskega ameriškega narodnega sveta vršeče se 2. in 3. septembra v Clevelandu, Ohio, mi je v posebno veselje in ponos, da Vas kot predsednica Slovenske ženske zveze v Ameriki — katere članstvo šteje nad 13,000 mater rojenih v Sloveniji in njihovih hčera rojenih v Ameriki — najtopleje pozdravim. Pozdravljam vse žene in dekleta v že osvobojeni Sloveniji, kakor tudi one, katerim svoboda še ni bila dana, ki pa bo zdaj kmalu prišla.

Me ameriške Slovenke smo svobodne in smo vedno imele možnost in tudi veselje ter potrebno navdušenje, da v naših slovenskih naselbinah po Ameriki igramo važno vlogo v političnem in kulturnem življenju in razvoju ameriških Slovencev, ki so se kot presajena veja udomačili v tej novi domovini. Vsi še vedno mnogo mislimo na svoje rodne kraje in na narod v naši stari odmovini. Pozdravljam Vas žene in dekleta v Sloveniji s ponosom, ker slišale smo, kako ste v tej borbi na življenje in smrt pogumno stale ob strani svojih mož, kako ste junaško prenašale strašno gorje, ki ga Vam je prinesel sovražnikov vpad v ljubljeno Slovenijo.

Obenem s pozdravi Vam pošiljamo tudi zagotovilo, da bomo me, Vaše sestre v Ameriki storile vse, kar bo v naši moči, da Vam najdemo čimveč podpore in zaslombe, moralne in materialne za čas po zmagi, ki je zdaj že na obzorju.

Upajmo na skorajšno svidenje! Bog z Vami, drage sestre!

SLOVENSKO AMERIŠKI NARODNI SVET

Dne 2. in 3. septembra se je vršila prva konvencija Slovensko ameriškega narodnega sveta v Clevelandu, Ohio, ki je vzorno potekla in ves čas zborovanja je prevladoval resničen slovenski duh.

Poverilni odbor je poročal, da je navzočih 119 zastopnikov in odbornikov, ki so dospeli iz približno vseh držav, kjer so slovenske naselbine. SZZ je imela štiri zastopnice: Mrs. Marie Prisland, Mrs. Josephine Erjavec, Albina Novak in Mrs. Emma Planinšek iz Joliet, Illinois.

Odborniki kot zastopniki so podali zanimiva poročila in izrekli mnogo lepih besed v pobudo nadaljnjega delovanja za narodni svet.

Tukaj prinašamo poročilo naše glavne predsednice Mrs. Marie Prisland, ki je bila članica eksekutive:

POROČILO PODPREDSEDNICE

Ko sem na narodnem kongresu sprejela odborniško mesto v SANS, sem obljubila po svojih najboljših močeh pomagati Svetu v njegovem stremljenju za izvršitev nalog, ki jih predpisujejo od kongresa določene smernice. Ker s to konvencijo poteče termin mojega urada, si štejem v dolžnost delegaciji podati poročilo o mojem delu.

Ves čas obstoja SANS-a sem si prizadevala doseči sporazum med strankami ter pogostokrat opozarjala, da je previdnost in obzirnost nujno potrebna, če hočemo, da bo SANS vodil in zastopal ves narod kot mu je bilo ob rojstvu določeno. Kot žena vem, da je sporazum neobhodno potreben v družinskem življenju, da tudi v politiki, zlasti v demokratični politiki ni uspehov brez sporazumov, sem prepričana.

Vedno sem povdarjala, da je narod doma, ki prenaša toliko gorja in preliva svojo kri, popolnoma zmožen, da si sam izbere svojo vladno brez nasvetov in priporočil od zunaj. To se je tudi zgodilo, ko se je v Jugoslaviji ustvarila koalicijska vlada, neglede na to kaj porečemo mi — ameriški Slovenci. Ta vlada bo tudi zanaprej postopala po svoje. Ker torej SANS direktno ne vpliva na politični ustroj nove Jugoslavije, je njegovo najvažnejše delo pridobiti naši stari domovini vplivnih prijateljev, ki bi podprli njene upravičene zahteve predno bo prepozno in predno je kaj določenega glede mej Slovenije. Radi tega sem vodstvu SANS-a priporočala tesne zveze z državnim odelkom in senatnim komitejem za mednarodne zadeve. Sami nismo dovolj vplivni, zato nam je treba močnih prijateljev, potom katerih bi lahko zastavili uspešno besedo za naše brate. Washington bo narekoval mir in je že iz tega razloga važno, da imamo zveze z diplomati, ki bodo sedeli pri mirovni konferenci. SANS, posebno pa njegov predsednik in tajnik, bi naj bila v stalni zvezi z merodajnimi faktorji v Washingtonu, katere bi naj tudi večkrat osebno obiskala, sem svetovala.

Z mojim predlogi sem bila večkrat v manjšini, kar me pa ni motilo, da bi odkrito ne povedala svoje mnenje, saj je znano, da je manjšina večkrat ravno tako učinkovita kot večina. Na svojem mestu sem vztrajala, ker smatram odborniško mesto v Slovenski ameriški narodni svet za nekako narodno poslanstvo. Čeprav je to mesto večkrat bilo velik glavobol, sem vseeno zadovoljna, da sem imela priliko biti v odboru ter tako zasledovati naše politično delo, študirati gotove značaje, ideje in naziranja. Mnogo sem s tem pridobila. Mojim so-odbornikom in so-odbornici se najlepše zahvaljujem za prijateljske odnose na sejah.

Na seji 12. aprila letos sem resignirala kot zastopnica SANS-a v Združeni odbor ameriških Jugoslovancev iz vzroka, ker nisem vseh osem mesecev, kar sem bila v odboru, prejela niti enega uradnega poročila, kako ta odbor deluje in kako posluje.

Kar se materialne pomoči tiče, naj omenim, da so, Slovenska ženska zveza in njene podružnice, nekatere direktno, druge potom SANS-ovih podružnic, prispevale nad \$1,200.00 v SANS-ovo blagajno.

Končujem s pozdravi do vseh odbornikov in odbornic, delegatov in delegatkin prve SANS-ove konvencije, kateri želim mnogo uspeha pri zborovanju. Narodu v naši trpeči stari domovini pa želim, da bi med seboj našel vsaj tako dobre diplomate kot ima bojevnike in idealiste, ki bi znali izrabiti ugoden položaj, da bi za Slovenijo izposlovali in uredili take notranje in zunanje poveljne razmere, da bi se že vendar enkrat za naš narod uresničila prerokba pesnika Gregorčiča:

“Le vstani, borni narod moj,
Do danes v prah teptan;
Pepelni dan ni dan več tvoj,
Tvoj je — vstajenja dan!”

MARIE PRISLAND.

Poročilo je bilo soglasno sprejeto.

* * *

Mrs. Marie Prisland je v imenu Zveze predložila tudi sledečo pomembno resolucijo, ki je bila odobrena in poslana na pristojno mesto:

RESOLUCIJA

Kot predsednica Slovenske ženske zveze v Ameriki, zastopam izključno slovensko žensko organizacijo v Slovenskem ameriškem narodnem svetu. SZZ se ves čas obstoja trudi in prizadeva, da dviga slovensko ženstvo v Ameriki k višji kulturni, narodni in politični zavesti. Zato smatram za zelo umestno, da dvignem glas slovenske žene in v njenem imenu predlagam za dobrobit slovenskega ženstva v Jugoslaviji naslednjo resolucijo:

KER je v vseh demokratičnih, kulturnih in modernih deželah prišla že tudi žena do svojih političnih in drugih pravic in postala v skoro vseh zadevah enakopravna, in,

KER ni več kot pravično, da je žena deležna vseh enakopravnosti v državi, zato trinajst tisoč slovenskih žen in deklet v Ameriki, organiziranih v Slovenski ženski zvezi apelira na vse činitelje, ki bodo gradili obnovo nove Jugoslavije, da ne pozabijo tudi žene in ji naj določijo iste pravice v politiki in vsepovsod, kakor jih uživa in jih je deležno moštvo v Jugoslaviji.

To smatramo za neobhodno potrebno, ker le svobodna in enakopravna žena v Jugoslaviji bo mogla z vsem srcem in z vso ljubeznijo, ki jo posedata žena, delati na obnovi lepše, bolj demokratične in pravilnejše urejene Jugoslavije.

Upoštevajte ženo! Ne samo, da bo vam držala tri vogale pri hiši, samo rodila državi junake, garala in ohranjala dom, ampak, dajte ji tudi pravice, ki ji gredo po božjih in naravnih postavah!

MARIE PRISLAND, predlagateljica.

* * *

Na konvenciji je bil navzoč župnik slovenske fаре v Pittsburghu, Rev. Matija Kebe, ki je član širšega odbora in je bil ponovno izvoljen v ta odbor. On je v svojem jedrnatem govoru naglašal potrebo organizacij kot je SANS in JPO in da je dolžnost slovenskega naroda v Ameriki podpreti te prepotrebne akcije. Poudarjal je, kar poudarjajo mnogi, da narod doma bo vse pravično sodil in od naše strani se pa pričakuje, da mu pomagamo po svojih najboljših močeh.

K tem bi se lahko mnogo dodalo, ampak imamo upanje, da slovenski narod v Ameriki je pameten in se zaveda, kaj je vojska in tudi da to grozno trpljenje našega naroda v domovini in prelivanje krvi naših ameriških fantov ne sme biti zastoj pač pa da pride kmalu dan odrešenja in takrat se bo sodilo tiste, ki so stali na strani naših sovražnikov, kakor tudi upoštevalo tiste, ki se bojujejo za odrešitev in za svobodo naše zaslužnjene domovine.

Ne bodimo prenašli v napačni sodbi, ker razmere se prehitro spreminjajo, ampak imejmo upanje, da se bo pravično zaključilo, ko pride pravi čas in Bog daj, da ni dolgo več od konca te strašne vojne.—A. NOVAK.

LEO ZAKRAJSEK:

NEKAJ DROBIŽA O INFLACIJI IN DEFLACIJI

V SEDANJIH DNEH je inflacija tudi nam Amerikancem prav pogostokrat na mislih, na jeziku in na papirju. O njej razpravljajo naši državniki, politikarji vseh kalibrov, finančniki, trgovci, farmarji in delavski voditelji. Tem pa sledijo nebrojni posamezniki tudi v vseh drugih plasteh našega prebivalstva. Že to samo na sebi dokazuje, da je vprašanje inflacije zelo resno in važno za vsakogar izmed nas.

In ker je inflacija v splošnem nekaj slabega in škodljivega, celo katastrofalnega, je naravno, da se je vsakdo izmed nas boji in se je brani. Naše zanimanje za inflacijo torej izvira iz strahu pred njo in ravno tam izvira tudi naš boj proti njej.

Nasprotno je pa treba poudariti, da o inflaciji v splošnem vlada med ljudmi tako velika nejasnost kot o malokaterem drugem javnem vprašanju. Najboljši dokaz za to trditev je dejstvo, da mnogi milijoni ljudi, ki nočejo inflacije in se je boje, istočasno store čestokrat in marsikaj, kar povspesuje inflacijo, to se pravi, da s svojimi dejanji gladijo pot inflaciji.

Med temi milijoni se dobi veliko takih, ki pravijo: "Kaj nam hoče denar in zakaj bi ga hranili, saj bo tako vse skupaj vrag vzel. Zato je bolje, da denar zapravimo in imamo "good time" in uživamo, kar se da." Posledica tega njihovega naziranja je, da trošijo denar na levo in desno kot "pijani mornarji" ter kupujejo mnogo stvari, katerih prav za prav ne potrebujejo, vsaj zadosti nujno ne, ter trošijo denar za marsikaj, brez česar bi prav lahko živeli, morda celo boljše.

In ako k tem milijonom prištejemo še veliko število onih, ki nikoli ne morejo trpeti "okroglega" v žepu, in ki ne morejo dati prej miru, da so "suhi," potem si lahko predstavljamo, vsaj približno, koliko denarja se potroši v Ameriki brez prave potrebe.

Ako pri vsem tem pomislimo, da je vsak dolar, potrošen v sedanjih časih brez prave in resnične potrebe, najmočnejša voda na mlin inflacije, potem si lahko predstavljamo, kako velika in močna je "armada," ki podpira inflacijo ter ji pomaga širiti in jačati se.

Nasprotno pa je treba naglasiti, da je vsak prihranjen in v dobro in pametno stvar založen dolar najboljši bojevnik proti inflaciji.

Inflacija se da v mnogih ozirih primerjati z boleznijo rak, ki se neopaženo pojavi, seveda ne brez vzroka, se hitro širi in jača. In ako se pravočasno ne izsledi, ustavi in ozdravi, se ob svojem času pojavi s tako resnostjo, da je potrebna huda operacija za rešitev življenja. Ako pa je imela zadosti časa, da se je dovolj razpasla, potem pa tudi nož nič ne pomaga. In kar je rak za človeški organizem, je inflacija za gospodarsko življenje posameznika in naroda. Bojazen pred inflacijo je v splošnem torej popolnoma opravičena, toda v koliko je opravičena, kolikor se tiče naše Amerike, je pa seveda drugo vprašanje.

Kaj je prav za prav inflacija? Da bomo vsi na jasnem, za kaj prav za prav gre, skušajmo ugotoviti pomen te besede: Websterjev besednjak pojasnjuje, da "to inflate" pomeni "napihni kako stvar z zrakom ali plinom." Tako se na primer napihne mehur, balon ali kaj sličnega. Dalje pojasnjuje besednjak, da inflacija pomeni tudi izdajanje (tiskanje) denarja preko zakonite mere. — Jasno pa je, da papirnatega denarja ni mogoče napihniti, pač pa se lahko napihne (inflatira) vrednost denarja. Čim več je torej "sape" v denarni vrednosti, tem manj je vreden,

to se pravi, v tem večji meri je denar inflatiran. To je nekako isto kot pri vinu, — čim več vode je v njem, tem manj je vredno, tem slabše je.

Slovenci imamo besedo "napuh," ki bistveno pomenja isto kot "inflacija." Tako na primer vsi dobro vemo, kakšen je človek, če je napuhjen. O pavu pravimo, da je napuhjen. Petelini na dvorišču so največkrat napuhnjeni, itd. Napuhjen je namreč oni, kdor zase zahteva večjo mero vrednosti in priznanja kot pa ga zasluži. Lasti si vrednost, katere nima. Njegova vrednost je do neke mere "napihnjena" (inflatirana) in zato ni stvarna in resnična. Tudi naša beseda — baharija — je v svojem pomenu prav blizu inflacije.

In kar je napuh pri človeku in živalih, to je inflacija pri denarju, kreditu, življenjskih potrebščinah, surovinah, človeškem delu, zemljišču oz. posestvih itd. itd.

Napuhu ali inflaciji pa ni podvržen samo posamezen človek, temveč tudi cele skupine, celi narodi. V tem oziru nam daje najvidnejšo primero Hitler, Mussolini ter japonska militaristična klika ter velika večina njihovega naroda samega. Z vsakim dnem jasnejše vidimo, kako veliko "sape" je bilo v njihovi moči in domišljiji, kako velik je bil njihov napuh.

In stari pregovor — napuh gre pred padcem — velja tudi za inflacijo in zato se opravičeno lahko reče, da gre — inflacija pred padcem ali polomom. Simptomi in posledice inflacije so torej iste kot pri napuhu. Napuh in inflacija sta torej bistveno eno in isto.

V popolnem nasprotju z inflacijo pa stoji deflacija. Ako hočemo razumeti inflacijo, moramo poznati tudi deflacijo. Najbolje bomo razumeli deflacijo, ako napuhnjemu (inflatiranemu) človeku postavimo nasproti človeka, ki je preveč skromen in ponižen, ako skupihu postavimo nasproti prevelikega razsipneža, ako fanatiku nasproti postavimo brezbrizneža, ako ošabnemu pavu nasproti postavimo ponižno grlico.

Ako inflacijo in deflacijo prenesemo v gospodarsko življenje, kamor prav za prav spadata, tedaj inflacija pomeni pretirane in neopravičeno visoke cene, oziroma naraščanje cen, a nasprotno pa deflacija pomeni pretirano in neopravičeno nizke cene, oziroma odpadanje cen. Previsoke cene so torej inflatirane cene, a prenizke cene so pa deflatirane cene. Vprašanje pa seveda nastane, kje je meja med inflacijo in deflacijo, kje je normala?

"Srednja pot je najboljša," pravi pregovor. Normala (srednja pot ali mera) je tam in tedaj, kadar gre življenje naprej po svojem naravnem in ustanovljenem tiru brez večjih in hujših ekscesov (izgredov) na eno ali drugo stran.

Tako je normala za farmarja, če ni preveč dežja in tudi ne premalo, ter da povprečen farmar dovolj pridela, da preživi svojo družino in krije vse svoje obveznosti, to je da brez posebnih težav lahko izhaja.

Normala za delavca je, če dovolj zasluži, da brez posebnih težav lahko izhaja ter krije vse svoje opravilne in stvarne obveznosti. Ako ne zasluži dovolj za vse to, tedaj je pod normalo, a če zasluži znatno več, je nad normalo.

Isto velja za uradnike, profesionalce, trgovce, fabrikante in druge podjetnike. Amerikanski pregovor: "Ti sam živi primerno in pusti tudi druge primerno živeti," najbolje izraža pravilo za normalno življenje.

Vprašanje — kako človek izhaja v svojem vsakdanjem

življenju — pa ni toliko odvisno od tega, koliko zasluži, oziroma, kakšne dohodke ima, temveč je to vprašanje v prvi vrsti odvisno od tega, koliko nujno potrebuje za primerno izhajanje, za svoj primeren obstanek, ali z drugimi besedami — kako visoki so njegovi izdatki. Naš dohodek je na primer lahko zelo visok, a če so naši izdatki še višji, smo še vedno na izgubi. Nasprotno pa je lahko naš dohodek zelo nizek, a če so naši izdatki nižji od dohodkov, naša bilanca izkazuje prebitok.

Splošno je znana rečenica, da nihče toliko ne zasluži, da bi vsega ne mogel potrošiti, a nasprotno pa nihče tako malo ne zasluži, da bi si z resno voljo ne mogel nekaj prihraniti.

S to rečenico se lahko vsi strinjamo, v kolikor se tiče zaslužka, a glede prihrankov pa vsi vemo, da so isti odvisni od naših nujno potrebnih izdatkov, to je, da so slučaji ko pri najboljši volji ni mogoče ničesar prihraniti.

Sedaj smo v časih, ko se splošno reče, da so dohodki povprečnika znatno višji kot pa so nujno potrebni izdatki, to je v časih, ko se prične pojavljati vprašanje inflacije. Človeška narava je pač taka, da človek nikoli ni zadovoljen s tem, kar ima: če več ima, več hoče imeti. In to velja glede denarja, glede jedil, glede obleke, stanovanja itd. itd. Ta želja — imeti več in boljše in udobnejše — je nekaj dobrega in koristnega tako za posameznika, kakor tudi za celo človeško družbo, dokler ista ostane v mejah zmernosti in opravičenosti ter stvarnosti, kajti ta želja je gonilna sila kolesja napredka. Ko pa ta želja prekorači omejene meje, pa postane zlo tako za posameznika, kakor za cele skupine in narode. Mera tega zla pa je seveda odvisna od tega, kako daleč gre prekoračenje omenjene meje in koliko ljudi sodeluje pri prekoračevanju ali prestopanju. Od tega je namreč odvisna resnost, oziroma nevarnost inflacije.

Ko inflacija postane dovolj obsežna in močna v eni ali drugi gospodarski panogi, ali celo v več gospodarskih panogah, je kakor povodenj, ki se širi in uničuje vse, kar doseže. In kakor povodenj, tudi inflacija doseže prej ali slej svoj višek. Škoda, ki jo napravi inflacija, je odvisna od dalekosežnosti inflacije same.

Okrog leta 1925. se je v Ameriki pričela pojavljati in tudi uveljavljati inflacija kredita. Tedanji naši vladni voditelji in drugi merodajni faktorji, mesto da so storili primerne korake in ukrepe proti tej inflaciji, to je, mesto da so tej inflaciji napovedali neizprosno boj, so jo pospeševali, zagovarjali in celo slavili, češ "naša prosperiteta ne pozna nobenih mej," — "pečena kokoš v vsaki delavčevi pelci," — "dva avtomobila v vsaki garaži," — "revščino smo odstranili iz Amerike." S takimi in podobnimi gesli so odpirali nove zatvornice za naraščujočo inflacijsko povodenj. In v oktobru 1929. je prišlo, kar je po naravnih zakonih moralo priti, — prišel je bančni in finančni polom, kakršnega še ni videl svet in sledila je depresija, ki je pretila s popolnim kaosom vsemu našemu gospodarskemu življenju.

Da se tak kaos ni uveljavil, se ima Amerika zahvaliti novim krmarjem, ki so leta 1933. prevzeli v svoje roke krmilo naše federalne vlade v Washingtonu ter z močno in večšo roko spravili tek našega narodnega, in deloma tudi privatnega gospodarstva, nazaj v pravo in zdravo smer.

Vsaki resnejši inflaciji mora slediti ali kaos, ali proces deflacije. V prejšnjem odstavku je bilo omenjeno, da se je Ameriki posrečilo preprečiti kaos (popolno zmešnjavo) in zato se je pričel uveljavljati proces nasilne deflacije.

Deflacija je namreč dvojna po svojem značaju — redna ali naravna, ali pa nasilna (strmoglavica). Manjše inflacije so podobne goreči petrolejki, ki gori toliko časa, dokler

je kaj olja v njej. Ko olja zmanjka, luč ugasne. Ako se ljudem ustavijo razni viri izredno visokih dohodkov in kreditov, mora inflacija prej ali slej pričeti pojemati in se kmalu umakniti deflaciji, kajti ljudem so se zmanjšali ali ustavili dohodki in so zato prisiljeni vedno bolj omejevati svoje kupovanje, oziroma trošenje denarja. Posledica tega je, da začno cene gotovim ali vsem življenjskim potrebščinam padati in v doglednem času padejo na tako višino, da jih večina prebivalstva zopet zmore in potem svoje potrebščine zopet redno kupuje. V tem slučaju pridejo cene nazaj na normalno višino in inflacije je konec. Na tej točki ni niti inflacije, niti deflacije.

Stvarna deflacija se prične uveljavljati šele tedaj, ako večina prebivalstva finančno ni zmožna rednega kupovanja svojih življenjskih potrebščin, to je, da se mora večina prebivalstva radi zmanjšanja ali pomanjkanja dohodkov omejevati v kupovanju svojih potrebščin, in so radi tega trgovci in fabrikantje prisiljeni zniževati cene svojemu blagu pod redne in normalne cene. Tedaj se pa prične uveljavljati deflacija.

Pri deflaciji, ki je sledila finančnemu krachu leta 1929., proces deflacije ni bil stopnjevit, temveč se je izvršil v nekaj globokih padcih. Tako je na primer cena posestva (hiše), za katero je lastnik pred 1929. plačal \$15,000, v nekaj mesecih padla na \$13,000, in v nadaljnjih nekaj mesecih na \$11,000, potem na \$9,000 in potem celo na \$7,000 itd. — Sicer pa vsakdo sam ve, kaj in kako se je vse to vršilo. Mnogi, da, premnogi so to igro sami zelo drago plačali in je zato ne bodo nikoli pozabili. Onim pa, ki so na tiste strašne čase že pozabili, jim pa prijateljsko svetujem, da si vzamejo časa in truda, da si osvežijo spomin o vsem tem, ker sem uverjen, da jim to utegne biti v korist. (Dalje prihodnjič.)

Ženski svet

NE ODLAŠAJMO Z REGISTRACIJO DO ZADNJEGA DNE!

PRI letošnjih volitvah se moramo ženske posebno potruditi, da storimo svojo državljansko dolžnost in pomagamo s svojim glasom do ponovne izvolitve našega dobrega državnega vodje, predsednika Roosevelta. Časi so prerenski, da bi mogli zaupati velikansko odgovornost za našo lastno varnost in svobodo v neizkušene roke. Podprimo tistega vodnika, ki je bil vseskozi dosledno na strani malega človeka in je v težkih vojnih časih prav modro in previdno reševal vse velike probleme in to tako ugodno, da so danes naše armade dobro založene z vsem, kar nam more zagotoviti zmago in mir. Oči vsega sveta so uprte v človeka, ki je zasnoval Atlantski čarter in ki bo ljudstvom pripomogel do vrednejšega človeškega življenja. Mr. Roosevelt je Nemcem trn v peti in to je dovolj velik dokaz, da je on tista oseba, katera mora ostati v Beli hiši, dokler nam vsem ne zasije dan miru.

Tudi Slovenci premoremo spoštovanja vrednega kandidata Mr. Frank J. Lauschet, za katerega se moramo posebno potruditi, da nam njegovi nasprotniki ne bodo pokvarili naših narodnih ambicij. Pozabimo na vsa strankarska nasprotja in stopimo vsi združeni z enim samim ciljem v srcu, da pripomoremo našemu človeku, Mr. Lauschetu do guvernerske časti v državi Ohio.

Opomnimo druga drugo na registracijo, da bomo lahko šle volit vse tiste osebe, ki so v resnici delavski prijatelji in zmožni voditelji v svojih odgovornih službah.

LJUDJE SE MALO ZANIMAJO

To poletje ste se vršile dve konvenciji, prvo republikanska in kmalu nato pa demokratska. Ljudje čitajo vsepolno časopisov in pridno poslušajo radijska obvestila, pa kljub vsem tem sredstvom ostane nekaj prebivalcev v po-

polni temi glede tako važnih domačih političnih zadev in oseb. Podpredsedniški kandidat demokratske stranke je Harry S. Truman, ki je senator iz države Missouri. Človek bi mislil, da ni nobenega v Ameriki, ki bi ne vedel, koga so demokratje izbrali za bodočega podpredsednika. Dva tedna po konvenciji so vodili poskušnjo, koliko ljudi ve za Trummana, in rezultat je bil nad vse slab. Izmed 50 milijonov volilcev, kakor jih štejemo v teh časih, je bilo približno 18 milijonov, ki niso vedeli imena demokratskega podpredsedniškega kandidata. Mr. Truman je jako malo poznan in bo potreboval dosti reklame, predno bo ljudstvo vedelo zanj.

Republikanski podpredsedniški kandidat, guverner John W. Bricker iz Ohio je pa še na slabšem. Za njega niso volilci vedeli niti štiri tedne po konvenciji. To kaže veliko brezbriznost naših državljanov, in potem ni čudno, ako se na odgovorna mesta vrinejo tudi take osebe, ki ne spadajo tje. V svobodni državi ima ljudstvo moč v rokah, da postavi lahko dobro ali slabo vladno, kakor pač oddaja svoje glasove za dobre ali slabe zastopnike. Dolžnost nas vseh je živeti s časom in zanimati se za javne zadeve in važne dogodke, kakor so konvencije ameriških političnih strank.

HITLERJEVE SUŽNJE

Z osvoboditvijo Francije je prišlo toliko število nepopisnih zločinov na dan, da bo za Nemce gotovo prišel strašen dan dan plačila za vse njihove krutosti nad nedolžnimi prebivalci.

Ko so naši vojaki osvobodili francosko mesto Le Mans, so od prebivalcev izvedeli, da je blizu tam kempa, kjer živi 250 Rusinj. Te žrtve Hitlerjevega sistema so bile ugrabljene tedaj, ko so Nemci dospeli pred Leningrad. Vse prebivalstvo, ki je še ostalo v tamkajšnji okolici, so Nemci enostavno odpeljali za svoje sužnje in jih razposlali na vse strani, kjer je manjkalo delavcev. Družine so brezobzirno ločili in tako je bilo tudi veliko število ruskih žen in deklet zajetih in odposlanih v Francijo. Iz kmetij in naselij okoli Leningrada so naenkrat odvlekli nad tisoč pet sto oseb; nekatere so med potjo pomrle, ostale žrtve pa so prenašale žalostno usodo Hitlerjevih sužnjev. Odkar so bile te nesrečne ženske zdoma, niso imele enega veselega trenutka. Godilo se jim je veliko slabše kakor nekdanjim zamorskim sužnjem v Ameriki. Nemci so jih odpeljali v Francijo, kjer so morale opravljati najtežja dela na železniških progah. S krampom in lopatami v rokah so se te revice mučile dan za dnem. Oslabljen in bolehn vsled pomanjkljive prehrane, niso imele nobenega usmiljenja. Pretepali so jih in stradali, ako niso dovolj hitro pospravile, kar so jim bombe razdrle na progah. Nekatere izmed teh žensk so bile še posebno obremenjene, ker so imele dojenčke. Njihovi možje so bili tudi zaslužnjeni in so živeli nedaleč proč od te kempe. Brez vsake postrežbe in priboljškov so te nesrečne matere šle skozi vse težke ure porodov. Dosti teh ujetnic je pomrlo, nekatere so umrle pod težkimi udarci, ko so jih nemške zverine pretepele.

Osvoboditev Le Mans-a je pognala Nemce v beg. V naglici so Nemci ukazali tem revicam, da naj beže z njimi, a ena sama je šla, druge so vse ostale in čakale odrešenja od naših armad. Tista ženska, ki je kljub vsem grozotam šla z Nemci, je bila zdravnica, katere mož je bil ujetnik neke v Nemčiji in v upanju, da bo končno tam moža še živega našla, se je odločila za povratek z Nemci.

Ameriški poročevalec je te ženske uveril, da bodo kmalu popolnoma svobodne in tedaj so se vse oklenile tega neznanega prijatelja, ki jim je po treh letih strašnega življenja prinesel žarek veselja in upanja v skorajšnjo rešitev.

Iz površnih in redkih sporočil vemo, da je tudi precej naših slovenskih mater in žensk razkropljenih in podvrženih nemški surovosti, za katere, upamo, bo tudi kmalu prišla končna rešitev. Kolikor se bo teh žensk še našlo živih, jim bo treba priskočiti na pomoč z vsakovrstnimi potrebščinami. Dajmo me tukaj pregledati svoja stanovanja in odbrati, kar moremo obleke, obutve in tudi drugih predmetov, kajti vsaka nit in žebelj bosta prav prišla. Tukaj ima-

mo marsikaj, ki leži spravljeno po omarah in predalih. Sedaj je pravi čas, da začnemo s pospravljanjem in oddamo vse blago v dobrem stanju, da s tem olajšamo našim ljudem njih nesrečni položaj. Nobena izmed nas Slovenk ne more biti zadovoljna, ako ne bo pomagala s primernim darom v blagu ali denarju tistim našim sestram, ki jim je vojna pobrala vse in pustila edino golo življenje. Velika mednarodna organizacija UNRRA bo res pomagala z izdatno zalogo potrebščin, ali me vse dobro vemo, da bo še kljub vsej ameriški pomoči mnogo družin v pomanjkanju. Sirotišnice bodo prenapolnjene, kajti vojna je pri nas neusmiljeno kosila med civilnimi prebivalci in pomorila matere in očete nedoraslih otrok. Oddolžimo se tem žrtvam z našimi prispevki kar največ moremo.

RAZGLEDNICE IN PISEMSKI PAPIR SŽZ

Menda nismo še nikdar toliko kart in pisem pisali, kakor ravno v tej vojni, ko imamo vsi ožje sorodnike in prijatelje raztresene širom sveta. Edina vez z njimi je pisma in čim večkrat se oglašamo drug drugemu, tem lažje prenašajo domotožje tisti naši dragi, ki so morali v službi domovine zdoma. Za vso to ogromno korespondenco gre veliko papirja in kart, in prav koristno bi bilo, ako bi se vsaj članice posluževale tistega pisemskega papirja in kartic, katere je založila S. Ž. Zveza. Ves prebitek od prodaje teh predmetov je namenjen za pomoč našim osirotelim otrokom v stari domovini in menda ni nikjer tako zakrknjenega srca, da bi ne pomagal tem revčkom na tako enostaven način kot je nakup papirja in kartic.

Razglednice so v barvah z belimi planinkami, plavim encijanom (vijolicami) in rožnatim rododendronom. Na pisemskem papirju pa je narodni motiv predstavljajoč Slovenko, ki dela šopek za svojega dragega. Pod sličico je ena kitica iz narodne popevke, namreč: "Pušlec ti že naredila bom, z zlato ga žido povila bom, da ga boš nosil ti za spomin in se boš troštal z njim." Takega papirja in kartic ne dobite nikjer drugje in prav gotovo bodo vsi veseli takega pisma in karte, tudi če več ne govorijo našega jezika. Naj bodo še tako nam odtujeni, resnica je, da globoko v srcu tli ljubezen do naroda, h kateremu spadamo. Čim več tega papirja in kartic popišemo, tem večja bo tista vsota, ki bo pomagala našim revčkom do raznih ugodnosti, katerih sedaj pogrešajo.

ŽENSKA AKCIJA ZA ZMAGO IN MIR

Staro naziranje, da je mož gospodar pri hiši in kakor on ukrene, tako se mora zgoditi, je začelo polagoma prihajati ob veljavo. Vsi dobro vemo, da je poleg gospodarja tudi mati in gospodinja, katera bi morala po vsej pravici imeti vsaj toliko besede, kakor jo ima njen tovariš mož. Kakor je bilo v ozkem družinskem krogu, tako se je vršilo v širšem obsegu med tistimi, ki so imeli usodo narodov v rokah. Razen nizozemske kraljice Wilhelmine in luksemburške vojvodinje Charlotte, je bil ves državni sistem po svetu v moških rokah. Vsa mednarodna politika se je vodila med možmi, med katerimi so bili dobri in slabi, slavohlepni in grabežljivi in ti so pospešili vse tiste pogoje, ki so spravili svet v splošno mizerijo in klanje. Kolikor nam je znano, se ni nobene matere vprašalo, kako ona misli, kako bi ona, ki je rodila otroke in jih bo morala poslati v pekel vojne, rešila položaj, v katerem so si nekatere narodi domišljali, da se ne da izboljšati drugače kakor z ognjem in mečem. Kratko in malo, ženske so slišale večno ponavljanje, da naj skrbje za družine, da bo dovolj človeških rok in nog, kadar bo zatrobila tromba za vojni pohod. Kako barbarsko se to zdi nam ženam in zato so ženske začele svojo akcijo, v katero bi morala spadati vsaka resno in trezno misleča dekle in žena.

Women's Action Committee for Victory and Lasting Peace ni politična organizacija in ne pripada k nobeni politični skupini. Na republikansko in demokratsko konvencijo so prišle zastopnice, katere so zborovalcem predložile svoje nazore in načrte. Te žene podpirajo vsako resolucijo, ki je za sodelovanje narodov za trajen mir. Ustanovitev mednarodnega sodišča in mednarodne policije je absolutno potrebna, ako hočemo odvaditi vojskujoče se narode od njih podivjanosti. Med narodni mir je zadeva

vseh zemeljskih prebivalcev. Posamezne ženske ne bomo opravile ničesar, ako pa se oglasimo kot milijonska skupina, bomo lahko uveljavile svoje zahteve, da se nas vpraša in pokliče pri vseh važnih pokretnih, ki so lahko usodni za ves civiliziran svet. Ženske bodo stale na straži, da se ne vtihotapi zopet norec Hitlerjeve vrste, ki bi mogel ponovno zanetiti svetovni požar. Mrs. Norman Whitehouse, narodna predsednica, katere urad je v New Yorku na 1 E. 57 St., želi, da bi za to akcijo vedela vsaka zaskrbljena mati in žena, ker bi gotovo brez odlašanja pristopila h tej skupini za mir na svetu.

Mrs. Carrie Chapman Catt je bila predsednica "National Committee on the Cause and Cure of War," ki je od zadnje vojne pa do lanskega leta napravila mnogo raziskovanj in obsežnih študij, kako bi se preprečilo vojne. Od aprila lanskega leta naprej pa se je ta organizacija preobrazila v sedanjo pod imenom Women's Action Committee for Victory and Lasting Peace. Akcija šteje nad pet milijonov članic, ki žive širom naših držav. "Backlog for Action" je mesečna izdaja, potom katere se članice informirajo o vseh za mir važnih vladnih korakih. Za vse vladne informacije skrbi dr. Helen Dwight Reid v Washingtonu, D. C.

Vojna ne prizadene samo revnih mater. Vojna divja brezobzirno in tolče na vse strani. Skrajni čas je, da so začele resno misliti tiste ženske, ki imajo sredstva, čas in potrebno izobrazbo, da bodo ukanile vse tiste zlobneže, ki bi skušali pogrezniti svet v ponovno klanje. Matere članice S. Ž. Z. so dale velik narodni davek — svoje najljubše in najdražje sinove in prav je, če se vse pridružijo tej akciji za svetovni in trajni mir. Ako bomo ostale brezbrizne in prepustile vse državno vodstvo moškim, znamo odčakati še vse grozovitejšo tretjo svetovno vojno, katere naj nas večni Bog obvarje.

REPUBLIKA BRAZILIJA

Naša južna sosedna država Brazilija obhaja letos 123-letnico samostojnosti kot republika. Ta ogromna celota, ki obsega 3,275,500 kvadratnih milj, je nekdanj pripadala Portugalski kraljevini. Leta 1822 je portugalski princ Don Pedro razglasil Brazilijo kot neodvisno državo. S tem seveda nikakor ni razveselil svojega očeta kralja v Lizboni, vendar pa ni prišlo do nobenih bojov vsled te razglasitve. Ko so se duhovi malo pomirili, pa je ta princ sprejel cesarsko krono in žezlo ter začel vladati prav samooblastno. Nezadovoljno ljudstvo ga je kmalu spravilo s prestola, katerega je moral prepustiti svojemu petletnemu sinčku, da je ostala čast v družini. Ko je ta dosegel 14. leto ga je parlament proglasil za polnoletnega, da je prevzel vladno v svoje roke. Izkazal se je modrega in dobrega vladarja, kar pomeni, da je imel okrog sebe dobre in poštene svetovalce, ki so mu vodili vladarske posle. Tajne sile in spletke pa so končno tudi tega dobrega mladeniča spravile s prestola in 15. novembra 1889 je bila Brazilija ponovno proglašena za republiko. Od tedaj pa do danes so državo urejevali razni predsedniki in pod sedanjim predsednikom Getulio Varga, je Brazilija vsestransko napredovala. Razvila je industrijo, izboljšala sanitacijo in upeljala je dober učni sistem. Brazilija je precej večja od naših Zedinjenih držav in bi lahko povabila brezdomovinske begunce in vse odvisno prebivalstvo Evrope, da bi napolnilo ta zemeljski kompleks, na katerem sedaj živi samo 42 milijonov ljudi. Po Evropi tak drenj, da je drug drugemu v napotje, po Ameriki pa taka praznosta, da je ljudem dolgčas. Vse take malo obljudene države bi morale na široko odpreti vrata vsem tistim trumam, ki čakajo prilike za svoje pridne roke.

Osnovna načela državljanstva

24. — DAVKI

Kaj si ljudje uredijo za svojo lastno varnost?

Ceste in ulice, šolstvo, zdravstvene oddelke,

policijske in gasilske postaje (urade), vojaštvo, mornarico, bolnišnice in zavetišča.

V čigavo korist so te varnostne naprave?

Vse te naprave so v občo korist naroda.

Kdo plača te javne naprave?

Ljudstvo plača za vse javne naprave.

Na kak način se plačujejo te naprave?

Potom davkov, ki so tako razdeljeni, da plača vsakdo svoj delež.

Kaj je osebni davek ali "Poll tax"?

Nekatere južne države imajo takozvani osebni davek, ki je naložen na vsakega moškega, ki doseže 21. leto.

Kaj je pravi namen osebnega davka?

Namen tega davka je bil, da se odvzame volilna pravica ljudem, ki tega davka ne morejo plačati, ali ga prosto ne plačajo.

Je-li to dober način obdavčenja?

Ne, ker se zlorablja v nepošteno in nepravilne svrhe.

Kateri je najnavadnejši davek?

Najobičajnejši je lastninski davek.

Kako se določa lastninski davek na posestva?

Davek se določa v odstotkih po vrednosti posameznega posestva.

Ali plača lastnik davek vedno sam?

Ako je posestvo ali gotov del istega v najemu, je navadno tudi davek uračunan v najemninu.

Kdo prav za prav plačuje lastninski davek?

Najemnik posestva je oni, ki plača lastninski davek. Navadno se vsi davki razen dohodninskega davka, prenesejo končno na konsumenta, čeprav niso bili tako zamišljeni.

Kako naj bi bili davki porazdeljeni med ljudi?

V poslednjem desetletju si prizadevajo zvezna kakor državna uprava, da se davki pravično razdele in sicer po plačilni zmožnosti posameznih ljudi.

Od česa zavisi zmožnost plačevanja?

Zmožnost plačevanja zavisi od dohodkov posameznika.

Ali vlada to uvaža pri pobiranju dohodninskih davkov?

Dohodninski davek dovoljuje gotovo svoto za življenjske potrebščine, od katere se ne plača davka (\$800 za samce, \$2000 za poročene brez otrok). Od ostalih dohodkov se pa davek odstotno oziroma progresivno viša.

Zakaj se dohodninski davek danes splošno uvaža?

Pred vsem je to najpravičnejši način obdavčenja in ker se danes malo komu posreči izogniti se temu davku.

Kaj je zapuščinski davek?

To je davek na zapuščinska imetja.

Zakaj imamo zapuščinski davek?

Ker je najpravičnejši z oziroma na velika premoženja ter se tem potom bogastvo posameznikov zopet razdeli med narod. (Dalje sledi.)

nikdar se ji ni zdel predolg dan, dolg večer. Kozi je pasla po pogorju in rože je trgala, povijala v vence in pesmi je prepevala. Proti večeru je okopavala cvetje v svojem vrtu, presajala in zalivala rožmarinček in rdeče nageljne. Večje sreče ni poznala.

Zvečer pa je poslušala očetove pravljice, pomolila v postelji materno molitev in preselila se v sladke sanje.

Zdaj se straši belega dne, roparja njene radosti. Če gre v gozd, dozdeva se ji, da stresajo cvetice glave in se priklanjajo, kakor bi šepetale: glejte Marjetico in obžalujte jo! Celo škinkovec na veji speva drugače, rdečepasasta penica v grmovju se je zboji. In ljudje stiskajo glave, če jo vidijo na potu, ali kjer si bodi. O, zdaj spozna še le, da svet ni dober in občuten, da je hudoben in sovražen, pa da mora njena ljubezen v prsih biti pregrešna, kazni vredna, dasi si ni svesta zakaj.

Tako sedi Marjetica jesenskega popoldne v gozdu na mahovju in žale misli jo obso. Nad njo se pode sivi oblaki. Mogočni hrasti in tenki mecesni šepetajo na levo in desno, krokar kroka nad vrhovi, ona pa se čuti tako samotno, pa tako zapuščeno!

Lepe tolažilne misli je imela nekaj in te so ji ubežale, sladko je sanjala in sanje so bile pregrešne. Štefana je rada imela, in to ji je prepovedano.

Kaj ji še ostane? Ničesar. Vendar nekaj še. Tja pod zeleno košato smreko sede in potoži gorje na deblu smreke viseči podobi Matere Božje, — ondi se razjoka, da se ji posuše solze — ona naj jo usliši, saj je zapuščena sirota, nesrečna Marjetica.

Ko se predrami, ozre se v visoko nebo in tja v dolino na rdeči vaški zvonik. In tedaj zacvrče lastavice v kolobaru tam v višavi. Zdaj jemljejo slovo. Še enkrat oblete ponizna podstrešja, slamnate strehe. Sredi vasi glasno zazvrgole in se dvignejo vedno višje in višje, — da jih ni več.

Marjetica zre dolgo za njimi. Z desnico pa jih pozdravlja, kakor bi jim hotela reči: "O, počakajte me, o, vzemite me s seboj! Tudi jaz se dvignem z vami — tudi jaz, — ko bi se mogla!"

Tudi Srakar je bil v jeseni navadno bolj resen kot sicer. Vedel je, da je zima pred durmi in poznal je njene križe in težave. S staro zaprašno polhovko na glavi je hodil tedaj okoli pohišja in urejeval in popravljaj, kar je bilo treba. Tega pa ni manjkalo nikdar. Več potov je že preračunal na prste in na pamet, ali je založen dovolj s panjači za bodoče mrzle snežene dni, ko bo iskal edine pomoči in tolažbe pri toplosopeči prijazni peči.

Tudi za cepiče in mlado drevje na vrtu je imel mnogo skrbi. Pobelil je je z apnom ali ovil, kakor dojenca, v slamnate povoje, da mu je ne hodi objedat bosopet gladen zajec, ko bo tako ščipalo in zeblo zunaj, ko bo zameten grm in strm, ko bo tako žvižgala lakota po praznem želodcu in ne bo nobene bilke za pod zobe.

Marsikdo bi sodil po tem, da Srakar prav nič srca in občutka ni imel. A to ni istina. Bradati kozi in celo hišna kuretnina mu je bila vso jesen v mislih. Za prvi je nalomil, nanosil in nasmukal prav mnogo naročij vejevja ter ga lepo posušil za zimo. To bosta imeli tako bolj za praznik in za imenitnejše dneve, kadar tudi Marjetica kaj vrže nad cvrčečo ponev in umesi boljši kruhek, postavim o Božiču ali o pustu. Sicer pa bo dobra, o, prav dobra ječmenčkova slama, nekaj repnega perja, nekaj olupkov, in še kaj drugih kuhinjskih ostankov. Vse pojde v slast.

Za čopaste kokoši in spremenjavega rdečerožastega petelina je bilo tudi preskrbljeno. Pod klopjo okoli visoke peči so bile napravljene gredi in mrožene z leskovimi šibicami. Na polici pa sta stala dva lonca slabjega, odbranega ječmenčka.

SKANDAL PRI PETANOVIH

Zgodnica iz starega kraja

Naka, kaj takega pa še ne, kar stoji zabrdska vas . . . Ženske so postavale za ogli, pri vaškem vodnjaku, ob vrtin jih mejah, kimale mahale z rokami in zavijale oči . . . A tudi moški svet ni šel molče preko tega nenavadnega dogodka. Šepetanja, opravljanja, ugibanja in posmetovanja pa toliko, da se je vse drugo, kar je v mirnih enoličnih

dneh zanimalo Zabrdno, umaknilo daleč nekam v daljavo.

I, kaj se je vendar zgodilo?

Le pomislite! Petanov Lojze, edini sin najbogatejšega kmeta v Zabrdi, se je ženil. Za nevesto je vprašal pri Jakliču na Pšati in — kakor rečeno pri nas na kmetih — takoj so mu dali besedo. Zakaj pa ne, Lojze je bil čeden, neoporečen fant, gospodarstvo, polje, travniki, gozdovi in živina pa v najlepšem redu.

Jakličeva Pepica, zalo, živahno, a pošteno dekle, se ni kar nič pomišljala. Krepko je stisnila snubaču desnico in odkrito priznala, da ji je Lojze všečen ženin.

Vse se je razvijalo v redu. V jutru tiste nedelje pa, ko sta imela biti mlada dva v drugi oklicani, so našli na pragu Petanove hiše, neobgljeno detece ženskega spola s priloženim kosom papirja, na katerem je bilo z okornimi črkami zapisano, da je to otroče hči Petanovega Lojzeta, naj torej on skrbí zanj, kajti mati otrokova, mlada vdova Škrjanka, kočarica v bližnji vasi, mora že itak preživljati dva otroka, ki sta ji ostala po umrlem možu.

In to je bilo tisto, ki je udarilo kakor strela v ugledno Petanovo hišo in vrglo vse zabrdske jezike iz svojega navadnega kolovoza.

Lojzeta je ta sramota silno potrla. Klobuk si je potisnil globoko na oči in se kolikor mogoče skrival pred zijali.

Najbolj je bil pa udarjen stari Petan. V svojem ponosu namreč. Postaval je okrog hiše mrk, vase zaprt. Sinu ni rekel ne bev, ne mev, toda Lojze je kljub temu vedel, koliko je ura bila. Predobro je poznal očeta. Bil je prepričan, da bi se zdaj lepo obrisal za očetovo premoženje, ako bi ne bil edinec.

Sinu najboljša je bila mati. Res ga je obsojala tudi ona, toda globoko v srcu je čutila usmiljenje zanj. "Mladost je norost!" je vzdihnila sama zase in se celo toliko žrtvovala za svojega ljubljence, da se je skrivaj odpravila na trnjevo pot do njegove neveste Pepe.

Očeta pa je grizlo in grizlo. V obraz je postal blede, upadel in ponoči se je premetaval po postelji brez spanja. Pa ga je pri neki taki priliki sočutno vprašala žena:

"Jure, ali ti ni dobro? Hočeš, da ti skuham čaja?"

"Ne norčuj se iz mene," je zarenčal stari, "ko dobro veš, kaj me teži. Še pod zemljo me bo spravil — uh — tak sin . . . falot . . .!"

"No, falot še ni zato," je ugovarjala mati. "Pač pa on zdaj . . . no, kaj hočemo, revež je!"

"Ha, ha, le zagovarjaj ga, le! Sladkorčkov mu nesi, svojemu pobčku nedolžnemu! Ej, potuha ti grda!"

"Jure, zdaj imam pa dosti! Mar misliš, da je meni ljubo? Ali predruščiti se ne da nič, čemu bi potem še sebe razjedal!"

"Nikoli mu ne odpustim, da veš, Katra!"

"Grdo govoriš, prav nič očetovsko. Kaj boš neki — tvoja kri je. Premisli sebe! Ko si bil mlad, tudi nisi živel po svetniško, le kar molči!"

"Ha, ti mi očitaš — sram te bodi!"

"Nič ti ne očitam. Rečem le, da mlad človek marsikaj napravi, za kar se potem kesa vse življenje. Da ti po pravici povem, meni se fant smili. Pa kaj, takile ste možki!"

"Seveda, samo možki. Ženske ste vse svetnice, kajpada. Glej Škrjanko, coprnico! Otroke ima, mož ji leži v grobu, ona pa lovi fante. In potem prinese svoje seme celo sem, na naš prag — lajdra, lovača, vlačuga . . ."

"Prav praviš, oče, čisto prav. Ne misli, da jo jaz zagovarjam, mrho salamsko! Nasprotno, obsojam jo vsaj dvakrat toliko kakor Lojzeta. Zasluži, da bi ji pljunila v obraz. Toda — zvoniti po toči ne pomaga nič. Treba bo potrpeti, da se vsa ta grda zadeva nekoliko pozabi."

"Figo se bo pozabila. Ta naš norec jo je tako zavozil, da se ne bo nikoli več znašel na ravni cesti. Jakličeva mu bo zdaj pokazala s čevljem, kam drži pot od nje."

"Ne bo mu, Jure, ne bo mu. Vidiš, prav to sem ti hotela povedati. Govorila sem z njo. Še vedno misli na našega in vzela ga bo. Zlato dekle ta Pepa. Še celo to je pripomnila, da bomo tega otroka že preživili."

Dr. F. J. Kern je izdal drugi veliki

Angleško-slovenski Besednjak English-Slovene Dictionary

Ta besednjak je bogat pripomoček v tolmačenju in izgovarjavi angleških besed in obsega 25,000 besed.

Vsaka slovenska družina naj si takoj naroči ta besednjak za svojo knjižnico, ker bo v pomoč zlasti mladini, ki obvlada angleščino in bi rada znala prevod tudi v slovenščini.

Cena \$5.00

Naročilo lahko pošljete na upravo "ZARJA"

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio

ali naravnost na naslov

DR. F. J. KERN

6233 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio.

Besednjak so že naročile gl. odbornice Mrs. Marie Prislund, Mrs. Josephine Erjavec in Albina Novak, ki osebno priporočajo nakup. To priporočilo naj upoštevajo vse odbornice in članice SZZ, ki so morebiti v dvomu, če je besednjak v resnici vreden cene ali če je popolen v tolmačenju. Lahko se zanesete, da boste dobile več koristi v izobrazbi, kot pričakujete.

Dr. Kernov besednjak je vreden vašega naročila in naročite ga takoj, preden zaloga zopet poteče.



POKOJNEMU SINU-VOJAKU ZA ROJSTNI DAN

Sheboygan, Wis. — Dne 29. avgusta je bil rojstni dan mojega sina, ki je padel v vojni in v spomin so mi prišli nekdanji časi, ko sem mu za rojstni dan veselo voščila vse najboljše, nad vse pa zdravo in srečno bodočnost ter mu prepevala pesmice, katere sem se naučila v mladostnih letih v starem kraju. Moji sestri in jaz smo imele lepo navado, da smo šle v zgodnjih urah k delu in kako rade smo prepevale še posebno to-le pesmico:

Ha, ha, ha, fantje vstajajte,
vstajajte dekleta in žene.
lepo novo jutro se budi—
zgodnja jutranjica že zvoní.

Ptičice pod nebom letajo,
nizko se po drevju vsedejo,
žvrgolijo pesmi jutranje,
nam pa dobro jutro voščijo.

Rožice po polju cvetijo.
v rosi jutranji se umivajo;
lepo tam na polju cvetijo,
da bi jutro nam olepšale.

Že slovo jemlje od nas temna noč,
že v beg se spušča dnevna luč;
lepo se je začelo svetiti,
temna noč nam beli dan rodi.

Ribice po vodi plavajo,
v hladnem jutru tam se gibajo,
kvišku povzdigujejo glave,
kakor, da bi nas pozdravljale.

O, kak' ljubeznivo jutro je,
lepše še v nebesih tamkaj je,
večno jutranjico tam pojo,
kjer noči nobene nimajo.

Ti pa nam nebeški oče daj,
priti enkrat v sveti raj.
Jutranjico bomo peli z angelci,
ker nas bodo k sodbi klicali.

Tudi Tebe, ljubi sin Jože so že k
sodbi klicali. Mi vsi, ki smo Te tako
neskončno ljubili, upamo, da je bila
sodba mila in da si obhajal svoj roj-
stni dan v večnem raju, kjer je bilo
vse v cvetju in nebeškem veselju!

Tvoja mati,

Mary Bregar.

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Na zadnjo
sejo smo z veseljem pričakovale in
vabile članice, ker smo mislile, da bo-
mo imele najprijetnejši sestanek, pa
je nepričakovano prišla med nas ža-
lost, ko je smrt posegla v naš mladins-
ki krožek ter si izbrala za svojo žrt-
tev prvo članico tega oddelka. Ravno
na dan naše seje, je ležala na mrtva-
škem odru 12 letna Vidi Jeanie Rem-
šek, hčerka sestre Josephine Remšek
in nečakinja bivše tajnice Kristine
Rupnik. Smrt je hipno pretrgala nit
mladega življenja, ko se je peljala v
šolo in je vlak zadel avtomobil, v ka-
terem se je vozila. Na mestu je bil
ubit tudi voznik in njegova hčerka ne-
varno poškodovana.

Otroci šole sv. Cirila in Metoda,

kjer je bila Vida učenka sedmega raz-
reda, kakor tudi številni sorodniki in
prijatelji kot znanci obče spoštovane
družine Mr. in Mrs. Frank Remšek, so
priredili pokojnici veličasten pogreb.

V imenu podružnice izrekam naj-
iskrenejše sožalje vsem prizadetim.
Ljubko Vido bomo imele v večnem
spominu. Naj se veseli v nebeškem
raju!

Prav lepo se zahvaljujem glavni
predsednici za nagrado in za šopek,
ki mi ga je poklonila na zadnji seji v
priznanje za delo v zadnji kampanji.
Če mi Bog da zdravje, se bom še bolj
potrudila v prihodnji kampanji in me-
ni bi bilo v veliko veselje, če bi imela
sestra Prisland priliko izročiti vsaj
pet takih šopkov. Še enkrat prav lepa
hvala.

Prihodnjo sejo bomo imele za dru-
žabno uro predavanje. Slišale bomo
osebo iz urada Rdečega križa. Pri-
dite na sejo in boste lahko vprašale
in slišale važna pojasnila, posebno
kar se tiče tozadevnih mednarodnih
zvez.

Na bolniški listini se nahaja sestra
Uršula Marver, ki si je v tovarni po-
škodovala roko. Upamo in želimo, da
se ji skoraj vrne ljubo zdravje.

Končno se zahvaljujem vsem, ki
ste prispevale za okusen prigrizek in
druge stvari za uspešen izid burdej
pardija po zadnji seji. Posebna hva-
la sestri Kristini Rupnik. Prihodnji
burdej pardi bomo imele po glavni se-
ji decembra meseca. Mogoče nas bo
katera izmed gostiteljic iznenadila z
rdečim michiganecem, to je s tistim,
ki je pri zidu...

Še enkrat apeliram na vse članice,
da pridete na prihodnjo sejo 10. okto-
bra, da bo dobil govornik lep vtis o
našem zanimanju, da tudi upošteva-
mo njegov trud in čas nam v korist
in uslugo.

S pozdravom,

Mary Godez, predsednica.

KONCERT PEVSKEGA ZBORA ŠT. 2, CHICAGO, ILL.

Članicam in spoštovanemu občinst-
vu naznanjamo, da bomo priredile je-
senski koncert dne 25. novembra v
šolski dvorani sv. Štefana. Takrat bo
vreme kaj vabljivo za večerne prire-
ditve, ker je daljši čas ob večerih in
človek rad uživa nekoliko zabave in
razvedrila. Le pripravite se za ta
naš dan in koncert. Časa imate še
dovolj do takrat, da si lahko uredite
tako, da boste imeli tisti večer prost in
bili pripravljeni za poset našega pev-
skega koncerta.

Med nami je vedno mnogo zabave,
ker pride skupaj vesela družba. Res
je, da v današnjih časih se je bolj
težko odločiti za zabavo in bo kdo re-
kel: kaj je treba vsega tega, ker jaz
sem sama včasih takih misli. V na-
ših srcih ni pravega veselja in člo-
veku se zdi kot bi ga nekaj nazaj
držalo, da se kar ne more razpoložiti
v pravo veselje. Sedanja strašna voj-
na je spremenila vse razmere in vsak
samo misli na svoje ljube sinove in

druge sorodnike, ki se bojujejo in žrt-
vujejo svoje mlado življenje. Toda mi
ne moremo posamezno prav nič po-
magati, da bi se razmere predrugačile
za ta čas, zato je zdravo za naše živ-
ce, da si vsaj včasih poiščemo družbo,
kjer se lahko malo razgibljemo in do-
bimo novega odpora za življenje.

Pridite torej na naš jesenski kon-
cert, dne 25. novembra, da vsaj za
nekaj ur pozabite na srčne bolečine
in težave ter jih nadomestite z užit-
kom lepega petja. Naše pretekle pri-
reditve so bile še vselej prav lepe in
uspeh je bil tudi sijajen, zato upamo
in pričakujemo, da se boste vsi od-
zvali vabilu na naš jesenski koncert.

V imenu zbora vas lepo vabi in po-
zdravlja,

Frances Zibert,

članica pevskega kluba št. 2.

Št. 2, Chicago, Ill. — Na zadnji se-
ji ni bila preslaba udeležba, ampak
še boljša bi bila, če bi se članice za-
vedale svoje dolžnosti. Kako lepo je,
če je veliko članic skupaj zbranih. Od-
bornice se boljše počutijo, če vidijo
lepo število članic na seji.

Na zadnji seji so bile razdeljene
nagrade članicam, ki so bile aktivne v
zadnji kampanji. Naša podružnica je
prejela ček za pet dolarjev kot nagra-
do za tretje mesto v kampanji. Sle-
deče članice so prejele broške: sestre
Mary Koren, Mary Mladič, Anna Mla-
kar, Paulina Ožbolt, Jennie Puhek,
Katarina Fojs in Mary Pierce. Naj-
lepše čestitke izrekam v imenu po-
družnice vsem pridnim agitatoricam,
ki so bile odlikovane s krasnimi na-
gradami. Obenem se vam najlepše
zahvaljujem za trud in požrtvovalnost
v dobrobit naše podružnice.

Sestra Ana Persa je dobila obvesti-
lo od vojnega oddelka, da je bil njen
sin Mike ranjen na Pacifiku v Novi
Gvineji. Prejel je tudi odlikovanje za
hrabrost, namreč medaljo višnjevo sr-
ce (Purple Heart). Naša iskrena želja
je, da bi kmalu popolnoma okre-
val in se zmagovalen vrnil med do-
mače, kjer je zelo pogrešan. Naše čes-
titke k odlikovanju, Mike!

Na bolniški postelji se nahaja se-
stra Rojc in stanje se obrača na bolj-
še. Vsem bolnim želimo skorajšno
okrevanje, članicam se pa priporoča,
da obiskujejo bolne sestre, ker s tem
storite dobro delo sebi in pa bolniku.

Prihodnja seja se vrši dne 12. ok-
tobra, to je drugi četrtek v mesecu v
navadnih prostorih. Ne pozabite na
to sejo, temveč skušajte po svoji naj-
boljši moči biti prisotne.

Leto se bliža h koncu, zato se vas
vljudno prosi, da poskrbite, da boste
imele asesment poravnani, da bo taj-
nica imela knjige v najlepšem redu,
ker to je njena iskrena želja.

Priporočam vam tudi, da kupite vo-
ščilne kartice, katere je izdala naša
Zveza in jih ima tajnica v prodaji.
Kartice so krasne in posebno bodo
prav prišle ob božiču za voščila. Tu-
di vojaki bodo veselji prejeti nekaj
novega in lepega, saj tudi naši mladi

fantje prav radi slovensko berejo. Zavoječ stane samo en dolar.

Na svidenje na prihodnji seji!
Josephine Zeleznikar, predsednica.

SLIKA NA NASLOVNI STRANI

Ta mesec imamo na naslovni strani sliko poročnika John Osbolt, sina naše glavne nadzornice Mrs. Pauline Osbolt in soproga Johna, ki živijo v Chicagi, Illinois.

Poročnik Johnny je bil rojen v Bradley, Illinois. Osnovno šolo je izvršil pri sv. Štefanu v Chicagi in dalje višjo šolo sv. Ignacija v Chicagi in potem je pohajal v Crayen College Diesel Engineering šolo v Hampfeld. Ko je dokončal šolo je šel v New York, kjer je dobil takoj službo v svoji stroki.

Vpisal se je prostovoljno v Merchant Marine in je videl mnogo sveta, ker parniki na katerih se je nahajal so pluli po vseh južnih in zapadnih morjih in je imel priliko videti južne kraje Amerike, po Pacifiku, Novi Zelandiji, Avstraliji in med Solomonskih otokih. Letos je bil pa na Atlantskem morju in bil tudi v boju, ker so bili na Angleškem napadeni in parnik je bil potopljen po nemških bombnikih.

Poročnik John M. Osbolt je dobil odlikovanje od Anglije in Amerike. Par mesecev nazaj je bil doma na kratkem dopustu in sedaj se zopet nahaja nekje na morju.

Njegova mati, naša glavna nadzornica, je doma iz vasi Globelj pri Sordražici pri Ribnici, po domače Ogrdarjeva Paula in Mr. John Osbolt je pa doma iz Babnega polja pri Ložu, po domače Ivanov Janez.

Vsa čast nadarjenemu sinu naše glavne odbornice in še posebne čestitke ker je postal član Krožka Zvezinij prijateljev in prispeval lepo svoto \$25.00 v naš Šolninski in dobrodelni sklad. Gotovo ga je k temu nagovorila njegova ljuba mati in oče Mr. Osbolt je pa dal svoj blagoslov. Zveza je zelo ponosna na domoljubnost in zavednost Ožboltove družine! Bog jim daj vso srečo!

Št. 5, Indianapolis, Ind. — Najlepše pozdrave vsem članicam Slovenske ženske zveze; vsem bolnim pa ljubo zdravje!

V veselje nam je bilo čitati poročila o kampanji, da je bil izid lep in naša Zveza je napredovala za lepo število članic. Vem, da bi bil uspeh še večji, če bi imele žene in dekleta malo več časa za agitacijo, ampak zdaj je vse zaposleno z delom in skrbmi za svoje ljube, ki se borijo za nas in naše brate in sestre v domovini.

Med nami imamo več družin, ki so dale svoje ljube sinove služiti Stricu Samu. Družina Mr. in Mrs. Jakob Strgar ima pet sinov v armadi in šesti je v A-1, ki zna biti poklican vsak čas. Poleg šestih sinov so v družini tudi tri hčerke, Mary, Frances in Amelda.

Mati, Mrs. Frances Strgar, rojena Melle, je doma iz Verda pri Vrhniki. Bog daj, da bi se vsi sinovi zdravi, srečni ter skoraj vrnili k svojim dragim. (Slike pridejo v prihodnji izdaji.)
Julka Zupančič.

Št. 9, Detroit, Mich. — Naša seja dne 11. septembra je lepo uspela. Članice so bile prav zadovoljne z našim poslovanjem in tudi imamo lepo ročno blagajno. Kmalu pa pride zopet čas, ko bo spet treba vzeti denar iz blagajne za stroške, ker približuje se konec leta. Naša predsednica sestra Butala je obljubila, da nam bo dala na razpolago prostor v njeni hiši, kakor tudi jestvine, ko bomo imele bingo pardi, samo da bo lepše izpadlo. Me imamo za prinesiti samo dobitke, da bomo spet napravile nekaj dobička za blagajno.

Naša podružnica posluje v najlepši slogi. Res smo vse veselih obrazov, ko se snidemo skupaj vsak mesec. Vabljenosti vse na sejo 8. oktobra. Če boste prišle v velikem številu bomo lažje ukrepale za dobrobit podružnice in tudi za druge dobre stvari.

Delj časa se nahaja v bolnem stanju naša zvesta sestra Potočnik. Po zadnji seji smo jo šle vse članice obiskat. Počuti se nekoliko boljše in upamo, da bo kmalu popolnoma okrevala. Sestra Potočnik je naša blagajničarka. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja ter najlepše pozdrave vsem sestram!

Angela Kochevar, zapisnikarica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Naša zadnja seja je bila dokaj dobro obiskana. Želimo, da bi bilo odslej vedno tako, ker večeri bodo hladni in v dolgih urah bo vsaki v razvedrilo priti med družbo svojih znank in prijateljic. Pri naši podružnici je 347 članic, na sejo nas pa pride od 20 do 25, kar je vse premalo in ni pravilno, da bi samo nekaj članic bilo aktivnih pri delovanju za dobrobit vse skupine. Pridite torej vse na bodočo sejo!

Prav lepa hvala glavnemu uradu za krasno broško z Zvezinim znakom, katero sem prejela kot nagrado za pridobitev članic v zadnji kampanji. Te broške so res lepe in vse članice bi se morale potruditi, da bi s svojim pridnim delom v kampanji bile deležne te lepe nagrade. Kupiti se jih ne more za noben denar, ker niso naprodaj, temveč se jo dobi samo kot v priznanje za delo v kampanji. Upati je, da se boste vse potrudile v kampanji, ki se bo pričela z januarjem prihodnjega leta.

Naša predsednica Marica Kopač je prejela nad vse žalostno vest, da je padel v bitki njen najmlajši sin, star komaj 25 let in to nekje na italijanski zemlji. Naj mu bo lahka tuja zemlja in Bog mu dodeli večni raj. Naši predsednici in družini izrekamo globoko sočutje nad to veliko izgubo.

Pri naši podružnici smo zopet izgubile sestro. Za vedno nas je zapustila sestra Fannie Kermetz, stara 55 let. Zapustila je sestro Rose Stejskal, poprej Medved in dva sinova. Naj ji bo lahka ameriška zemlja. Preostalim naše sožalje.

Prosim članice, da pridete po kartice, katere imam na razpolago. Prinesla jih bom na prihodnjo sejo, kjer jih boste lahko dobile. Pridite v večjem številu.

Najlepši uspeh želim našim kegljačicam to sezono. Le dobro se vezbaj-

te, da bo šla krogla vedno po sredi za keglji in ne v jarek.

Pozdrav vsem članicam in posebno našim pri št. 12!

Mary Schimenz, tajnica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O. — Cenjene sestre! Hvaležna sem vam, ker ste se v lepem številu udeležile seje 5. septembra. Vse smo bile vesele lepega poseta ter z lahkoto ukrepale za napredek podružnice. Vsem, ki ste praznovali svoj rojstni dan zadnje tri mesece, želim še mnogo let zdravja in sreče ter dolgo vrsto let med nami.

V bolnišnici se nahajati sestri: Jennie Smetnik in Frances Perušek; na domu se pa zdravijo sestre Frances Kos, Anna Tomšič in naša predsednica Frances Rupert. Prosim vas sestre, obiščite jih ter jim olajšajte dolge ure v bolniški postelji. Vsem bolnim želim skorajšno okrevanje.

Naše globoko sožalje izrekamo sestram Adela Rupina, Frances Vidmar in Vidi Kuhar, ki so izgubile ljube sinove, kateri so se borili za našo domovino. Bog naj ima usmiljenje nad njimi in večna luč naj jim sveti! Spominjamo se vseh padlih vojakov v molitvi.

V dolžnost si štejem, da sporočim, da smo imele prav dober uspeh pri Card party za onemogle vojake. Zahvaljujem se vsem onim, kateri ste se udeležili in s tem pripomogli do tako lepega izida.

Naznanim, da je posetila zabavo glavna predsednica Mrs. Marie Prislant, ki se je slučajno nahajala v naši naselbini pri naši sestri Frances Plevnik. Navzoča je bila tudi naša urednica Albina Novak in njen soprog. Ona se rada udeleži vsake prireditve in je naklonjena pomagati. Najlepša hvala obema glavnima odbornicama za lep pozdravni govor. Živel še na mnogo let!

Hvaležne smo tudi pevskemu zboru "Slovan," ki je prišel v lepem številu na to zabavo ter nas veselo presenetil s svojim izbornim petjem. Me vam bomo vedno ostale hvaležne ter ob priliki bomo povrnila vašo naklonjenost z lepim posetom.

Vse priznanje naši podpredsednici Antoniji Svetek, za katero ni nobena pot predalec, da ne bi vse skupaj speljala in tudi vedno bila pripravljena narediti to in ono, samo da bo lepši uspeh, kadar gre za dober namen. Ravno tako navdušena je naša zapisnikarica sestra Mary Japel, ki je prodala največ vstopnic. Najlepša hvala tudi sestri blagajničarki, ki je preskrbela in pripravila okusne sendviče.

Zahvaljujem se tudi sledečim članicam, ki so pomagale pri prodaji vstopnic in potem tudi na večer prireditve: M. Stajner, Frances Štupica, Frances Globokar, Albina Vesel, Caroline Gabrenja, Frances Srpan, Pauline Sajovec, B. Starman, F. Rupert, M. Grill, M. Jagodnik, Uršula Trtnik, Anna Slapko, F. Kristoff in M. Benda. Mr. J. Klein je tudi pridno delal za baro.

Sledeče sestre so darovale za dobitke: Frances Globokar, Frances Grčman, Frances Rupert, Mary Japel, Antonia Svetek, Urška Trtnik in Rose Zdešar. Mogoče je še katera druga kaj darovala, kar pa mi ni bilo nazna-

njeno in bom prihodnjič dodala. Najlepša hvala vsem skupaj!

Za sklad so pa darovali po pet dolarjev: Mary Godec, Mr. in Mrs. A. Picel, Mr. in Mrs. J. Rottar, Mrs. Jacob Jally (po domače Reska Kočjančičeva); po dva dolarja so darovali: Mrs. Rupert, Mr. in Mrs. M. Kern in Mr. in Mrs. A. Klein; po en dolar in pol: Josephine Bajt; po en dolar: Mrs. Marie Prislend, Albina Novak, Miss Mary Pajk, Mrs. Stefančič st., Mrs. R. Klemenčič, Mrs. P. Kapel, Mrs. F. Mramor, Mr. in Mrs. A. Vadnal; po 50 centov: Mrs. Ed. Leskovec. Iskrena hvala vsem darovalcem in darovalkam.

Najlepša hvala direktoriju Slovenskega društvenega doma za brezplačno dvorano.

S tem zaključujem moje poročilo in še enkrat: lepa hvala vsem skupaj!

Frances Klein, tajnica.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.— Piknik dne 20. avgusta je privabil prav lepo udeležbo in vsi navzoči so bili veselega razpoloženja kakor tudi zadovoljni. Veseli nas pa posebno to, da smo napravile lep dobiček, ki bo šel v blagajno za vojake. Še en par prireditev pa bomo imele lahko veliko stvar, ko pridejo naši fantje domov. Prisrčna hvala vsem delavkam, ki so bile tako pridne, kakor tudi tistim, ki so preskrbele pijačo brez katere bi ne mogle imeti piknika.

Na naših sejah nimamo velike ude-

ležbe in to tudi takrat ne, ko skličemo izredno sejo. Ne vem zakaj so članice tako mlačne! Prosim vas, da bi vsaj parkrat v letu prišle vse, da bi nas bilo več navzočih, ko razmotriva-
mo bolj važne stvari. To je za vašo korist!

Čestitamo naši bivši kadetki, ki je bila poročnica pri vežbalnem krožku, Miss Mary Filipovič, ki je vstopila v službo Strica Sama. Dobila je zelo važno mesto v uradu, kjer bo prav gotovo z zadovoljstvom opravljala pisarniške posle.

Pri naši podružnici imamo eno zelo marljivo članico, ki že tri leta plete jopiče in rokavice za Rdeči križ. Ko sem govorila z njo zadnjič mi je povedala, da je naredila osem jopičev (sweaters) in 18 parov rokavic. Vsa čast sestri Juliji Gorenc, ki se tako pridno trudi in vem, da je ni članice, ki bi prekosila našo požrtvovalno sestro Gorenc in to je v veliko čast tudi naši podružnici, da se prav lahko postavimo.

V naši naselbini so že štirje vojaki dali svoje mlado življenje na bojnem polju; štirje so pa tudi ranjeni in enemu so morali odrezati nogo, kar je vsega obžalovanja vredno. Bog daj, da bi bilo kmalu konec tej kruti vojni!

Drage članice! Pri naši podružnici imamo več članic, ki se nahajajo že delj časa na bolniški postelji. Prosim, da jih obiščete, katere stanujete v njih bližini. Tudi naša zastavono-

ša se nahaja v bolnišnici. Želimo, da bi jim ljubi Bog dal skoraj ljubo zdravje in da bi se kmalu vrnile vsele v našo sredo!

Prosim vse tiste, ki dolgujete na assesmentu, da bi poravnale, ker jaz nisem tako pri zdravju kot pretekla leta in ne morem okoli hodit kolektat. Zato prosim, da izpolnite svojo dolžnost.

Pozdravljam vse članice SZZ!

Mary Hrovat, tajnica.

Št. 17, West Allis, Wis. — Na zadnji seji je bila velika udeležba. Gotovo vam je znano, da letos ne bomo imele veselice, toda naša dolžnost je, da poskrbimo za ročno blagajno, drugače bi se počasi spraznila in da bi bile ženske brez denarja, to bi bilo res žalostno. Zato smo ukrenile, da bo vsaka članica prejela eno knjižico za 14 daril, katera so bila oddana na zadnji seji. Prvo darilo, lepo pošteljno pogrinjalo, je darovala naša tajnica Marie Floryan, dobila pa jo je M. Branner. Imena drugih darovalk in srečnih oseb ne bom tukaj poročala, ker bi vzelo preveč prostora. Prisrčna hvala vsem skupaj za lepe nagrade, s katerimi je bilo razveseljenih 14 oseb. Slišala sem od njih, da so zelo vesele, ker so prišle na sejo, čeprav je tisti večer deževalo in so vedele, da bodo mokre. Še enkrat lepa hvala vsem, ki so pomagali v korist blagajne.

Drage sestre, ne pozabimo pomagat

BARAGOVA PRATIKA

za leto 1945 je izšla

Po vsebini je nadvse zanimiva. Vsebuje mnoge važne informacije za vsakega slovenskega človeka. Posebnosti v njej so letos zlasti: "Kako posluje kongres Združenih držav?" — "Nove poštnne informacije, za pisma, zračno pošto, za pakete za tu in inozemstvo, kakor tudi za druge poštnne pristojbine." — "Seznam vseh predsednikov Združenih držav do danes, kedaj so bili rojeni, kje, kedaj izvoljeni, koliko časa so vladali, kje umrli, kje so pokopani, itd." — "Seznam najvišjih nebotičnikov in stavb na svetu, koliko čevljev so visoki in koliko nadstropij imajo." V Pratici je še mnogo drugih zanimivosti. Naročite si jo takoj, dokler ne poide, ker letos je izšla v omejenem številu radi pomanjkanja papirja.

Stane samo 40 centov s poštnino

BARAGOVA PRATIKA

1849 W. Cermak Rd.

Chicago 8, Ill.

v korist ljudskega blagostanja in za zmago vojne, ker sedaj je pomoč potrebna od vseh strani. Storimo, kar nam je mogoče dobrega, ker naši vojaki potrebujejo pomoč od naše strani, da bo hitreje zaključena ta grozna vojna in da se bodo prej vrnili med nas.

V imenu št. 17 izrekam globoko sožalje predsednici št. 12, Mrs. Marici Kopač, ki je prejela od vojnega oddelka žalostno poročilo, da je bil sin ubit na italijanski fronti. Draga sestra Kopač! Sprejmite naš izraz sočutja in tolažbe, ker nihče na svetu ne ve, kaj je njegova usoda in moramo biti na vse pripravljeni. Naj Vas tolaži zavest, da pride prav gotovo dan združitve in potem bomo ostali za vedno skupaj!

Naša sestra Justina Sustar je še zmeraj bolna. Zelo nam je težko, ko slišimo o dolgi bolezni naših sester. Justina Sustar je bila dobra in aktivna članica, zato prosim sestre, vzemimo si nekaj časa in obiskujmo bolne, za katere so dnevi dolgi, ker ne morejo ven iz hiše. Bog jim daj kmalu zdravje!

Sedaj, ko smo vse dobro pripravile in vse dobro uredile naše pridelke, poskrbele, da bodo naše družine imele kaj jesti pozimi, bomo kar malo bolj brez skrbi ter imele malo več časa, da gremo k večernim molitvam vsak torek in petek večer ob pol osmih. Naše seje se pa vrše drugi torek in vas prosim, da pridete tudi na sejo. Sedaj je to edina priložnost, kjer pridemo skupaj s svojimi prijateljicami, ker drugih prireditev ali skupnih sestankov nimamo. Zdravniki nam svetujejo, da je dobro, če gremo malo med narod in med dobro družbo bomo našli razvedrilo, ki je dobro, za naše živce. Čeravno ni vse najboljše, vendar je koristno za naše zdravje, da si malo odložimo, kar nam je težkega pri srcu, ker potem se človek počuti veliko lažji. Kaj ne da? Na veselo svidenje pri prihodnji seji!

Mary Kastner.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — Minula seja je bila povojno obiskana, za kar najlepša hvala vsem, ki so bile navzoče. Upam in srčno želim, da se snidemo še v večjem številu na večer 10. oktobra ob sedmi uri, ker se vrši zatem že dolgo pričakovani Card party. Pripravljen bo okusen prigrizek za srečne igralce pa praktična darila. Prepričajte se osebno o vsem tem, ne bo vam žal!

Naši predsednici gospej Strukel najlepša hvala za zopetni dar. Z njenim imenom je vedno v zvezi nekaj prijetnega. Isto naj veljajo srčne želje še za mnogo srečnih in veselih rojstnih dni gg. A. Kokal in Frances Krall, ki ste se spomnili blagajne za razvedrila. Na mnoga leta, drage članice! Prihodnje tri mesece pa bomo proslavile po glavni seji, meseca decembra. Sestre, ki imate v teh nastopnih dnevih svoj god ali rojstni dan, glejte, da ste sigurno navzoče. Apeliram tudi na vse članstvo, da redno plačuje svoj mesečni assessment. Kateri pa goji skrivno željo za resignacijo, naj bo toliko značajna, da mi to pove ali javi pravočasno, da se ne

bo zakladalo zanjo iz žepa drugih oseb... Vdana,
Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Približal se je jesenski čas, ki je v našem okrožju en najbolj slikovitih v vsem letu, ko drevje spreminja svojo barvo in krasí naravo s krasnimi razgledi.

V tej sezoni je tudi vreme udobno za seje, ker ni vročine in večeri so daljši. Upam in prosim, da se boste odzvale na prihodnje seje v velikem številu, da bomo ukrenile več koristnih stvari tikajočih se Zveze in podružnice. Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da po oktobrski seji igramo keno, zato pridite vse članice in lahko povabite tudi svoje prijatelje, da se nam pridružijo v zabavi.

Drage sestre! Tajnica ima na rokah še zavojčke z voščilnimi karticami in na zadnji glavni seji nam je naša spoštovana predsednica pokazala vzorec krasne prilepke z božičnim motivom, katere lahko denemo na kartice in jih rabimo za božična voščila. Priporočamo vam, da sodelujete v tem oziru, saj dobiček od te prodaje gre za pomoč otrokom v stari domovini, kar je vse podpre vredno. Bodite usmiljenih src in pomagajte pri tej prodaji.

Za poročati imam žalostno novico, da ste dve naši sestri izgubile soprogo na en in isti dan. Prvi je umrl soprogo sestre Nosan, v starosti 57 let. Doma je bil iz Dolenje vasi pri Ribnici. Zapušča ženo in dve poročeni hčeri. Komaj eno uro zatem, ko sem prejela to vest, dobim telefonsko poročilo, da je preminul soprogo sestre Čož. Bil je star 56 let in je bolehal že delj časa. Zapušča soprogo, tri hčere in sina. Prizadetim preostalom izrekamo naše sožalje. Umrlim pa večni mir in pokoj.

Malo pozno je za poročat, da je bila na operaciji sestra Udovich, katero je srečno prestala. Sestra Perušek se še nahaja v bolnišnici. Sestra Maurin se zdravi na domu. Vsem bolnim želimo ljubega zdravja.

Srčna hvala vsem glavnim odbornicam, članicam in prijateljicam za lepa voščila k mojemu rojstnemu dnevu. Vaši lepi spomini v obliki voščil in daril so mi napravili dan poln veselja in zadovoljstva, ker sem se počutila zelo srečno imeti med vami toliko iskrenih prijateljic. Bog vam povrni, jaz vas bom pa ohranila v prijetnem spominu.

Na svidenje na seji 11. oktobra v cerkveni dvorani! Najlepše pozdrave,

Mary Lenich, predsednica.

Eveleth, Minnesota. — To je moj prvi dopis v Zarji in poročilo bo prav žalostno. Ravno takrat, ko se je vršil Zvezin dan na Gilbertu, je bil moj mož na smrtni postelji in se nisem mogla udeležiti, dasiravno bi bila zelo rada med sestrostrami, da bi se tudi jaz osebno spoznala z urednico, ki je bila tisti dan med nami. Toda moja usoda tiste dneve je bila daleč proč od zabave. Moj mož je bolehal delj časa in svoje trudne oči je za večno zatislil in v Gospodu zaspal dne 11. avgusta. Poleg mene je zapustil tri

hčere, ena poročena Veselesky ter sina in tri vnuke. Ob smrti je bil star 56 let. Doma je bil iz vasi Leskovec, fara Višnja gora. V Ameriki ima še enega brata in v domovini pa sestro Gertrude. V Ameriki je bil 38 let. Poročena sva bila 34 let. Spadal je k društvom KSKJ in SNPJ organizacij.

Prav lepa hvala ljubeznivim sosedom, ki so bili v veliko pomoč v bolezni in ob smrti. Isto lepa hvala vsem, ki so molili pri krsti in še posebno članicam št. 19 SZZ za vso pomoč in tolažbo v žalostnih urah, kakor tudi za vso požrtvovalnost in za kar ste darovale na en ali drug način. V bridkih urah mi ni bilo mogoče izraziti svoje hvaležnosti, zato bi rada nadomestila na tem mestu in v naši lepi Zarji izrazila svojo veliko zadovoljnost in hvaležnost vsem, ki so nam stali na strani v tem žalostnem slučaju. Nikdar ne bomo pozabili na vašo dobrotelost, ki ste jo izkazale v toliki meri in poskrbele ste tudi, da je bilo vse preskrbljeno na domu za potrebo tistim, ki so čuli pri pokojnem. Ob takih prilikah človek šele spozna velik pomen biti članica ženske organizacije kot je naša SZZ, ker članice so mi bile prav v vseh oziarih zelo ljubeznive in naklonjene. To se sploh ne more nikdar poplačati, ker je tako pristrčno in zato bi morala biti vsaka mati članica, kar se ne more nihče med nami izogniti nesreči in smrti in kadar pride, kako človek zelo rad sprejme ljubeznivo naklonjenost, katero izkazujejo drage sestre. Bog vam plačaj!

Iskrena hvala tudi vsem, ki so darovali za svete maše in teh darov je bilo čez sto. Najlepša hvala tudi vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile in vsem, ki so se udeležili pogreba.

Posebna hvala našemu č. g. župniku Father Pirnatu za tolažilne besede in mnoge obiske pri bolniku in to v bolnišnici kot na domu.

Iz srca se lepo zahvaljujem tudi vsem članicam in sosedom, ki so prišli molit osemndesnico za pokojnikom. Veliko ste storili zame in za mojo družino in mi vam bomo ostali večno hvaležni za vse, kar ste storili za nas in naj vam tudi ljubi Bog poplača mnogotero!

Ostanem hvaležna,

Antonija Čož in družina,

članica št. 19.

Št. 20, Joliet, Ill. — Poročati imam več žalostnih novic, ker bela žena smrt pride kaj rada na obisk in nič ne izbira, ampak kosi po svoje s smrtno koso.

Naša sestra Apolonija Verbich je šla s svojim soprogom na kratke počitnice v Duluth, Minnesota. Ko se je poslavljal od hčerk, ni nihče slutil, da bo to zadnji pozdrav, ampak usoda dela po svoje. Ko se je v Duluthu pripravljala k službi božji jo je zadela nagla smrt. Tako je umrla v drugem mestu in državi od svojega stalnega doma in pripeljali so jo mrtvo domov k žalostnim hčerkam. Zapustila je soproga, pet hčerk, in sina, ki se nahaja v U. S. Navy in mu ni bila dana prilika videti drage matere,

ker se je nahajal daleč od doma, nekje na morju.

Kako lepo je biti članica Slovenske ženske zveze nam je vsem v dokaz ta žalostni slučaj. V Duluth, Minnesota so članice tamošnje podružnice slišale o tej nagli smrti in takoj izkazale svojo sestrsko ljubezen in sočutje. Prišle so molit k umrli sosestri in bile pri njej večer predno je bila odpeljana od tam ter truplo drugi dan spremile do postaje. Naj vam ljubi Bog poplača vaše usmiljeno dobro delo.

Dne 25. avgusta je pa preminul dobro poznani Mr. Frank Pirc, ki je zapustil ženo, tri sinove in hčerko.

V sv. Jožefa bolnišnici je po dolgi mučni bolezni preminul John Šabec. Zapustil je hčer Mrs. Marie Miklich in sina. Pokopan je bil na pokopališču v Indianapolis, Indiana.

Naša sestra Zugel je prejela od vojnega oddelka žalostno novico, da je padel v zrakoplovski nezgodi nekje v Angliji njen sin Sgt. Frank L. Zugel, ki je bil Flight Mechanic, U. S. Air Corps. V vojaški službi je bil že nad tri leta. Poleg matere zapušča štiri brate in štiri sestre. Njegova junaška smrt bo zabeležena v zgodovini ameriških padlih junakov in nas bo vedno spominjala, da je dal svoje življenje za našo svobodo in svobodo vsega sveta.

Vsem blagim pokojnim naj sveti večna luč! Preostali sorodnikom pa izrekamo naše globoko sožalje. Prav gotovo se jih bomo spominjali v molitvi.

Na Marijin praznik 15. avgusta je vstopila v redovni stan Virginia Ambrose, hčerka Mr. in Mrs. Valentine Ambrose. Svojo obljubo je izrekla v St. Joseph Chapel, St. Francis Convent, Joliet, Ill. Želimo ji zdravje in zadovoljnost v novem stanju. Bog jo blagoslovi na vseh potih.

Dekliški stan je zapustila Theresa Krasovec. Ženina si je izbrala v daljni Minnesoti in to v osebi Mr. Franke Weber. Poroka se je vršila v cerkvi sv. Jožefa v Chisholm, Minnesota, kjer sta si tudi ustanovila svoj dom.

Poročila se je tudi Marie Terlep, ki je obljubila zvestobo Mr. Fredericku V. Clayton. Poroka se je vršila v St. Raymond cerkvi. Marie je hčerka Mr. in Mrs. Frank Terlep.

Novim zakoncem želimo vso srečo v bodočem življenju ter obenem iskreno čestitamo vsem skupaj!

Pri družini Mr. in Mrs. John Torcar so dobili deklico. Naše čestitke srečnim staršem!

Operacijo je srečno prestala Mrs. Mary Cohil in se sedaj zdravi na domu. V bolniški postelji se že delj časa nahaja Mrs. Theresa Gale in se je morala podati v bolnišnico. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

Prav lepa hvala za pozdrave od A. B. Z. konvencije Mr. John L. Jevitzu in še posebno zato, ker je rabil naše Zvezine kartice pri pošiljavi pozdravov svojim prijateljem. Hvala lepa tudi našim glavnim odborčnicam in sestram, ki so mi poslane pozdrave od konvencij D. S. D. v Chicagi in konvencije v Clevelandu.

Meseci hitro minevajo pred nami in

lepo prosim vse tiste, ki ste zaostale s plačili asesment, da bi prišle prav gotovo poravnat na prihodnjo sejo ali pa na moj dom, ker mi je zelo sitno čakati, saj veste, da bi zelo rada imela računске knjige v najlepšem redu in to mi je mogoče edino, če vse poskrbite, da imate plačan asesment. Prosim, da storite svojo dolžnost. S pozdravom,

Josephine Muster, tajnica.

PRISRČNA HVALA!

V dolžnost si štejeva zahvaliti se vsem, ki so nam izkazovali gostoljubnost ob času najinega obiska v Clevelandu dne 2. in 3. septembra.

V prvi vrsti se zahvaljujemo gostiteljici Mrs. Paulini Stampfel, 6110 St. Clair Avenue, kjer sva prenočevali in ljubezniva Mrs. Stampfel je nama streгла na vse strani;

podružnici št. 25 za bogato večerjo ter vsem odborčnicam clevelandskih podružnic, ki so bile navzoče tisti večer, ko je bila izročena prva nagrada št. 25.

Lepa hvala za prijaznost Mr. in Mrs. Joseph Ponikvar;

Mrs. Frances Rupert, glavni podpredsednici, soprogu in hčerkam za povabilo na kosilo; Mrs. Helen Tomažič, tajnici št. 47, soprogu in hčerkam za okusno večerjo in prijaznost; Miss Alice Zeleznik v Brooklynu in njenim staršem za prijaznost ter vsem, ki so prišli skupaj tiste dni. Posebna hvala Albinu Novaku, za vse, kar je storila za naju, ko sva se mudili v slovenski metropoli ter za njeno vsestransko skrb za najino udobnost. Hvala tudi njeni hčerki Corinne in soprogu za vso prijaznost. Lepa hvala tudi Frances Seitz in soprogu, ki sta naju prišla iskat na postajo. Upati je, da boste imeli priliko povrniti, kadar se nahajate v naši naselbini. Odnegli sva najlepše spomine na lepe dneve, katere sva preživeli v Clevelandu.

Josephine Erjavec in
Emma Planinšek.

ISKRENA HVALA

Prav lepa hvala vsem Clevelandčanom za prijaznost ob času mojega obiska med vami. Posebna hvala družini Frank Znidaršič na 71. cesti, kjer sem stanoval in bil deležen prijazne postrežbe.

Simon Šetina,
(oče Josephine Erjavec.)

Št. 21, Cleveland (West Park), O.— Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da povabimo našega zvestega in požrtvovalnega prijatelja gospoda Antona Grdina, da pride kazat najnovejše premikajoče slike. Obljubil je, da pride na soboto večer 11. novembra. To je ravno na Martinov večer in takrat se krsti tudi novo vino in se zabava prav po domači šegi.

Drage sestre, pridite v velikem številu in pripelajte tudi svoje može in prijatelje s seboj. Začetek bo ob osmih zvečer in vrši se v navadnih prostorih v Narodnem domu. Videli bomo vsakovrstne prizore posnete na bojnih frontah, kakor tudi slike posnete na naših slavnostih in prilikah. Po predstavi bo pa prosta zabava in še enkrat poudarjam, da bomo krstili

ta rdečega (če ga bo kaj). Torej na svidenje!

Tri naše sestre, Mary Sinkovec, Rose Josel in Anna Vidmar žalujejo nad izgubo dragega očeta Johna Augustine, ki je zapustil to solzno dolino in se preselil v večnost po plačilo v večnem raj. Naše sožalje vsem žalujočim. Naj počiva v miru. Priporočamo ga v molitev.

V bolnišnico se je morala podati sestra Ann Kosak. Želimo ji skorajšen povratek k svojim dragim ter na zdravo svidenje med nas.

Stare mamice so postale za enkrat več sestre Frances Tomažin, Mary Gollić in Frances Kavc. Naše čestitke, le tako naprej!

Srčna hvala za lepa darila na zadnji seji sestram Frances Kozelj, Ceciliji Brodnik, Rose Kovach, Frances Kavc, Mary Komacar, Frances Flis, Amalija Sinkovec, Mary Rahne in Paulini Zupan. Stotera vam hvala. Drage sestre, dokler bo ženska zveza imela tako požrtvovalne in zavedne članice, bo vedno lepo napredovala. Bog vas živi!

Ančka Pelčič, tajnica.

Št. 24, La Salle, Ill. — Najlepša hvala vsem članicam, ki so se udeležile Zvezinega dne v Lemontu. Program tisti dan je bil prav zanimiv. Bilo je vsega dovolj, da je biti kakaj žal vsem, ki se niso udeležili. V teh časih je bolj težko dobiti potovalna sredstva, toda treba je malo muje, pa se lahko vse dobi. Naša predsednica Mrs. Emma Šimkus in jaz sva se zavzeli za preskrbitev avtobusa in bilo je vse izpeljano v zadovoljnost skupine. Najlepša hvala vsem, ki ste se udeležili.

Sestre, prosim vas, da bi se udeleževale mesečnih sej, ker imamo vsak mesec važne stvari na dnevnem redu. Prosim tudi, da bi bolj redno plačevale asesment. Zame je zelo sitno zalagati za več mesecev. Sedaj niso več vroči večeri, da bi ne mogle priti na sejo, treba je samo malo dobre volje in več zanimanja, pa bo za vse prav.

Žalostno poročilo je prejela družina Mr. in Mrs. John Tomažin, da je padel njihov sin v vojski. Nadalje sta prejeli žalostno vest naši sestri Kaszkosky in Smudzinski, da je padel njihov brat Frank Žabkar. Pokojnik zapušča ženo in tri sestre. Pokojni Tomažin pa zapušča starše, dve sestri in dva brata. Njegova mama je naša članica. Vsem preostalim izrekamo globoko sožalje. Pokojnikoma pa naj sveti večna luč.

Zadnji mesec so potegnili iz Illinois reke truplo Jožeta Goriškega. Pokojni Jože zapušča žalujočo ženo Nežiko Gorišek, dve hčeri in sina, ki se nahaja v službi Strica Sama. Sorodnikom naše sožalje. Pokojnemu naj pa bo Bog milostljiv sodnik.

Družina Mr. in Mrs. Joseph Brate je prejela od vojnega oddelka naznailo, da je njihov sin Edward Brate pogrešan v bitki nekje na Francoskem. Vsi želimo, da ne bo dolgo, ko bo prišla druga bolj razveseljiva vest, da je še med živimi. Družina Mr. in Mrs. Hapman pa je prejela vest, da je njihov sin ranjen v boju nekje na zapadnem Pacifiku. Bog daj, da bi kmalu okreval in vsi naši dragi so-

rodniki in znanci prišli zmagoslavni in zdravi nazaj!

Bolne so sestre Mary Sever, Mary Radij in Margaret Ferc. Vsem bolnim želimo ljubega zdravlja in na svidenje na prihodnji seji! Pozdrav vsem članicam SZZ!

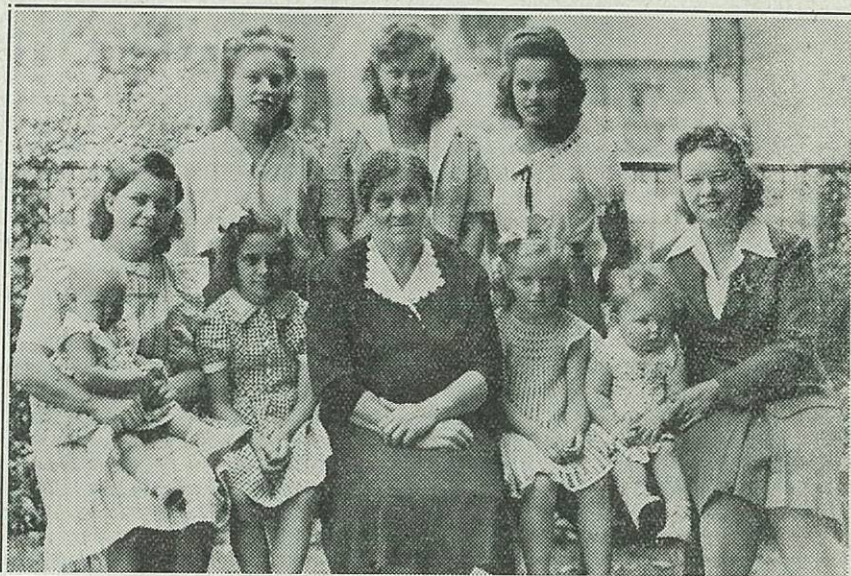
Angela Strukel, tajnica.

Št. 25, Cleveland, O. — Nedelja 3. septembra je bila za našo podružnico zelo velikega pomena. Naša spoštovana glavna predsednica Mrs. Marie Prisland nam je osebno izročila zmagovalno kupo (trophy) v priznanje za pridobitev največ novih članic v teku zadnje kampanje. Da smo se odlikovale z zmago je zasluga naše agilne tajnice, Mrs. Mary Otoničar, ki je pridobila največ članic in z njenim neumornim in požrtvovalnim delom omogočila št. 25 prejeti najvišjo čast. Priznanje gre tudi vsem marljivim sestram pri naši podružnici, ki so zvesto sodelovale. Želim in upam, da bi tudi v bodoče poskrbele, da ostane častna kupa v naši posesti.

Mrs. Prisland je v lepih zbranih besedah poklonila podružnici blestečo kupo z željo, da bi procvitala in se razvijala za pospešitev in napredek slovenske izobrazbe in sestrskе ljubezni. Njen govor je bil jedrnat in v srce segajoč, za kar smo ji srčno hvaležne. Med nami je bila tudi naša prijazna glavna tajnica Mrs. Josephine Erjavec, naša urednica Albina in glavna odbornica Frances Sušel.

Čas je bil prekratek, da bi se pripravilo večerjo za večjo družbo, zato so se pridne odbornice naše podružnice kar nabitoma potrudile ter pripravile okusno večerjo za naše goste izven mesta. Ker so se isti dan nahajali v našem mestu odborniki tudi drugih podpornih organizacij, smo jih povabile k večerji. Tako so bili med nami, Mr. Louis Zeleznikar, glavni pomožni tajnik pri KSKJ; Mr. Ivan Zupan, urednik Glasila KSKJ; Mr. Leo Jurjavec, glavni predsednik SZZ; Anthony Jersin, glavni tajnik SZZ iz Denver, Colorado; Mrs. Johanna Mervar, glavna odbornica SZZ; Mr. Stornich iz Pueblo, Colorado; Mr. Joseph Ponikvar, glavni predsednik SDZ; Mr. Leo Kushlan in Mr. John Sušnik, glavna odbornika SDZ; Mrs. Tomšič, predsednica št. 71 SZZ iz Strabane, Pennsylvania; Mrs. Kushar iz Chicage in več drugih odličnih oseb, katerih imena mi niso znana. Vsi omenjeni so nas prav lepo pozdravili in slišali smo mnogo lepih govorov.

Povabljenе so bile tudi odbornice lokalnih podružnic in odzvale so se sestre Frances Sušel, Filomena Sedej in Frances Salmich od št. 10; Anna Slopko od št. 14; Frances Lindich, tajnica Mary Hrovat, in Vera Skufca od št. 15; Mrs. Strukel in Mrs. Debelak od št. 18; Mary Hosta in Ančka Pelčič od št. 21; od naše podružnice št. 25 smo bile navzoče odbornice in nekaj članic, ki so se odzvale splošnemu vabilu, ki je bilo priobčeno v Ameriški Domovini v soboto, pričakovale smo mnogo večjo udeležbo od naših članic pri št. 25, pa gotovo niste imele časa priti. Potem so bile navzoče odbornice od št. 32, Frances Perme, Anna Godlar in Terezija Zdešar; El-



DESET ČLANIC V ENI DRUŽINI

Podružnica št. 25, Cleveland, Ohio, je zelo ponosna na Lužarjevo družino, 1035 E. 69th Street, od katere je deset članic pri Zvezi. — Naše iskrene čestitke!

Tukaj prinašamo sliko vseh deset članic. Prva vrsta sedijo, Jean poročena Pajk in njene dve hčerki Geraldine in Dolores, Mrs. Lužar, vnukinji Eileen Terese in Jean Marie Brodnik in njuna mama Mrs. Josephine Brodnik.

V ozadju stojijo hčerke: Vera, Anne, obe poročeni, in Mary.

la Starin, blagajničarka pri št. 41; Helen Tomažič, tajnica št. 47; Frances Seitz in Mary Lušin od št. 50; Alice Zeleznik od št. 53. Podružnice št. 42, 49 in 73 so pa poslale pismene pozdrave, ker se niso mogle osebno udeležiti.

Med nami je bila tudi bivša šport direktorica Mrs. Antonia Tanko, ki je pripeljala s seboj brhko in zalo Slovenko iz Chisholm, Minnesota, Miss Vido Ponikvar, ki je v službi Strica Sama in to kot Ensign v U. S. Navy. Ona je podala gniljiv govor, ki bo priobčen v angleškem delu Zarje, kakor nam je obljubila urednica. Poudarjala je, da je dobila veliko izobrazbe glede domovine svojih staršev kot slovenskega jezika potom našega mesečnika "Zarja," katerega zvesto prebere vsak mesec, kakor tudi z občevarjanjem članic SZZ, zato je vesela, da ima priliko ustmeno povedati, da visoko spoštuje Slovensko žensko zvezo in nje voditeljice. K zaključku govora je pa s ponosom rekla: Mi smo danes v boju za osvoboditev vseh narodov, ki so pod tiranskimi vladami. Jaz imam slučajno lepo službo, da večkrat govorim po radio valovih v staro domovino in mi je v veliko čast predstavljati vlado ameriškega ljudstva ter navduševati trpeče narode, da naj vztrajajo, ker mi smo ž njimi in se bomo potegovali za njih pravice tudi, če je treba preliti svojo kri. — Kako odločne besede, kolika ljubezen do nas vseh iz srca v Ameriki rojene Slovenke! Naša or-

Vse hčerke od Mrs. Lužar so bile članice vežbalnega krožka. Jean Pajk je bila več let predsednica od krožka.

Mrs. Lužar je doma od Loškega Potoka iz vasi Retje. Pri hiši se je reklo pri Četnikovih. Mr. Anton Lužar je pa doma iz Zaljne pri Višnji gori, po domače pri Žubranovih.

Mrs. Lužar je izvrstna kuharica in je pripravila že marsikatero ohcet. Družina lastuje svoj dom in hčerke, ki so vse poročene razen Mary imajo tudi dobre soproge. Vsa čast zavedni družini!

ganizacija ima vzrok biti ponosna na svoje zavedno članstvo, ki se žrtvuje za narod in domovino.

Omeniti želim še to, da smo imele med nami dve naši bivši predsednici od št. 25, Mrs. Frances Ponikvar in Mrs. Margaret Tomažin. Radi bi slišali vse navzoče v govorih, toda ni bilo časa in vroče pa tudi, tako da je bilo težko pri miru sedeti. Toda zabava je bila prijetna in vsi navzoči so izrazili popolno zadovoljstvo nad lepim večerom v prijazni družbi. Vsem skupaj se v imenu št. 25 prav srčno zahvaljujem za poset in naklonjenost. Zagotavljam vam da bomo z veseljem vrnil obisk. Lep potek večera nam bo ostal dolgo časa v spominu. Vam, Mrs. Prisland in Mrs. Erjavec, pa še posebna zahvala za krasno kupo in nagrade, katere ste razdelili pridnim agitatoricam tisti večer. Bog daj, da bi še dolgo vrsto let sodelovale v isti lepi slogi in spozrazumnosti, kakor smo v preteklem času. Naše geslo je in bo: Vse za božjo čast in blagor slovenskega naroda tu in v trpeči domovini.

KLUB ROČNIH DEL

Vljudno se vabi vse članice na prihodnjo sejo št. 25, ker se bomo pogovorile o ustanovitvi šivalnega kluba. Jesen je tudi in bodo daljši večeri, zato bo koristno za vse, ki ljubijo ročna dela priti na sestanke, ki bodo posvečene samo ročnim delom. Vsaka se bo lahko nekaj novega naučila, ker bomo lahko izmenjavale vzorce in enkrat v pomladi bomo ime-

le pa razstavo in pokazale, kaj vse so zmožne pridne ženske roke.

Priporočila se članicam, da se spominjajo v molitvi pokojni sestri Mary Milavec in Frances Bruss, ki sta preminuli v avgustu.

Mary Marinko, predsednica

Št. 26, Pittsburgh, Pa. — V septembru smo imele povoljno udeležbo na seji, pa vendar nismo mogle priti do zaključka, kako povzdigniti našo ročno blagajno, ki se je zadnje čase znižala in je naša dolžnost, da delujemo, da se povzdigne. Naše članice se premalo zanimajo za napredek podružnice, vsaka reč je pretežka, za nobeno stvar se ne morejo odločiti. Zato smo sklenile na zadnji seji, da bi vsaka članica prispevala na decembrski seji 25 centov v ročno blagajno. Obveščala se vse članice, ki ste bile navzoče na seji, da pridete na sejo 9. oktobra, ki se vrši v navadnih prostorih ter izrazite svoje mnenje glede tega sklepa. Naj zadostuje ta opomin.

Nahajamo se v jesenski sezoni. Zopet mi misli uhajajo v našo lepo dolensko stran; kako lepo in prijetno je bilo v preteklih časih, ko sem se nahajala v naši lepi slovenski deželi. Ko sem jemala slovo od starega kraja, nisem mislila, da ga ne bom več videla. Jesenski čas je bil nad vse lep v starem kraju, ko smo skupaj spravljali poljske pridelke. Srce nam je poskakovalo od veselja, ko smo se napotili proti vinogradom, kjer nas je okusno grozdje vabilo na trgatve. Kako veselo se je razlegalo petje proti vasi od vinskih gor! Z vsem veseljem smo prepevali:

Tam gori za hramom en trsek stoji;
je z grozdem obložen, da komaj drži.
Konjički škripljajo, ker vozijo težko,
ker vince peljajo—k' je močno sladko.
Sladko vince piti, to me veseli,
dobre volje biti svoje žive dni.
Tralalalala . . .

V teh časih krute vojne pa mi pridejo še bolj resno v spomin lepi domači kraji in premišljujem, kako razdejano je sedaj po teh krajih, kjer so vasi porušene in sam Bog ve, kateri od naših dragih je še med živimi, ker grozna nemška roka je vse uničila. Jaz vem, da je vsak, kdor ima še svoje v starem kraju mojih misli in sočustvuje z usodo, ki je zadela naše kraje ter upa in prosi Boga, da bi bilo že kmalu konec te morije. Ampak ne obupajmo; le pogum, le pogum in prosimo božjo milost, da se kmalu usmili bednega ljudstva, katerega tlači in mori nemška krvoločnost.

Upajmo, da ne bo dolgo, ko se bo zopet prikazala lepa zarja na nebu, ki nam bo oznanjevala mir na tej zemlji. Kako velika radost nas bo navdajala, ko se bodo vračali naši dragi sinovi, očetje in možje, katere s težkim srcem pričakujemo. Zasijal bo zopet dan svobode našim trpečim bratom tam v naši mili Jugoslaviji.

Sedaj pa še par vrstic o našem pletilnem krožku. Poročam, da prav lepo napreduje. Zadnji sestanek smo imele pri gospej Rogina. Med nami je bilo najlepše razpoloženje, ker gospe Rogina je polna humorja in v

njeni družbi je zmeraj vse veselo. Le tako naprej, pa bomo vedno imele lep užitek, saj kjer vlada veselje, tam je tudi prijateljstvo. Ko bomo izgovile vsaka svoje ročno delo, potem bomo naredile lepo zastavo in bomo povabile našo urednico Albino Novak, da pride pogledat naša ročna dela. (To bo pa res nekaj imenitnega za pogledat in v pomladi bo kaj primeren čas za obisk. A. N.)

Najlepše pozdrave vsem članicam naše dične Zveze!

M. Golobic, zapisničarica.

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Nastala je jesen in hladni dnevi so tukaj. Odslej se bodo naše članice gotovo bolj zanimale za seje in za podružnico.

Naznanjam vam žalostno novico, da je za vedno v Gospodu zaspal soprog naše dolgoletne članice Matilde Keli. Poleg žalujoče soproge zapuščata dva sina in eno hčer ter več vnukov in mnogo znancev in prijateljev. Priporočam ga v molitev in blag spomin. Naj mu bo lahka ameriška zemlja.

Prav lepo se zahvaljujem našima sestram Mary Anžlovar in Neži Dinda, ki sta pridobili enajst novih članic. To je nekaj lepega in koristnega za podružnico in Zvezo. Na pretekli seji sta jima bili poklonjeni krasni broški. Bili sta zelo veseli lepih nagrad, za kateri se lepo zahvaljujeta in obljubili sta, da se boste zopet potrudili v prihodnji kampanji za naš napredek pri podružnici in Zvezi.

Katere še nimate lepega pisemskega papirja in kartic, ste prošene, da kupite zavojček še ta mesec in to pri naši tajnici. Ko pišete svojim znancem in prijateljicam, rabite naš Zvezin papir in bodo gotovo veseli dobiti nekaj lepega, narodnega. Jaz sem pisala na tem papirju mojemu bratu v Kanado in mi je takoj odgovoril takole: Minilo je že dvajset let, odkar sem zapustil domovino in se nahajam v Kanadi in sem bil zelo presenečen in nad vse vesel dobiti v roke tako krasno sliko, ki me spominja na stari kraj in pa na našo slovensko pesem: dekle delaj pušelj . . . Ah, lepa Slovenija, kdaj boš svobodno dihala in se rešila jarma, pod katerim te tišči sovražnik? . . .

Sestre, vljudno ste prošene, da redno plačujete assesment in s tem boste prihranile mnogo dela in skrbi sebi kot tajnici.

Vsem bolnim sestram želim ljubega zdravja. Želim tudi, da bi kmalu posvetilo sonce miru na vsem svetu in naši dragi prišli srečni in zmagovalni zopet med nas. Največ kar moremo mi storiti za nje ta čas je moliti, da bi se naša srčna želja izpolnila. Najlepši pozdrav vsem glavnim odbornicam in celokupnemu članstvu!

Anna Tomašič, predsednica.

Št. 29, Broudale, Pa. — Najprvo vas vse skupaj prav lepo pozdravljam. Naša zadnja seja je bila lepo obiskana, pogrešale pa smo našo tajnico, ki je bila pridržana doma radi bolezni v družini. Prihodnja seja se vrši na domu tajnice, ker njena mama nas ze-

lo rada vidi, ker ona ne more nikamor zaradi bolezni.

Zdaj bi pa rada na kratko poročala, da smo imeli v naši naselbini prav lepo slavnost, ko je društvo št. 77 K. S. K. J. obhajalo 40 letnico obstanka in naš župnik Rev. Jevnikar pa 35 letnico mašništva. Vršila se je lepa parada in udeležili smo se slovesne svete maše. V cerkvi je pa zapel prelepo pesem Ave Marija glavni predsednik KSKJ Mr. John Germ, ki je posetil slavnost ter s svojo navzočnostjo pomagal, da je bilo praznovanje vsem v zadovoljnost in veselje. Popoldne se je pa vršil lep program in slišali smo zopet lepo petje in govore. Spomnili smo se tudi naših fantov in očetov, ki se nahajajo pri vojakih z molitvijo. Potem pa petje do pozne ure, kar po domače je bilo, samo materam in očetom, kakor tudi mladim ženam se je trgalo v srcih, ker nismo imeli svojih dragih med seboj. Bog je bil pa dober do nas tisti dan, ker nam je dal lepo vreme. Bog daj, da kmalu pride čas, ko bodo naši dragi med nami in bomo zopet živeli po prejšnjih navadah. Prišel bo čas, ko nam bo zacelil rane.

Prav lepa hvala vsem skupaj za lepo zabavo. Našim članicam pa klidem: na svidenje na seji v oktobru! S pozdravom,

Mary Pristavec, predsednica.

Št. 31, Gilbert, Minn. — Malo sem počasna s tem poročilom, ampak pravijo, da boljše kasno kot nikoli. Zahvaliti se moram našim članicam in naši načelnici Mrs. Mary Gorsha in vsem, ki so bile v odboru za slavnost 6. avgusta, ker so v resnici tako pridno delale, ena bolj kot druga na banketu in pikniku. Slovenke so pridne na svojih vrtovih, pri gospodinjstvu in tudi pri društvenih prireditvah. Vsa naselbina prizna, da ima podružnica št. 31 zares aktivne članice. Zato se je pa naša slavnost dne 6. avgusta tako lepo obnesla in čast gre našim zavednim članicam za vsestransko pomoč in sodelovanje.

Najlepša hvala naši glavni predsednici Mrs. Marie Prislund za pisemne čestitke k petnajstletnici obstoja naše podružnice in pozdrave vsem navzočim na proslavi Zvezinega dne. Zelo bi rade tudi njo osebno poznale in upamo, da nas obišče ob priliki. Pozdrave in dobre želje smo prejele tudi od naše glavne tajnice Mrs. Josephine Erjavec, za kar lepa hvala. Navzoče so pa bile glavna podpredsednica Mrs. Mary Shepel, glavna nadzornica Mrs. Mary Lenich in glavna odborica Mrs. Rose Jerome, ki so nam v lepih izbranih besedah čestitale in navduševale k nadaljnjemu skupnemu delovanju za napredek podružnice.

Glavna nadzornica Mrs. Mary Lenich se je pa zelo pridno potrudila za naš program ter nam preskrbela iz mesta Eveleth godbo za parado. V Gilbertu smo imeli pred vojno dve godbi, toda fantje so odšli k vojakom in nekaj jih je odšlo za delom, drugi, to je šolski fantje, so pa imeli ravno počitnice in se ne vežbajo v poletju, in bili bi brez godbe, če se ne bi Mrs. Lenich potrudila na Evelethu. Iskreno

no smo ji hvaležne, kakor tudi godbenikom in članicam mladinskega oddelka za nastop. Vsa čast sestri Brank, ki lepo vodi mladino v petju. Isto lepa hvala članicam in prijateljem iz Dulutha za lepo petje.

Povabilu na našo veliko proslavo se je odzvala naša urednica Zarje, ki je prišla iz daljnega Clevelanda. Njenega obiska smo bili iz vsega srca veseli. Srčna ji hvala za obisk ter njene bodrilne besede in čestitke, kakor tudi za lepe nagrade, katere nam je izročila. Najlepša hvala, sestra Novak! Upamo, da se kmalu zopet vidimo v naši naselbini. Ljubeznost in dobroščnost sestre Novak nam bo ostala vedno v spominu.

Poset sosednih podružnic je bil prav zadovoljiv. Med nami so bile članice in prijatelji iz daljnega Greeley od podružnice št. 37, ki so potovali 60 milj do nas. Vsa čast in priznanje! Za prihodnje leto se pa pri vas pripravite za Zvezin dan in bomo vam vrnil s posetom. Šaj gremo vsi radi v prosto naravo in vem, da se bodo tudi podružnice, ki so razkropljene po vseh slovenskih naselbinah v državi Minnesota rade odzvale. Vem, da tudi pri vas pridelate vsakovrstnih zelenjav, pa spetite še enega telička in bo pojedina kot se šika in vsi bomo imeli izvrstno zabavo. Kar pogum, drage sestre, drugo se bo pa že izpeljalo, saj članice rade pomagajo, ko vidijo, da gre zares za dobro stvar in da je pomoč potrebna.

Pred desetimi leti sem prvič srečala sestro Kočevar, ki je bila na obisku na Ely, Minnesota, in sedaj po vseh teh letih sem jo pa zopet imela priliko videti, ker je prišla na našo proslavo na Gilbert. Človek se srečnega počutiti, ko se snide s starim znancem in prijateljem in še posebej, ako je to po daljši odsotnosti.

Najsrčnejša hvala vsem podružnicam, ki so se udeležile v tako lepem številu ter nam izrekle toliko čestitk in lepih besed v pobudo za nadaljno zanimanje in delovanje v dobrobit S. Ž. Z. Upati je, da bo to lepo sodelovanje in zanimanje vedno cvetelo med nami ter se od leta do leta še lepše razširjalo in da bomo imele v Minnesoti vsako leto Zvezin dan, na katerega se bodo odzvale vse podružnice v naši državi, kakor tudi naši prijatelji. Lep poset s katerim ste nam napravile veliko veselja, vam vrnemo ob priliki, ter pridemo med vas tudi v lepem številu in z dobrim razpoloženjem.

Sedaj pa še nekoliko novic o slučajih med nami zadnje čase:

Sestra Shustar je prejela žalostno novico iz vojnega oddelka, da je pogrešan njen sin in nato je prejela drugo poročilo, da je ušel iz nemškega ujetništva ter se vrnil v Ameriko in je zdaj zdrav in ves srečen na dopustu pri svoji materi. Vsa naselbina se veseli z materjo, ker je njen sin srečno izmaknil peto izpod sovražnirove roke.

Sestra Valasich je pa dobila pretresljivo vest, da je njen sin mrtev. Dalje je prejela žalostno obvestilo sestra Spanko, da njen sin ni več med živimi in tudi sestra Krizel je dobila poročilo tužne vsebine, da je njen sin

padel v boju na Francoskem. Uboge matere, ki morajo prenašati tako veliko žalost. Ampak bodite junaške kot so bili junaki vaši ljubi sinovi, ki so šli v boj proti sovražniku. Zaupajte v vero, ki nam pravi, da se vidimo nad zvezdami. Vsem prizadejim sorodnikom naše globoko sočutje. Pokojnim junakom pa večni raj in slavo!

K zaključku vas vse lepo pozdravljam in pridite redno na seje, kakor ste hodile v poletnem času. Tudi jesenski čas je zelo prijeten za lepe sestanke, kakor jih imamo pri naši podružnici, zato si zapomnite dan seje in pridite v lepo družbo sosester. Vas prav iskreno pozdravljam,

Tončka Lucich, predsednica.

Št. 32, Euclid, O. — Septembrska seja je bila dobro obiskana. Hvala vsem za zanimanje. Po seji smo imele lepo zabavo v počast vsem onim, ki so darovale v sklad rojstnih dni. Ob enem smo praznovali 15 letnico ustanovitve naše podružnice. Navzočih je bilo osem ustanoviteljic. Lepo nagrado (door prize) je dobila sestra Kolman.

Sestra Tekavc (Tonetova) je pred nekaj meseci dobila obisk od tete štokljke, katere ji je pustila zalo hčerko. Naše čestitke in upamo, da jo bo mamica vpisala v našo podružnico. Zadnji mesec sem bila nad vse vesela, ko je prišel na kratek dopust moj sin Raymond, ki je pri mornarici in bil odsoten celih 18 mesecev. Dobil je dopust za en teden. Bil je v bojih pri zavzemanju Sicilije in vpadu Italije in zopet je odšel nazaj na Atlantsko morje. Bog daj, da bi bilo kmalu konec vojne ter da bi se vsi naši ljubi sinovi povrnili zdravi in zmagovalni med nas, kjer jih zelo pogrešamo.

Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja. Priporočam vsem tistim, ki dolgujete na asesmentu, da storite svojo dolžnost in poravnate pri tajnici, da bo vaša članarina plačana.

Z upanjem, da vas bo lepo število na prihodnji seji, vas pozdravljam,

Frances Perme, predsednica.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Naše članice se vljudno vabi na sejo 10. oktobra. Po seji bomo imele domačo zabavo; igrale bomo karte in serviran bo okusen prigrizek. Povabite tudi svoje prijatelje in prijateljice, da pridejo na to zabavo in bomo imeli en prijeten večer skupaj.

V imenu podružnice izrekam globoko sožalje blaginčarki sestri Frances Stonich nad izgubo blagega sooproga. Naj počiva v miru! Sestra Stonich se nič kaj dobro ne počuti, upamo, da bo kmalu na potu boljšega zdravja ter prišla zdrava zopet med nas.

Naše čestitke vsem sestram, ki so dobile obisk od tete štokljke, ki jim je prinesla zavojček iz nebes, katerega je pustila v spomin.

Najboljše zdravje želimo vsem bolnim sestram, v nadi, da se vidimo na prihodnji seji.

Sedaj ste zgotovile delo po vrtovih in tudi veliko delo z vkuhanjem je gotovo že v redu. Zato se vas prav

prijazno prosi na lepo udeležbo 10. oktobra. Na svidenje!

J. L. Benchina, poročevalka.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O. — O že se je pričela jesen in večeri bodo daljši, ko si bomo rade poiskale družbo za kratko razvedrilo. Naše seje so vedno zanimive in bi bilo zelo koristno za vse, če bi članice prišle v lepem številu vsak mesec. Kar premislite, koliko dobrih nasvetov bi slišale in koliko dobrega bi se lahko naredilo. Več članic nismo videli pri sejah že vse leto in zato je upati, da boste botovo prišle odslej, ko bodo daljši večeri. Posebno se vas vabi na sejo 3. oktobra, ker bomo ukrenile glede veselice, ki se vrši 7. okt., da slišite poročilo o predpripravi. Vse želimo imeti lep uspeh in to bo mogoče doseči le potom lepega sodelovanja članic. Zato vas lepo prosimo, da ste navzoče na seji in na veselici.

Prosim vse tiste članice, ki niste plačevale redno svoj asesment, da pridete poravnati, ker si boste prihranile skrb in sitnost, kakor tudi tajnici pomagale imeti knjige v lepem redu. Nobena izmed nas ne ve, kdaj jo doleti nesreča ali še celo smrt, zato moramo poskrbeti, da imamo redno plačan asesment. Nobena ne ve ne ure, ne dneva, zato bodimo oprezne, da bomo dobrostoječe članice in potem ne bo nobenih sitnosti. Tajnica vam bo zelo hvaležna za vašo kooperacijo.

Na svidenje na seji 3. oktobra in na veselici 7. oktobra. Najlepše pozdrave in želje za ljubo zdravje vsem članicam pri SZZ vam pošiljam,

Mary Lušin, predsednica.

Št. 42, Maple Heights, O. — Seja meseca septembra je bila dokaj dobro obiskana, ampak bilo bi lahko še boljše, toda moramo upoštevati, da so članice trudne, ko pridejo domov iz dela in se jim ne ljubi priti k sejam.

Zadnji mesec ste bile vse pozvane na sejo in sklenjeno je bilo, da vsaka prispeva en dolar v ročno blagajno, ker smo imele nekaj posebnega. Seja je bila prav kratka in potem smo imele pa prijetno zabavo. Bilo je kot majhna "ohcet." Začele smo s petjem; najprvo smo zapele zmazno himno. Vse smo pele, da je bilo kar veselje slišati lepo ubrane glasove. Intonirala je sestra Frances Stavec in naša tajnica je pa spremljevala na piano. Bilo je prav lušno, saj moramo priznati, da so naše članice izborne pevke. Tako smo za par ur pozabile na žalostne čase, ker ima skoraj vsaka po enega ali več sinov ali sorodnikov pri vojaki.

Oktobra meseca bo zopet zanimiva seja. Odslej ne bo več vročine, ampak bo v dolgih večerih prijetno priti malo časa med veselo družbo. Članice, udeležite se brez izjeme in prinesite odrezke od tiketov, da se zaključijo zadevo s tiketi. Katera ne more priti na sejo, naj izroči odrezke in denar pred tem časom naši tajnici, da ne bo potem imela sitnosti.

Rade bi ukrenile za kakšno večjo zabavo, toda v teh časih je veliko sitnosti in dela. Zato moramo preskrbeti na druge načine, da podpremo ročno blagajno, iz katere se plačuje

vse stroške, saj veste, da je treba plačat najemnino, kakor tudi odbornicam. Rade bi tudi prispevale v prid revežem v stari domovini. Ako sklepa sam odbor in tistih par članic, ki pride na sejo, potem druge prigovarjajo, da je zmeraj preveč naklad. Torej pridite na sejo, da nam boste svetovale, kako bi bilo najboljšo za vse, ker večina ima vselej odločilno besedo in da boste delale, če bo treba, pa bo šlo vse v najlepšem redu naprej. Najlepše pozdrave vsem članicam Slovenske ženske zveze!

Mary Phrne, predsednica.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Vsak mesec komaj čakam, da pride Zarja in najprvo pogledam za poročilo od naše podružnice, toda zadnja dva meseca ni bilo glasu od nas.

O vremenu in delu ne bom pisala, kakor tudi ne veselih novic, ker se vse rajši pojavi žalost kot veselje. Nemila smrt nam je zopet ugrabila sestro, to je že tretji smrtni slučaj med nami letos. Preminula je sestra Terezija Vrhovnik. Smrt je prišla nenadoma. S svojim soprogom sta se skupaj peljala na poulični železnici na delo in ona je nazaj na sedež naslonila glavo in izdihnila svojo blago dušo na sredi pota na delo. To je bilo ob sedmih zjutraj 11. septembra. Oh, to je bila pretresljiva vest za vso naselbino in najbolj pa za našo podružnico, kjer je bila pokojna zvesta članica. Poleg potrtega soproga zapuščala dve poročeni hčerki. Naše globoko sožalje. Naj ji bo lahka ameriška gruda.

Služaj pred tem je bil tudi nad vse žalosten. Članica sestra Gorišek, ki je umrla 29. majnika je tudi umrla nagle smrti. Njo je mož našel mrtvo na tleh, ko se je vrnil domov od dela. Zato pa, ljube članice, pomnite, da me gremo v leta in nobena ne ve, kdaj jo doleti nesreča, zato poskrbite za društva in za vero, ker ne vemo kdaj nas ljubi Bog pokliče na račun. Prosim vas, drage sestre, pogledjte večkrat v plačilno knjižico, če imate vse v redu in kadar vidite, da je dolg na asesmentu, prinesite plačat, ker jaz nimam na razpolago denarja, da bi zalagala. Zato sem tudi vedno pozna za poslati denar na glavni urad. Ljube članice, ali vas ne pretrese vest o nagli smrti, da bi se izboljšale ter postale zvestejše svoji organizaciji? Le malo se poglabite pri teh mislih in boste spoznale, da imam prav, ko vam priporočam, da bodite točne pri plačevanju asesmenta. Potem, ko pride smrt in ni vse v redu plačano, je mnogo sitnosti za dediče in se tudi ne more iti preko pravil.

Bolnih je več naših sester, med njimi naša marljiva poročevalka sestra Verbie. Ona je bila meni vedno v veliko pomoč, sedaj je pa tudi ona bolna in veliko skrbi ima tudi zaradi bolne matere, ki se sedaj nahaja v bolnišnici. Več mesecev bolehuje sestra Christine Rebernisek. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Na rokah imam še nekaj zavojčkov pisemskega papirja in kartic. Dobro vem, da sleherna članica piše od časa do časa, zakaj bi ne rabile ta lepi papir? Cena je zelo zmerna in z

vsakim nakupom pomagamo ubogim otrokom v starem kraju.

Vsa čast našim agilnim sestram, ki so organizirale štiri kegljaške skupine ki so začele z rednim kegljanjem 12. septembra. Želim vam mnogo "štrajkov." Vsa čast sestri Rose Kramer, ki se zanima in oskrbuje za kegljačice. Vemo, da ima mnogo dela pri tem predno bo vse urejeno, toda Rosie, nič se ne podaj, saj delo naredi življenje sladko! (To ste pa res lepo povedali, Mrs. Bevtz! Op. ured.)

Prosim članice, da pridete na sejo 8. oktobra. Nekatere ne vidim po vse leto in bi vas zelo rada zopet videli, da vas ne zgrešim, ker včasih moram študirat, kako zgledate in kdo ste. Torej pridite, da se vidimo zopet enkrat!

Najlepše pozdrave vsem članica!

Mary Bevtz, tajnica.

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), O. — Prihodnja seja se vrši 14. oktobra. Ne vem, kaj naj pišem, da bi vas privabilo na sejo. Večkrat mi pride na misel: ali ste res vse tako zaposlene, poleti je menda prevroče, pozimi premrzlo in sedaj v lepi jesenski sezoni je pa vendar enkrat vreme, ki nas ne sme ovirati od sej, zato prosim, da bi se vse odzvale!

Angela Lekan iz 81. ceste, ki je tudi kadetka, se je podala v bolnišnico sv. Vincenca, kjer bo nadaljevala študije za bolniško strežnico. Izbrala si je težak toda lep stan in ji želimo, da bi bila uspešna in močna v kar ji pomagaj Bog!

Naša zapisničarica sestra Cergol se je selila v lastni dom na Garfield Heights. Čestitke in mnogo sreče!

T-Sgt. John Dolinar, sin naše bivše blagajničarke, se je oglasil z zanimivim pismom iz severne Francije. Bil je po vseh krajih v Italiji, ko so Amerikanci zavzemali to deželo in bil je tudi blagoslovljen od sv. Očeta. Mamici je poslal rožni venec iz Rima, na katerem bo molila za njegovo srečno vrnitev. Vse te priložnosti je dočkal tudi Frank Kastelic, sin naše ustanovne članice iz 86. ceste, ki je pred kratkim postala stara mamica. Naše čestitke in obenem želje, da bi se vsi naši dragi sorodniki in prijatelji kmalu vrnili srečni domov k svojim dragim in sovražnika prav pošteno stisnili v kot.

Zadnji mesec so bile med nami gl. predsednica, gl. tajnica in predsednica št. 20, ki so se nahajale v mestu po važnih opravkih. Prav vesele smo bile, da smo se zopet videle in upam, da so prišle srečno domov. Hvala lepa za prijazen obisk. Pozdravljene!

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 54, Warren, O. — Zelo rada berem Zarjo, zato si štejem tudi v dolžnost, da kaj napišem o našem Warrenu. Veselih novic ni, ker se nahajamo v časih, ko je za pričakovati žalostna poročila iz bojnega polja in tako je sedaj me nam, da dobivamo vesti, eden je pogrešan, drugi ranjen, tretji pa mrtve. To ne vpliva ljubo na naše živce, ampak ne smemo obupat, pač pa vztrajati in zaupati, da jim bo ljubi Bog pomagal.

Naši sinovi so razkropljeni po vseh



V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

ŠTEV. 10 — Mary Krajec, 15717 Holmes Ave., Cleveland, O., rojena 7. sept. 1903, pristopila 1. marca 1934, umrla 24. avgusta 1944.

ŠTEV. 10 — Mary Ostanek, 684 E. 159 St., Cleveland, O., rojena 10. avg. 1885, pristopila 3. maja 1934, umrla 5. avg. 1944.

ŠTEV. 12 — Fannie Kermetz, 214 W. National Ave., Milwaukee, Wis., rojena 13. marca 1889, pristopila 28. aprila 1933, umrla 18. avg. 1944.

ŠTEV. 13 — Anne Marelich, 401 Moscow St., San Francisco, Cal., rojena 5. febr. 1887, pristopila 13. jan. 1938, umrla 7. junija 1944.

ŠTEV. 20 — Apolonia Verbich, 1104 Harrison St., Joliet, Ill., rojena 14. marca 1884, pristopila 20. junija 1929, umrla 27. avg. 1944.

ŠTEV. 25 — Frances Bruss, 6210 Superior Ave., Cleveland, O., rojena 7. junija 1888, pristopila 10. junija 1940, umrla 14. avg. 1944.

ŠTEV. 25 — Mary Milavec, 1001 E. 71 St., Cleveland, O., rojena 2. febr. 1874, pristopila 23. nov. 1928, umrla 19. avg. 1944.

ŠTEV. 27 — Mary Zajc, 219 Oliver St., Braddock, Pa., rojena 24. aprila 1883, pristopila 17. aprila 1929, umrla 22. maja 1944.

ŠTEV. 41 — Victoria Demojzes, 1222 E. 170 St., Cleveland, O., rojena 25. dec. 1888, pristopila 7. maja 1935, umrla 8. julija 1944.

ŠTEV. 65 — Rose Prijanovich, 113—2nd St. N., Virginia, Minn., rojena 11. dec. 1888, pristopila 6. dec. 1937, umrla 14. julija 1944.

ŠTEV. 74 — Mary Knider, 3000 Duss Ave., Ambridge, Pa., rojena 14. maja 1891, pristopila 3. sept. 1941, umrla 7. junija 1944.

ŠTEV. 84 — Helen Giovanelli, 7830 — 79th St., Glendale, N. Y., rojena 24. aprila 1888, pristopila 6. dec. 1937, umrla 7. maja 1944.

ŠTEV. 95 — Elizabeth Jankowski, 8724 Exchange Ave., Chicago, Ill., rojena 5. nov. 1895, pristopila 2. febr. 1944, umrla 12. junija 1944.

Naj jim sveti večna luč!

delih sveta. Moji trije sinovi so že dolgo časa v tujini preko morja. Od enega pridejo pisma zelo poredkoma, ker se nahaja daleč na zapadu na Saipan, in kadar dobim pismo mi piše: "Mama, ne boj se zame, jaz se bom povrnil, ko zmagamo," in obenem pristavi, da je njegov najboljši prijatelj padel v boju. Moji sinovi vedo, da bi bila zelo potrta, če bi mi pisali, da jim gre hudo, zato mi pišejo tako, da me ne razburijo. Ali vsaka mati in žena se dobro zaveda, da vojna je grozna. Tam teče človeška kri v potokih, toda naša armada uspešno napreduje in Hitler kot Japonec ima že zanko okrog vratu in konec zna kmalu priti, ker mera zločinstva je skoraj dopolnjena.

Bog daj, da bi se naši fantje zares kmalu vrnili v domači krog. Gotovo bodo imeli velike skušnje in se tudi mnogo naučili, kako grenko je življenje, ko ni vsega na razpolago. Naši fantje se sedaj bojujejo z bogatini in reveži in zdaj nimajo tiste postrežbe kot so jo imeli doma, kjer jih je čakala jed na mizi, tam jim v sili zadostuje morda "pilna" in še vode za piti jim manjka. Tam se ne utegnejo umiti po ves teden. Obleka tudi ni zlikana in tudi drugo ni vse čisto pri rokah. Tam jim obleko lika kanistra na hrbtu. Doma so spali na udobni postelji in kakor mi piše sin, so tam hvaležni, če imajo trdo "dilo" za postelj, največkrat pa ležijo v lisični luknji. Dalje mi piše, da tam se ne brijejo in vojaki imajo dolge brade vseh barv. Doma so se brili vsak dan. Vozili so se v lepi čisti kari, avtomobilu, in se vozili z dekletami; tam jim služijo njih trudne noge in njih dekleta so svetle sable. To trpijo vsi, ki se bojujejo, da čim prej sovražnika uničijo.

Sedaj bi pa rada poročala še nekoliko o naši podružnici. Seje niso obiskane v tistem številu kot bi morale biti, ker ima vsaka svoj izgovor, toda tiste, ki ste doma, bi morale priti vsak mesec na sejo ter s svojimi dobrimi nasveti pomagati, da bi lepo napredovale. Tisto uro časa, ki vzame seja, bi lahko vse žrtvovali in bi imele tudi dovolj časa za domača dela. Naša tajnica Mrs. Rose Racher je po žrtvovalna za vse, kar gre v korist podružnice in Zveze. Vse društveno delo opravlja v najlepšem redu in je tajnica tudi pri društvu od SDZ in vse to delo opravlja ob prostem času, ki ga gotovo nima odveč, ker tudi dela v tovarni. Njen sin Frank je bil nedavno doma, ker je imel dopust za en teden in je zelo dobro izgledal. Vsaka mati je vesela videti svojega sina, ampak težko je vzeti slovo, ko zopet odhaja.

Naša predsednica Anna Petrič ima tudi velike skrbi, ker ima resno bolno mater Mrs. Ana Ogulin v Ambridge, Pennsylvania. Njen edini sin je v službi pri mornarici in je bil tudi nedavno doma na dopustu. Dobra hčerka ji pomaga v bolezi in jo stalno obiskuje, čeprav je precej mlajša od Ambridge. Želimo ji mnogo potrpežljivosti in rešitev trpljenja v boleznih. Bog daj vsem bolnim sestram ljubelega zdravlja.

Na dopustu je bil tudi sin sestre

Frances Pavlinac, John, ki je tudi fejest fant, oziroma vojak. Vsem, ki so v službi Strica Sama želimo vso srečo in skorajšno povrnitev med nas in tudi moji ljubi sinovi, ki so vedno bili dobri do mene.

Vojna vihra, katere se pa ne ustraši teta štoklja, ki pridno prinaša prirastke, katerih so nove mamice zelo vesele. Sinčke je pustila pri sestrah: Elsie Gradishar, Carolyn Persin in Victoriji Zuga. Deklice je pa prinesla sestram: Anna Clanatsky, Ive Cleavs, Rose Rozich in C. Chadwick. Naše čestitke vsem skupaj!

Za poročati imam tudi nad vse žalostne vesti, da je bil v vojni ubit Joe Kassan in George Cvetkovich je podlegel ranam. Naj jim Bog da večno plačilo v nebeškem raj!

Bolna je Mrs. Frances Zuga. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravlja.

K zaključku tega dopisa prosim vse drage bralce in bralke Zarje, da prosimo Boga za konec vojske in popolno zmago Ameriki, da bi se naši dragi zdravi povrnil vsak na svoj dom. Najlepše pozdrave vsem skupaj!

Ivana Šajn, podpredsednica.

Št. 71, Strabane, Pa. — Udeležila sem se konvencije Slovenskega narodnega sveta, ki se je vršila v Clevelandu 2. in 3. septembra. Od nas sva bila dva delegata, Anton Rožanc in jaz. Konvencije se je udeležil tudi John Tershel, ki je član širšega odbora.

Konvencija se je vršila v najlepšem redu in slogi, ker smo se vsi zavedali, da delujemo za en cilj, namreč pomagati osvoboditi zaslužnjeno Slovenijo in Primorsko ter pomagati našemu trpečemu narodu. Sedaj nas čaka še veliko dela in zato moramo pomagati na vse načine, bodisi moralno ali s prispevki, da se uresničijo naši cilji, ki so usmerjeni le na osvoboditev našega naroda. Vsi vemo, da se narodi žrtvujejo za zmago nad krutimi sovražniki; naši vojaki so pripravljeni dati svoje življenje, zato moramo biti tudi mi pripravljeni žrtvovati svoj delež. V Clevelandu so se nahajali vojni ujetniki, ki so bili zajeti v italijanski armadi in pripeljeni v Ameriko pred zavzetjem Italije in vsi, ki so slovenskega porekla imajo v svojih srcih veliko vero, da pride čas, ko bo Slovenija svobodna. Povedali so tudi o trpljenju naroda doma. Beremo tudi v poročilih, koliko trpljenja je zanesel sovražnik, zato je naša sveta dolžnost pomagati, kar največ je v naši moči, da bo tudi za naše zasijalo svobodno solnce, ko bo sovražnik uničen.

Ob tem času se želim zahvaliti podružnici št. 25 v Clevelandu, ki me je povabila na okusno večerjo, katero so članice pripravile v počast Mrs. Prislana in Mrs. Erjavec in drugim gostom, ki so se nahajali na konvenciji. To je bilo v nedeljo večer 3. septembra. Ob tej priliki je podružnica št. 25 prejela na slovesen način prvo nagrado, katero si je pridobila v zadnji kampanji. Prav lepa hvala za povabilo.

Ko sem se nahajala v Clevelandu je bila z menoj tudi moja sestra Antonia Senkinc. Obiskali sva več na-

ših prijateljev. Prav lepa hvala družinam F. Glazer, A. Tomšič, Mrs. Frank in družini J. Gordis za vso izkazano gostoljubnost in prijaznost. Najlepša hvala mojemu bratu J. Kern in družini Anton Novak za prenočišče in postrežbo. Vsem skupaj srčna hvala!

Predno zaključujem to poročilo želim čestitati vsem glavnim odborcem SZZ, ki so bile izvoljene v odbor in naši spoštovani glavni predsednici, ki je bila imenovana za častno podpredsednico. Pozdrav vsem skupaj!

Mary Tomšič, predsednica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Naša seja v septembru je bila, kakor po navadi. Tiste, ki stanujejo blizu in bi lahko prišle, jih ni, in tiste, ki so oddaljene pa rade pridejo in pravijo, da komaj čakajo, da pride seja naokrog.

Meseca avgusta je bil naš piknik in smo imele izvrstno zabavo, ki nam bo ostala v spominu več časa. Samo dan je prehitro minil, najrajši bi bile ostale delj časa, in bilo je že pozno v noč, predno smo se podali proti svojim domom. Povem, da tisti dan nismo bile prav nič trudne in nič nas ni bolelo, ampak smo bile v najboljšem razpoloženju in se veselo vrtele v plesih. Kadar pridemo skupaj v veseli družbi, vsaj za en čas pozabimo na skrbi, katerih imamo vsi dovolj.

Prav lepa hvala sestri Gertrude Lokar, ki nam je dala prostor brezplačno. Priporočamo se tudi za drugo leto. Hvala tudi muzikantu Mr. Viktorju Lesjaku, ki nam je lepo igral, da je bilo vse veselo.

Vljudno ste vabljeni na sejo 3. oktobra. Po seji bomo imele bingo party in ste vse prošene, da ste navzoče. Pridite vse. Pogrešamo sestro Mary Spehar, ki ni bila med nami že vse leto, odkar si je nogo poškodovala. Imela je lepo navado biti navzoča na vsaki seji, zato jo tem bolj pogrešamo. Bolna je tudi sestra Marie Kovačič in njej se zdravje počasi vračuje. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravlja.

Drage sestre! Prijazno se prosim vse tiste, ki dolgujete na asesmentu, da poravnate, ker podružnica ne more zalagati. Pa tudi to je, da je veliko težje plačati, ko se nabere večja svota, kot pa če plačujete redno vsak mesec. Zato storite svojo dolžnost in plačajte rajši za nekaj mesecev naprej in si boste prihranile skrb in tudi tajnici napravile delo veliko lažje. Najlepša hvala vsem, ki plačujete točno vsak mesec in tudi za naprej. Med nami je nekaj članic, ki imajo plačano za vse leto. Pozdrav vsem sestram in na svidenje na seji v oktobru!

Frances Vogrin, tajnica.

Št. 79, Enumclaw, Wash. — Poročati moram, da se bo vršila prihodnja seja pri sestri Ani Sturm. Prosim vas, da se udeležite v obilnem številu. Zadnja seja se je vršila pri Remškovih. Po seji smo bile bogato postrežene. Hvala lepa Remškovim.

Zadnji mesec smo imeli več zelo toplih dni, namesto v poletnem času, ko nas je večkrat mrz tresel.

Bog varuj naše vojake, da bi se kmalu vrnili domov zdravi ni zmagog-

slavni. Vsi upamo, da bi bila ta stranska vojska kmalu končana, kakor kažejo znamenja in poročila zna biti zares kmalu konec vojske. Bog daj to srečo! Pozdrav vsem članicam in na svidenje na seji!

Ivana Chacata, tajnica.

Št. 88, Johnstown, Pa. — Cenjene sestre! Na seji 3. septembra je bila zopet majhna udeležba. Upati je, da boste prišle na prihodnjo sejo in posebno tiste, ki niste bile navzoče že delj časa. Kako lepo bi bilo, če bi se vse članice zanimale za napredek Zveze in z veseljem čakale na priliko priti med lepo družbo članic.

Prošene ste tudi, da ne zaostajate s plačevanjem asesmenta. Katera ne more priti na sejo vsak mesec, bi jo prosila, da plača za nekaj mesecev naprej, da ne bo sitnosti in skrbi zaradi neplačanega asesmenta.

Srčno lepo se zahvaljujem glavnemu odboru za krasno Zvezino broško, katero mi je na seji izročila naša predsednica Mrs. Mary Kuzma. To je že moja četrta broška, katero bom nosila s ponosom. Novo pristopim članicam pa kličem: pristrčno dobrodošle v nadi, da boste bile zveste članice Slovenske ženske zveze.

Moja iskrena želja je, da bi se več naših članic potrudilo v prihodnji kampanji, da bi tudi druge imele čast nositi krasno Zvezino broško, katero se dobi, če se pridobi pet novih članic. Kar premislite, kako sijajno bi napredovala naša podružnica, če bi imela vsaj dvajset članic, ki bi se potrudile za to lepo nagrado! Potem bi pa res s ponosom reklo: Kako lepo napreduje naša podružnica!

Drage sestre! Ponovno vas opominjam, da pridete na prihodnjo sejo v večjem številu in tudi na našo domačo zabavo, katero imamo vsako nedeljo večer. Pridite in se prepričajte, da bo vam v razvedrilo priti med lepo družbo. Pozdravljene!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 105, Detroit, Mich. — Drage sestre! Naznanjam, da je bila naša prva seja po počitnicah zelo obilno obiskana, kar nam je v dokaz, da so članice pripravljene sodelovati. Vse smo pokazale, da se naše delo začne z veseljem. Imele smo prav lepo zabavo pri sestri Vidmar, katero nam je postregla s svojim okusnim pecivom. Nazadnje smo se pa še veselo zavrtele s spremstvom naših slovenskih plošč. Sklenile smo, da bomo imele zopet zabavo tretjo nedeljo v oktobru pri sestri Kristina Bombach na 6505 Concord Ave., popoldne ob dveh. Vabljenje ste tudi članice od podružnice št. 9 v Detroitu. Naše članice ste pa prošene, da se vse udeležite in pripeljite tudi svoje domače in prijatelje, da bo zabava zopet uspešna. Preskrbele bomo okrepčila in igrane bomo banko in Pinochle.

V poročilu je bilo, da je sestra Nezbeda pridobila dve članici, v resnici pa je pridobila tri nove članice in je bilo pomotoma poročeno od moje strani, za kar upam, da se mi oprostijo. Mrs. Nezbeda je zelo poštvalna v vseh ozirih in jo imejmo za zgled. Če bi se vsaka tako potrudila kakor

Mrs. Nezbeda, bi naša podružnica postala mnogo močnejša in dobro napredujoča. Pa upam, da bo temu tako ob času naše prihodnje kampanje, ki se prične v januarju 1945, kakor je bilo poročano v zapisniku glavne seje zadnji mesec.

Najlepši pozdrav vsem in na svidenje pri sestri Bombach!

Rose Jamnik, poročevalka.

DOMAČA KUHINJA

Glazirana (božična) torta

(Glazed Fruit Cake)

Štiri jajca, eno šalo rujavega sladkorja, eno šalo margarine, tri in en četrt šale bele moke (enriched flour), po eno žličko pecivnega praška (baking powder), soli in klinčkov (cloves), po dve žlički cimeta in dišav; po eno šalo: kandirane citrone (candied citron), ananas (pineapple), rozin, obojih velikih in malih (seeded and seedless), prav drobnih rozin (currants), fig in dateljev. Vse sadje, ki je v večjih koščih naj bo drobno sesekano. Eno in pol šale kandiranih črešenj, dve šali zdrobljenih orehov, eno šalo belega vina ali pa sadnega soka, eno in pol šale belega sladkorja.

Med razmehčano margarino zamešaj rujav sladkor in štiri rumenjake vsakega posebej. Moko, sol, pecivni prašek in dišave, cimeti, klinčke skupno presejaj po dvakrat. Polovico te moke potresi po sesekanem sadju. Polovico moke pa zamešaj med margarino, sladkor in jajca. Prilij tudi vino ali sadni sok. Ko imaš oboje dobro premešano pa stresi med testo vse sadje in tudi orehe.

Iz štirih beljakov vtepi trd sneg, med katerega polagoma dodajaj bel sladkor. Prav narahlo zamešaj sneg med tortino testo.

V podolgovat model, kakor je za kruh, položi kos z mastjo namazane-ga rujavega papirja. Nanj stresi testo in jo lepo razravnaj in postavi v peč, ki naj bo malo manj vroča, kakor je treba za kruh. Za kruh navijemo na 350 stopinj, za to torto pa naj kazalo kaže 300 stopinj. Katera nima takega kazala, naj rabi svojo preskušnost pri peki. Torta se mora počasi pečiti štiri ure.

Ako znaš, lahko kuhaš to torto na vrhu peči v sopari, kakor delamo za razne pudinge. V sopari moraš držati torto dve uri in potem jo lahko postaviš v peč, katera naj kaže 325 stopinj. V peči naj bo torta dve uri.

Pečeno torto spravi iz modela in ko je ohlajena, jo poskropi z vinom. Zavij jo v prtič ter počakaj, da en teden počiva. Čez en teden pa torto namaži z marelično glazuro. To tako napravi:

Čez noč odmoči eno šalo lepih suhih marelic. Drugi dan marelice pretlači skozi cedilo ali sito. Med marelice zamešaj malo manj kakor še enkrat toliko sladkorja ali pa medu. Če je marelične gošče eno šalo, potem dodaj tri četrtine šale sladkorja ali pa meda. To polahko kuhaj dokler se dobro ne zgosti.

Ta marelični led namaži po torti in predno se popolnoma strdi na torti, jo še okraši z zelenimi sladkorčki (Green gumdrops) in rdečimi (Cinna-

mon drops). Te sladkorčke pokladaj v obliki drevesca in za debelce položi nekaj temnejših sladkorčkov.

To je predpisana božična torta, katero se lahko pošlje, ako je dobro zavit, preko morja. Za vroče dele sveta, kjer se nahajajo naši vojaki, pa svetujemo, da za to torto izpustimo orehe, ker se v vročini radi spridijo in postanejo žaltavi (rancid).

Neka mati je poslala torto svojemu sinu in je vso torto posula s pečenim popkornom (popcorn), ki je varoval obliko torte, da je prišla prav nepoškodovana na svoj cilj. Mislim, da je to prav dobra ideja.

Vse pošiljatve preko morja ali na velike daljave je treba dobro zaviti v trdne škatlje iz papirja ali še bolje iz lesa. Pošta bo sprejemala božične pakete za čez morje do 15. oktobra. Teža paketov ne sme znašati več kot pet funtov. Predno kaj odpošljete, preglejte, če je naslov perfekten, ker če le eno črko izpustite, pa zna paket romati nazaj po dolgih mesecih prekladanja.—T. K.

URN A NEŽIKA

Nek soldat ni pripadal k nobeni veri doma, v kempu si je pa rekel, da bi bilo dobro iti včasih h kakemu veronauku, zato se je odločil, da poišče vojne kaplane in si izvoli veroizpoved, ki mu bo najbolj ugajala. Najprvo je šel k metodistovskemu kaplanu, ter mu rekel, da bi rad spadal v njegovo vero. Kaplan mu reče, da mora najprvo preiskati njegovo znanje o veri ter ga vpraša, kje je bil Jezus rojen. Vojak odgovori: "V Filadelfiji." Kaplan mu takoj da sveto pismo in mu svetuje naj ga natančno prebere, se pouči o veri in se vrne v dveh dneh. Soldatu se ni ljubilo čakati dva dni pa gre naprej do luteranskega kaplana in mu pove, kaj želi. Kaplan ga vpraša, če ve, kje je bil Jezus rojen. Vojak odgovori na dobro srečo: "V Pittsburghu." Tudi ta kaplan mu da sveto pismo in mu naroči naj se iz njega kaj več pouči o verskih resnicah in naj pride jutri nazaj.

Soldatu pa to ni bilo všeč. Hotel je opraviti svojo versko zadevo takoj, zato gre do katoliškega kaplana, kateremu pove svojo željo, da bi rad vstopil v njegovo vero. Kaplan ga lepo posluša ter mu naroči naj pride nazaj še tisti večer, da ga bo poučil za krst. Soldatu se čudno zdi, da ga kaplan ni ničesar vprašal. Pri vratih obstane, se obrne in pravi: "Ali me ne boste nič vprašali?"

Kaplan: "Ne, moj sin!"
Soldat: "Ali vas smem jaz nekaj vprašati? Kje je bil vendar Jezus rojen?"

Kaplan: "V Betlehemu!"
Soldat: "Saj sem vedel, da je bilo v Pennsylvaniji, pa nisem mogel pravega mesta pogruntati."

Vojaški kaplan je vprašal železničarja, kaj mu je znano o Jeruzalemu. Železničar je odgovoril: "Prav nič ne vem o tem mestu, samo to znam, da ne leži na naši progi."

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

EXCERPTS FROM MINUTES OF THE BOARD OF
DIRECTORS SEMI-ANNUAL MEETING HELD
IN JOLIET, ILLINOIS

Members of the Board of Directors present at the semi-annual meeting held at the Headquarters were: Marie Prisland, Josephine Erjavec, Josephine Muster, Mary Otonicar, Mary Lenich, Pauline Ozbolt and Albina Novak.

The auditors carefully looked over the books of the Supreme Secretary, Supreme Treasurer and the Managing Editor and checked all bank entries and bonds which are in the safe deposit vault of the Joliet National Bank. They found everything in very good order and submitted their approval under oath. (The complete audits were published in the September Zarja on Pages 258-259.)

It takes the auditors one day to make the complete checkup because they carefully look over every bill submitted for payment to the Headquarters.

The next order of business was reports of officers.

Supreme President Mrs. Marie Prisland expressed her appreciation to all who worked for the benefit of the recent membership campaign and hopes that the new members will take every interest in the activities which our Union is promoting.

She visited our actuary in Chicago in regard to the solvency of our Union and had to present the status of our standings. The actuary carefully examined all figures and was pleased with the gain made during the last year. He said that if we continue to make such remarkable gains, the Union will be able to declare its solvency in a few years.

Mrs. Prisland reported on the Scholarship and Benefit Fund which we organized in July 1943. She hopes that the branches will co-operate in every possible way and will also show better interest in the selling of greeting cards, thereby boosting the Fund considerably.

As chairman of the finance committee she reported that three of our bonds became due and the money was invested in War Bonds.

She has completed the Book of Honor which she started to compile some time ago. In this book is listed the history of all branches, names of all Supreme Officers, delegates to the conventions, results and workers of all membership campaigns, SWU degree members and the financial standings of the Union since its beginning. This book will be a valuable archive for future references.

She reported that her office was not crowded with correspondence during the past months which is proof to her that the branches are also having a peaceful time which will help to bring back the harmony that paves the road to success.

Mrs. Prisland's report was unanimously accepted.

Supreme Secretary Mrs. Josephine Erjavec reported that she was kept very busy with office work during the first six months of the year. Every month she had some important business which had to be given prompt attention and also required many letters to the subordinate secretaries before the new rules and by-laws were completely understood.

She made a detailed report on the recent membership campaign. This report was already published in the August and September Zarjas, therefore it'll not be repeated at this time.

As secretary of the finance committee she added to Mrs. Prisland's report that \$12,000.00 was invested in War Bonds in February and \$18,000.00 in the month of June.

She has compiled the age statistics of our member-

ship which will be presented to our actuary and will also be ready at the office for any other eventuality. The Headquarters now has in its files a complete list of all ages of members in every branch.

Including the June report there are 10,518 members in Class A; 60 members in Class B; 1,504 members in the Juvenile Department; a total of 12,682 members and we have 20 social members and 90 "Zarja" members.

Mrs. Erjavec's report was approved.

Supreme Treasurer Mrs. Josephine Muster reported that the income during the first six months of the year was \$27,766.93 and the disbursements of six months were \$18,632.79, which leaves a balance of \$9,134.14. The total balance in June, 1944, amounted to \$141,329.14.

She, too, expressed her appreciation to all our officers who are managing the subordinate branches and to all workers in the recent campaign.

Mrs. Muster's report was accepted.

The Auditors in their reports expressed satisfaction in the bookkeeping at the Headquarters and also spoke highly of the work which so generously contributed to the upbuilding of the Union, especially by the Executive Committee.

The Editor and Manager of Zarja who is also the Director of Drill Teams and Clubs gave the following report on all activities.

Our Zarja has been carrying many branch reports in both Slovenian and English and it also has many very worthy contributors who fill the pages of our official publication with interesting reading material and to them the editor expressed her heartfelt thanks.

The Managing Editor would like to receive more contracts for advertisements and she mailed out a number of circular letters to the branches asking them to solicit advertisements. The response was poor but many of the officers promised to be of service when things get into the normal trend again. However, she received an offer from a very dependable source offering to solicit ads from larger establishments which do nationwide advertising.

Zarja has been mailed after the first of the month in the past; the delay is due to the present lack of skilled labor in mailing and much of it is also due to the belated reports which are submitted by the branch reporters. If every reporter would definitely abide by the 12th of the month deadline ruling, Zarja would not be mailed as late as it is. The Managing Editor hopes that some day the reporters will acquire the golden rule of promptness.

As Manager of the recent campaign, she received favorable co-operation from the branches. Some of them astounded her with their untiring assistance and to all those she is particularly grateful. She hopes that some day during a campaign all of our branches will do their part. She expressed special recognition to the 14 branches that reached their quota and the biggest gain was made by No. 31, Gilbert, Minnesota, and she promised to be with them on August 6th to help celebrate their victory.

The drill teams and club activities have not been in the limelight during the past six months but she has a firm belief that things will begin to turn for the better in the fall and mostly after the conditions are again normal.

Report accepted.

New decisions:

The next membership drive will begin January 1, 1945. Supreme Treasurer Mrs. Josephine Muster will manage the drive. Terms of the campaign will be decided upon at the January meeting but one decision was made, that the members secured for the juvenile department will count the same as adults in the giving of awards.

To help promote the sale of our greeting cards, Christmas seals will be ordered for the remaining supply and an appeal will be made to the members to use these exclusive cards in sending Christmas greetings.

It was decided that \$2,000.00 be deposited in the Federal Savings Bank of Chicago.

Supreme Secretary should write to Rev. Milan Slaje in reference to his religious articles in Zarja which he hasn't been contributing during the past months.

Director of drill teams will mail report blanks to all captains in the latter part of September and the annual appropriation to the teams will be made according to the merits of the teams.

The reports of the Director of Juvenile Department and the Director of Sports appeared in the last edition.—It was decided that an award of \$25.00 be given to the latter two directors as a token of appreciation for their good work. (Miss Bogovich donated \$25 to the Friendship Fund.)

Our Friendship Circle which was instituted at the last Board of Directors meeting is making fair progress. The terms for the honorary membership into this Circle remain as were approved at the January meeting, that is, \$20.00 is the minimum membership fee. To promote more

interest for the Scholarship and Benefit Fund which is supported by the fees received from the Friendship Circle members, it was decided to add a new department to the circle, to be known as "patrons"; a contribution of \$10.00 will be asked from the "patrons."

It was decided that the money donated to this fund be divided 50-50 between the scholarship support and the support of the poor children of Slovenia. This way we'll be doing our part for the needy in America and the poor of Slovenia. The proceeds of the sales of greeting cards will all go to the relief of the poor children of Slovenia.

Some of the branches made generous contributions to this fund and it is hoped that others will follow because it will take much money to carry out the plans and now is the time to build up this fund.

The invitations extended to the officers in session to participate in the various celebrations were taken into consideration and the officers will attend, if possible.

Complete minutes appeared in the Slovenian section of the last edition. These are just briefs taken from them covering only the vital points. For particulars you may write to the Headquarters and you'll receive full information on all decisions.—A. N.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis. — An exceptionally fine turnout was on hand at our September meeting which goes to show that the members still have not lost their interest and spirit of good-fellowship. The members are to be complimented for their genuine responsibilities and the grand response to attend their get-together.

During the meeting Mrs. Marie Prislant, supreme president, presented Mrs. Mary Godez, president, a corsage of war stamps, which she earned for securing the most members in Wisconsin, during the recent membership campaign. She also received an award for securing eleven new members. Pauline Rupar was also the recipient of an award for obtaining five new members.

The two campaign workers wish to express their appreciation to all the members who joined and others who aided in obtaining new ones.

A speedy recovery is wished Mrs. Ursula Marver who is on the sick list with a broken wrist which she sustained while at work.

The loss of one of our junior members, Vida Remshak, 12 years old, was an extreme shock to everyone. Vida was killed outright in a train-truck collision, while she was riding to school with her school companion in a truck driven by her chum's step-father. She was the daughter of Mr. and Mrs. Frank Remshak, the latter also being a member of Zveza and a niece of Mrs. Christine Rupnik, former secretary of our branch. Vida will be missed by all, for she had a genial disposition and was liked by everyone. We extend our heartfelt sympathy to the bereaved family and may Vida find her reward in heaven.

Members who had birthdays in July, August and September were guests of honor at the party following the meeting. Arrangements were in charge of Christine Rupnik, and since our junior member who met such a tragic death was a niece of Mrs. Rupnik, the party was rather quiet and simple out

of due respect to them both.

Mrs. Prislant will invite a Red Cross worker to the October meeting who will have an interesting message for all the members. A large attendance is asked to be present for our guest speaker.

PAULINE RUPAR.

No. 10, Cleveland, O.—The date for Field Day has been definitely set. It's November the 11th, Armistice Day. That is only a short time. It's going to be held at the Slovenian Workmen's Home on Waterloo. Competitive drilling starts at 7 . m. Dancing will start at 8:30 p. m. Cadets will wear formal evening gowns for the dance. We hope to have a large crowd at the dance. Cadets: Get your ticket sales ready, encourage your friends to come to Field Day, Saturday, November 11th.

The surprise I wrote about last month will probably not be completed until after Field Day. I don't want to let you in on it now, because it's a secret.

Birthday greetings go to Wilma Baraga, who celebrates her birthday on Oct. 19th. Best wishes to you, Wilma!

The cadets participated in a parade on Sunday, September 3rd, which was held at Kirtland Park. The weather was very warm which made us rather uncomfortable in our uniforms. It certainly was a sudden unexpected change of weather. We did enjoy the march to the park. We tried to get in a few drills now and then.

Incidentally, I'd like to remind the cadets that you have only two months in which to catch up on your activity points. Remember the girl with the highest number of points will get the award for 1944. The girls with the highest number of points so far are: Betty Markovich and Violet Spilar, with a total of fourteen points apiece. Next is Mary Lokar and Josephine Glavan with twelve points. Sylvia Lukanc with eleven points, is next and

Lillian Koprivnik who has ten points. Make sure you attend every doing this year, the longer you let it go, the harder it will be to catch up. Don't forget only two more months after this one. Best regards to all.

Your reporter and captain,

ANGELA GLAVAN.

No. 13, San Francisco, Cal. — San Francisco's Branch No. 13 celebrates its seventeenth anniversary during the month of October. Through the foresight of a few pioneering Slovenian women among whom we find our outstanding charter member Bara Kramer, we have been afforded the privilege of reaching across the miles for a mental handshake with many members of the Slovenian Women's Union. This organization has made a friendly feeling glow in the hearts of many Slovenian people scattered throughout the United States.

We of the second generation hope that we can be as progressive as our mothers were before us and also that we can make our branch the pride of San Francisco. Congratulations to you pioneering Slovenian women who have made the second generation ever proud of our Slovenian heritage.

It is indeed a pleasure to be a member of such a wonderful organization as Slovenska Ženska Zveza.

FRANCES E. CHIODE, Sec'y.

No. 20, Joliet, Ill. — The championship cadets' appearance of August 20 was followed by this letter received by our Captain:

Dear Miss Mahkovec:

In the name of the Executive Committee of the Manhattan "Smokes For Yanks" Home-coming, as well as all of the on-lookers who had the pleasure of seeing your drill team in the parade and later in the exhibition drill, I wish to express thanks and more thanks. You added so much to the day's activities that we could never measure it adequately. I wish I

could compile all the complimentary things I have heard said about the team, about your fine uniforms, your splendid appearance, your perfected work, and your friendly spirit. They say when people talk about you, there is a buzzing noise in your ears. Well, if that is so, you and the girls and Mr. Pearson must be suffering with noises in your ears since your appearance here. But they are echoes of the many complimentary things being said about you. Extend sincerest thanks to the team and drill-master.

Most truly,
FLORENCE LYNK,
Secretary of Parade Committee.

The cadets received a gift from the committee-in-charge. And at the fair grounds the girls enjoyed themselves immensely.

The C. I. O. held its Labor Day parade on Labor Day, of course, which was September 4. We had the great privilege of marching behind the best band of all—the Joliet Township High School national championship band. It was just like a dream come true. Albert A. Krzywonos, recording secretary of the C. I. O., wrote in his thank you letter to both the Junior cadets and the champs:

"Their presence brought many words of comment and admiration. I do hope that we will have the opportunity of being together again in the future."

Sunday, September 10, the Altar and Rosary Confraternity of our parish celebrated its Golden Jubilee. A parade preceded the eight o'clock Mass, in which our two Slovenian Women's Union drill teams of Joliet participated. In tribute to this confraternity the champs and the Junior cadets received Holy Communion in a body.

Congratulations are extended to Vice-President Marie Popek and Lucille Brulc for their most patriotic deed. Each made a contribution to the Red Cross blood bank.

Tuesday evening, September 12, Cpl. Richard Lowery of the Army's public relations department showed the cadets movies, entitled "Lifeline" and "To the Ladies." These restricted films, which were most interesting, were in relation to the Women's Army Corps. Wac Cpl. Elizabeth Jackson spoke to us and told us of the great need for women in the Army.

Present at the movies was Cadet Jean Gombac, who since my last report had undergone an appendectomy. It was good to see her looking all well again. All wishes for a speedy recovery really worked wonders. May she remain healthy for a very long time.

"A Night of Rhythm" is a dance sponsored by the Championship cadets for Saturday night, October 21 in St. Joseph's parish hall. The committee-in-charge is headed by Dorothy Jevitz as chairman with Marion Jelenik, Agnes Schmidberger and Lucille Brulc as her other committee members.

We are grateful to States Attorney

James E. Burke in sponsoring the tickets. They are priced at 55 cents for the civilians and 30 cents for servicemen.

This dance is the first cadet affair within two years. Thus for two years we cadets have allowed our favorite customers to rest. For two years we were freed of any type of ticket selling or patron seeking. Now once again we must resume our former role and do our share in making our dance most successful. New cadets within the last two years can now also enact this rule and thus for the first time can make their contribution in building up our treasury. Every cadet's duty is to sell the number of tickets presented her and then to attend the dance and to lend her assistance wherever or whenever it should be desired. The committee is looking forward to cooperation from all the cadets.

To the rhythmic strains of Gene Victor's orchestra and 'mid the lovely decorations breathing of romance and song your cadet reporter will be seeing you dancing and having a wonderful time on the evening of October 21.

OLGA ERJAVEC.

ATTENTION!

Competitive drillwork sponsored by the Cleveland drill teams, will take place Saturday, Nov. 11, 1944, 7 p. m., at the Slovenian Workingmen's Home on Waterloo Rd. Details next month.

MINNESOTA "ZVEZA DAY"

by Albina Novak

On Sunday, August 6, 1944, our S. W. U. Branches in the state of Minnesota celebrated the "STATE ZVEZA DAY" at Gilbert, Minnesota. The event was sponsored by Branch No. 31, which was celebrating its 15th anniversary and its victory in the recent campaign.

Members and friends from all the Range towns took part in the festivities which were opened with attendance at High Mass at 10:30 a. m. at the local Slovenian Church with Rev. F. G. Schweiger officiating. The church services were very impressive. The sermon delivered by Rev. Schweiger was very touching and brought much comfort especially to the mothers whose sons were killed in this war and to the mothers who are longing for the safe return of their sons. The singing in church was also very good and should get honorable mention.

Following the services the group paraded to the Community Building where a banquet was served. The banquet was attended by some 200 guests which included representatives from almost all of the SWU Branches in Minnesota. The banquet committee deserves all praise for the wonderful arrangement and preparation of a most delicious luncheon. The chairman of the committee was Mrs. Stanley Gorsha and on her very capable staff were Mrs. A. I. Lopp (the Mayor's wife) and Mrs. John Dreshar. I'm sorry not to have the list of the waitresses and others who helped but they should know that they

did a very good job.

Rev. F. G. Schweiger addressed the gathering after the luncheon because he wasn't certain that he would be back in time during the afternoon program since he was attending a family reunion in Soudan. Father Schweiger is a grand person and has the outstanding qualification of a great spiritual and civic leader. It was an honor to meet him and spend a few hours in his company.

After the banquet there was a parade to Hopkins park where the picnic and a variety program took place. The Eveleth band led the parade which was followed by the junior group of Eveleth and Gilbert and then came a long line of our members and friends.

Mayor A. I. Lopp was very congenial in many ways. He expressed his welcome not only in words but also in deeds. He made every effort to see that everything was in good order at the park and later in the afternoon he and his brother were the chief cooks in the kitchen, making delicious hamburger sandwiches which were much in demand by the picnickers. What a man, this Mayor!, is the only way to describe his willingness to be of service.

The afternoon program included a number of outstanding speakers. Mr. Frank J. Indihar, City Clerk, gave a very interesting address and he spoke very highly of our SWU and how proud he was that his family, mother, wife, sisters, daughters and nieces were all members of our organization. It is always pleasant to hear a man sing praise to a woman's organization because men form their opinions on the accomplishments and the purposes they see an organization strive for and achieve, and when they see that success is attained, they tell you about it and it's an inspiration to hear their compliments.

Other speakers included Mr. Geo. J. Brince, president of the KSKJ Board of Auditors and our Supreme Officers, Mrs. Mary Lenich, Mrs. Mary Shepel and Mrs. Rose Jerome and of course, yours truly, who was publicized as the main speaker and the guest of the day, being that she had to make the most miles to be there. But she had a grand time and will never be sorry for making the trip. She finds particular pleasure in making new friends and she was very fortunate on this trip because she made some very fine friends among the membership and admirers of SZZ.

The biggest part of the program was dedicated to vocal numbers and all who participated performed very well. The juniors' singing Slovenian songs deserves a special mention. On the program was also a vocal trio from Duluth which sang very well. Mrs. Mary Theodore (nee Buchar), president of No. 56, Hibbing, Minnesota, led the audience in community singing and later sang with us in the park, until dusk.

We also had the pleasure of having Mr. Anton Shukle, Supreme Officer of KSKJ and his family at the picnic.

(Continuation next month.)

FOUR SONS IN UNCLE SAM'S SERVICE



Mrs. Anna Zavrl, 2511 South 8th St., Sheboygan, Wisconsin, former president of Branch No. 1 has four sons in the armed forces. She, too, has been making every sacrifice on the home front and has donated blood six times to the Red Cross.

There are nine children in the Zavrl family, six boys and three girls. Mrs. Zavrl has been an active member of our Union since its institution and she has always shown kindness to all with whom she came in contact and has contributed every effort for the welfare of the community of Sheboygan.

Our Union is very proud of such outstanding qualities of its membership and considers it a privilege to



Pvt. Frank Zavrl joined the armed forces on July 10, 1943. He is stationed at Fort George G. Meade, Maryland. He was 30 years old on March 12, 1944.

publish this item with the pictures of the patriotic mother and her fine sons who are defending our great democracy against enemies.

Congratulations, Mrs. Zavrl! May God watch over your sons and all our boys who are fighting for our freedom!



Pvt. Lewis Zavrl, entered service in June, 1941, and is fighting with the forces in the Southwest Pacific area. Lewis was 26 years old on July 29.

PICTURE ON COVER PAGE

This month we are very proud to present to our readers Lieutenant John M. Osbolt, son of Mr. and Mrs. John Osbolt, 2029 West Cermak Rd., Chicago, Illinois.

He is the first officer of the armed forces who joined our Friendship Circle and contributed \$25.00 to our Scholarship and Benefit Fund.

Lieutenant John M. Osbolt was born in Bradley, Illinois. He attended St. Stephen's elementary school in Chicago, Illinois, and St. Ignatius High School. He then entered Deisel School of Engineering at Crayen College in Hampfeld and finished in 1939.

When work was not as yet abundant, John went to New York where he enlisted in the Merchant Marines. He has traveled much, since he is in this service. He made many trips over the Caribbean Sea and on the Pacific, was to New Zealand, Australia and Solomon Islands. He also sailed the Atlantic and on his mission to England the ship he was on was torpedoed and sunk. He was decorated for heroic service by England and U. S. A. His destination now is unknown.

This summer he was home with his parents on a brief furlough. We feel certain that wherever he is, he will be of great service. His mother Mrs. Pauline Osbolt is our Supreme Auditor and has been a very diligent worker for the benefit of our Union. Congratulations to the Osbolt family and may success be their reward in every undertaking.



Sgt. Joseph Zavrl, entered service in November, 1942, and is now serving somewhere in France. He was 22 years old on March 21, 1944.



Warrant Officer Ernest Zavrl entered the U. S. Maritime service July 13, 1943, and is now serving somewhere on the Atlantic. He was 19 years old on August 17, 1944.

Anyone wishing the addresses of these boys, please write to the mother.

No. 38, Chisholm, Minn. — Our members are all invited and urged to attend the next meeting to be held on the second Tuesday of October. That's the 10th. Cards will be played after the meeting and lunch will be served.

Therefore, invite all your friends and neighbors for an evening of good enjoyment.

Members of No. 38 express our deepest sympathy to our treasurer Mrs. Frances Stonich who mourns the loss

of her husband. Mrs. Stonich herself has been on our sick list for some time. We hope she will be up and around and join us soon.

Congratulations to all sister members who were visited by that good Old Stork, who left a bundle from heaven at their door.

We wish a speedy recovery to all our sick members and let's hope to see them all soon at our meetings in the near future.

Remember it's October 10th again! Everyone is thru with canning and potatoe digging and harvesting their Victory gardens, so an evening can be spent in leisure time. So be sure and all come!

MRS. J. L. BENCHINA, Reporter.

GOLD STAR

How shall we extol you,
Valiant as you are?
How shall we console you
Who wear a golden star?
Service to the land we love
Is the patriot's dream—
You have given flesh and blood,
Sacrifice supreme!
America salutes you;
Her gratitude you've won.
May God Himself reward you,
Who gave us Christ, His Son.

PRAYER FOR THOSE IN ACTIVE SERVICE

O God, we beseech Thee, * watch over those exposed to the horrors of war * and to the spiritual dangers of a soldier's, a sailor's, a marine or airman's life. * Give them such a strong faith * that no human respect * may ever lead them to deny it, * or fear to practice it. * Do Thou by Thy grace, * fortify them * against the contagion of bad example, * that, being preserved from vice, * and serving Thee faithfully, * they may be ready to meet death * whenever it may happen, * through Christ our Lord.

O Sacred Heart, * inspire them with sorrow for sin, * and grant them pardon. * Mother of God, be with them in battle, and, if they should be called to make the supreme sacrifice, obtain for them that they may die in the grace of Thy Divine Son.

May their guardian angels protect them.

Amen.

With Ecclesiastical Approval
Chicago, July 30, 1942

No. 43, Milwaukee, Wis.—Bowling, the main sport is well on its way with our S. Z. Z. 43, members. At our meeting, we had good attendance to organize the teams. On September 12th the balls started to roll down the alleys of Frank's Marble Arcade, with remarkable cooperation. It sure is a pleasure to organize teams with ladies and girls who are so interested in sports.

All members who are in arrears with dues, please pay, so that our secretary will have her books in order.

Our recording secretary, whom everyone knows, very well, is confined to bed. We wish her a speedy recovery and also to all other sick members.

We express our heartfelt sympathy

to the family of Mr. John Vrhovnik on the recent death of Mrs. Vrhovnik.

Sincerely,

ROSE KRAEMER.

No. 57, Niles, Ohio.—After a few months absence from Zarja we decided to crawl out of our hole, and let it be known we are still around.

Congratulations to Ann Gunther, who became the proud mother of a lovely baby girl, and to Frances Stanec, whose bundle of happiness was a son.

On Saturday, August 26, Mary Lozar became the bride of Walter Vinosky. Best wishes and all the luck in the world, Mary, for happiness in the years to come.

At our last meeting our eyes were dazzled by the lovely engagement ring worn by Justina Lozar. When is the big event coming off?

Our meetings are still poorly attended, so can I count on you to be there on Tuesday, Oct. 10, at 7:30 o'clock, at the home of Mrs. Jennie Lozar? If you don't attend every meeting, you miss out on a lot of surprises. So be there.

M. MOLLIKA, Sec'y.

No. 73, Warrensville, O. — It was nice to see some new faces at our last meeting. We had a pleasant evening at our party in celebration of the 8th anniversary. Chicken and steak dinners were delicious. Thanks to Mrs. Turk for surprising us with games and prizes.

Mrs. Lucy Lubonovich has every right to be happy these days because she received word that her son, Frank, whom she hasn't seen for two years is back in the States on the west coast and may visit her before going on another mission overseas. Peter, her other son, was also home on a furlough. May your sons be home soon to stay, Lucy!

Sad news was received by Mrs. Yane that her son was seriously wounded in France. We will remember him in our prayers. May he soon recover!

After our last meeting we were served delicious strudel and tea which was a treat from Mrs. Louise Turk who celebrated her 55th birthday. Our president Mrs. Ann Yane and Rose Repasky celebrated birthdays last month, too. Good luck to all and many happy returns. See you at our October meeting.

FRANCES TRAVNIK.

A NIGHT IN A SERVICE MEN'S LOUNGE

SAY, LADY!

Dorothy Blake

It's one o'clock in the morning in New York's Pennsylvania Station. The juke box in the USO Travelers Aid Service Men's Lounge is going full tilt. American soldiers, American and British sailors, a scattering of Australians, New Zealanders and Canadians are four deep in front of it. Yet every red leather lounge chair and window seat holds a sleeping man. Noise, light, confusion, ringing phones,

train announcers droning over the loudspeaker system—but the men sleep on.

A tall blond sailor puts a record on the phonograph and "Deep in the Heart of Texas" competes with the juke box's "Pistol-Packin' Mama." But you can still hear the steady tramp of feet outside the Lounge, the shuffling, hurrying scrape of feet on concrete corridors and iron stairways—going, coming, receding, advancing.

Men pile up to the Canteen counter—another train is in. You and your fellow volunteers swing into action.

"Say, lady—could I have coffee with sugar and cream?"

"Say, lady—got any doughnuts?"

"Say, lady—could you mike up a cup of tea? Haven't had what I'd call tea since I hit the Stites—good old Limey tea that could drown a chap and not show the body."

"What burned me up," you hear a soldier say, "was seeing that dame in a drawing room on the train, with a pooch and enough gear to outfit the Navy—and us tramping back to stand up for 20 hours in a vestibule."

"Happens all the time, buddy," says a sailor. "You'll get used to civilians after a spell."

A sailor, older than most, with gray showing around the temples and a set to his mouth that comes from having taken it, good sailing and bad, for quite a long time, slides into a chair and asks to be called at 4:30. A "wake" slip is pinned to his collar and "Call sailor right of desk at 4:30" goes down on a memorandum pad. Location is important because sleeping men in uniform look a lot alike.

A soldier slumps onto the couch in front of the desk; drops of sweat stand out on his forehead.

"What's the matter, soldier?"

"I missed my train on account of I passed out upstairs—my knee gave way again. Just out of hospital and the CO let me go home for a few days. Could you please get me an aspirin?"

But it's the First Aid station for him and a tape-up job, while a telegram is sent to his CO. He is still white and tense when he comes back from First Aid. "Sorry to make you so much trouble but could I have some coffee? I feel kind of gone. I haven't any money to pay for it, though. Could I send it to you?"

"No charge for the coffee. I'll bring it to you."

The graying sailor at the right of the desk says, under his breath, "Put your hand under the desk, lady."

A strange request, but you get used to all kinds. The hand goes under. Into it is pressed a couple of bills.

"Give it to the soldier—I got enough to get me back to my ship."

Next comes a soldier with a new one: "How about a hotel room for tonight—cost no object." Usually the request is for "a bed where I can flop, and the cheaper the better."

"Would two or two and a quarter be too much, soldier?"

"Listen, lady. Before I go back to camp tomorrow I want the works! I'm sick of scrubbed-up barracks and

lined-up shoes. Tonight I want carpets so thick they tangle your feet and enough clean linen to make a parachute. I want a silver cover on my toast and I want to call room service while I shake ashes on the down quilt."

A Marine hails you and hands over two packages and some money. "Would you mail these pictures for me, please? Here are the two addresses and please don't mix 'em up. They both have messages in them, but one is to my girl and the other to my mother—and the messages are different."

A one-armed soldier asks for a deck of cards. War is coming home now, and you feel its horror as you see him sitting at a table, patiently trying to shuffle the cards. Canfield is such a simple game—when you have two hands.

Four o'clock. The floor is deep in paper cups and napkins. Relaxed legs are stretching farther and farther until every time you move you feel as though it were a hurdle race. But the place has to be cleaned up in some fashion. You move a pair of blue-clad legs to get into the store closet, and discover that the legs have socks but no shoes attached. The shoes are under the couch. They must go into the checkroom, and a note must be left in the man's pocket to call at the desk. Shoes—and other things—have a way of being picked up when they are not firmly anchored to the owner.

"Say, lady," a newcomer calls out, "have you a wake slip with you? I'd like to snooze off for a couple of winks." You cover him with a blanket and pin the slip on the outside. He wriggles and twists and pulls out a pair of woolen gloves.

"My portable pillow," he says and grins as he sticks them under his head. "Thanks a lot. This is pretty swell—blanket, bed, room service that calls you in time to make a train—pretty swell!"

A girl comes up to the desk. Most civilians peer into the lounge as though they were looking at a zoo. But once in a while one comes in. The girls' face is thin and childish and she looks tired and on the edge of tears.

"I been waiting for my brother since one this morning. I got a letter that said he was arriving today and I been meeting all the trains. There's another one at five but I cried so much I wish you'd meet him." She pulls out a snapshot. "That's him and his name is Teddy. He's my favorite brother."

So someone else takes the desk while you find the track number and wait, hoping against hope you can recognize Teddy by the small picture. Finally he comes and you blurt out, "Your sister is waiting for you in front of the USO Travelers Aid Lounge."

"What sister?"

"The one you sent the letter to—the one who gave me this picture."

A look of exasperated patience. "Listen, lady, I haven't any sister and I didn't send a letter. If her name

is Clara you can tell her to scram. That girl's been following me halfway across the country. Some smart guy in my outfit must have tipped her off I was coming through. I'm not going to see her—and I don't mean maybe."

A soldier in a crowd can vanish awfully fast when he puts his mind on it. You go back and persuade a weeping Clara to go home. She wails, "But he was a swell fella when I met him in Philly—an awful swell fella!"

Time for the man to be waked for that Long Beach train, and an SP rouses him.

"Last train for Long Beach, sailor. Better get going."

"Whaddya mean—last train—are they taking up the tracks?"

"All right, wise guy, report back late and see if I care—just see if I care!"

A man at one of the desks calls across, "Say, lady—how do you spell platonic?"

"P-l-a-t-o-n-i-c, but are you sure that's the word you want?" He gets up and comes over.

"Lady, listen—I came home on furlough. My girl wasn't there—they tell me she's visiting her aunt in Jersey. So I go over to Jersey, see, and she hasn't even been there. Platonic is the way it is—and the way it's going to be, see?"

He finishes the letter, drops it in the box, fishes it out. "Can I buy a special-delivery stamp? I want her to get this before I change my mind, see. Platonic—that's the way it's going to be."

Two men want beds for what is left of the night—it never seems like morning until the commuters start rushing through the station. A tall and lanky soldier drapes himself against the desk for support and his eyes have the wavering look that comes in the morning after a night before. There is surprisingly little of this, even on week-ends.

"Lady—I got to get back to camp without any equivocation—I gotta get back by reveille and I missed my train." A weary MP takes him over.

Standing before the desk are two young sailors. One of them sways slightly, but this time it is from fatigue and emotion. An Emergency. Leave paper is placed before you. From all the military verbiage the words stand out: "Severe illness of mother."

"We was at sea when we got word by radio," his buddy explains. "We wan't due to make port for three days and the Old Man couldn't do nothing about it until we docked. Now my buddy wants to see can he get a plane. You look after him—will you? I got to report at the Navy yard."

There is a storm outside; you can hear it on the skylight upstairs. You know there'll be no plane. The next train is in two hours.

He gives you the name of the family doctor and you get long distance. There are tears in the sailor's eyes as he hangs up, but there is relief in his face. It is a face so young it wrings your heart—and yet so old.

"She's askin' for me," he finally says. "The Doc says she's holding her own. But what'll I do for two hours? I'll go crazy."

"Ever take a sleeping tablet?"

"No—it wouldn't do any good."

There are times when the end justifies the means. "Our tablets are so strong that two of them will put anybody to sleep in 15 minutes. We'll wake you in time for that train. You don't want to get sick yourself." A cup of hot bouillon, two soda-mint tablets, two blankets—and ten minutes later he is sound asleep.

Seven o'clock. Word comes that 150 men in transit will arrive in 15 minutes. Can we serve them coffee and doughnuts?

We can't but we will. The volunteer men start making up both urns, the women unpack paper cups, fill plates with doughnuts and cookies. Men in transit are not allowed in the Lounge. We are not allowed to go to them. The secret of their departure and destination must be preserved. In guarded groups they stand in the raw air of the early morning while corporals and sergeants carry out the loaded trays. The first time you see men in transit you are struck dumb by the dramatic picture of equipment, men, silence and tension. Never again do you watch them. You're too busy—or so you say. But the truth is that looking means thinking with tears in your heart.

Eight a. m.—the end of a long, busy night. You vow you'll never again work a double shift, but know you will next time the second one is short-handed. A soldier comes stumbling to his feet dragging his blanket with him. Out of its fold falls a wilted American Beauty rose with a three-foot stem. He picks it up and grins sheepishly. "Got that off a blonde at the Stage Door Canteen last night—some baby!"

(Condensed from *Woman's Day* by the Reader's Digest)

A BLOOD DONOR'S PRAYER

By Nell Griffith Wilson

Grant me no less favor, God, than this:

That by my giving
Some war-spent but courageous eager son
May keep on living.

Grant that the faithful rhythms of my veins

And my heart singing
May bring an urgent quickening, and stay
His soul's far winging.

Because I have no stalwart lad by birth

To call me mother,
I ask this small maternal share in one
Dear to another.

Then I shall walk a quiet but exalted way

Glad in the knowing
I fed the flame—and for some unknown son
Life is still glowing.



FASHION NEWS

by
**GLADYS
BUCK**

In this year of making the most of a few clothes, as every patriotic woman is doing, basic casuals are worth their weight in gold. Spice them with a few well chosen accessories. Chief among the dress-up touches to add to their effectiveness is jewelry.

Casuals, by reason of their simple styling, can be worn for almost any time of the day, and some of them may even be dressed up for after dark, in this wartime year. They may be anything from a cotton suit to a sheer wool or a sweater and skirt.

They take on extra individuality from the way you wear them. A bright ribbon belt teamed with your hat trimming, and jewelry to make conversation are about all you'll need for excitement.

The jewelry you add may be smart costume jewelry, or if you have real pieces they will do their masterful bit when used in good taste. Victorian bibelots and copies of them are popular now on both day and evening clothes. There are many modern pieces, too, designed for either beauty or amusement, that are wearable on casual clothes.

Hats, gloves, a pin-on flower—either real or artificial—and matching sets of handbag and hat, handbag and gloves, or other accessories that you can make or buy in sets are the dependables for casual costumes. The better you plan them, the better the effect.

Select them in colors to go with several costumes and to be interchangeable as much as possible. In that way you have a great deal more variety, and your wardrobe will seem to stretch without limit.

The ancient pouch was originally a Scotch money purse or a pocket in the garments of long ago. A far cry from those money purses of the past are the leather pouch handbags of today in alligator, suede and brightly dyed calfskin. Many variations of this fundamental style are trimmed with plastic, polished tortoise shell and ornamental jeweled fastenings.

The reptile family is very much in evidence and lizard and alligator are favorites that will last you a lifetime. In every smart color, they are soft enough to be cut and sewn like fabric into stunning pouch and underarm bags.

The sky is the limit in the new fall hat styles that get down to business and really cover your head. Those who

scoffed at last year's bits of fluff will really have to look up to this year's models.

You'll make fashion headway in high turbans and sweeping brims that are reminiscent of the models of 50 years ago.

Shining black satin leads the way when it is made up in a standing sailor with a narrow brim of braided satin bands and decorated with a pink cabbage rose. A tiny self-bow trims the back of the shallow crown.

IT WORKS FINE!

Fur-trimmed suits are beginning to appear again in the shops. Trim, softly tailored styles have collars, and sometimes cuffs, of furs such as leopard, beaver, lapin, lamb or squirrel. If you have some pieces of fur, and a suit which, while still good, has lost its new look, there's an idea for re-vamping it into something that will make you look like a pin-up girl.

HOME-MAKING

HOW TO COOK VEGETABLES

Beets—Cook in boiling water with skins on until tender, about 30 to 45 minutes, with cover on pan.

Broccoli—Cook for 15 to 20 minutes, or steam in little water with cover on pan.

Cabbage—Cook 10 to 15 minutes in covered pan with little water.

Carrots—Cook in briskly boiling water 20 to 30 minutes in covered pan.

Cauliflower—Cook in uncovered pan in boiling water for 20 to 30 minutes.

Corn—Place in briskly boiling water for several minutes, until milk in kernels is set.

Eggplant—May be steamed, baked or fried.

Celery—Cook in boiling water 25 minutes in uncovered pan.

All greens—Cook in covered pan with water that clings to greens after washing.

Pumpkin—Bake or steam 1 to 2 hours, depending upon size.

Onions—Cook in boiling water in covered pan 20 to 30 minutes.

Potatoes—Cook in boiling water with skins on or off for 30 minutes. Steam, bake or fry.

Squash—Bake or steam 1 to 2 hours.

Sweet potatoes—Boil in water with skins on for 45 minutes or more.

ADD ORANGE TO YOUR JELLIES

A delicious jelly you can make any time of the year is orange. This recipe, using orange and lemon skins, makes about seven glasses (the six-ounce size).

Orange Jelly

2½ cups juice

4½ cups sugar

½ bottle fruit

pectin

To prepare juice, use skins from eight medium oranges and two medium lemons. Put through food chopper twice. Add three cups water and juice of two lemons. Bring to a boil and simmer, covered, about 30 minutes. Place in jelly cloth or bag and squeeze out juice.

Measure sugar and fruit juice into

large saucepan and mix. Bring to a boil over hottest fire and at once add bottled fruit pectin, stirring constantly. Then bring to a full rolling boil and boil hard ½ minute. Remove from fire, skim, pour quickly. Paraffin hot jelly at once.

Grape Juice

For each eight pounds of grapes (¾ quarts picked off the stems) add ¾ cup of water and heat slowly to simmering, shaking the pan occasionally to settle the grapes into the juice as it forms. Do not boil.

When most of the grapes have burst their skins, in about 20 minutes, pour into a jelly bag and hang to drain. Do not squeeze the bag if a clear juice is desired, or if the pulp is to be used to make grape butter.

Add ¼ to ⅓ cup sugar to each quart of juice, reheat barely to simmering, fill into hot bottles or jars to ⅛ inch of the top; seal and process in the boiling water bath for 5 minutes.

Dilute as desired when making a beverage. Can the juice without sugar and add it later if you have used up your canning quota by this time.

Grape Jelly

Extract the juice from the less ripe grapes as for making the juice. Do not squeeze the bag: Let the juice stand overnight.

The next morning pour off the clear juice and can it or make the jelly at once.

To each quart of juice add three cups of sugar and boil rapidly until it gives the jelly test, that is two drops merging into one as the jelly drips off the edge of a metal spoon.

Skim carefully and pour into clean, hot jelly glasses. Cover with a thin coat of melted paraffin. When cold, add another coat tipping the glasses to be sure the paraffin coats the edge of the jelly perfectly.

Cover with a lid or with a circle of paper pasted over the top with raw egg white.

Grape Butter

Put the pulp left from the grape juice through a sieve or colander, rubbing as much of the flavorful skins through as possible. A butter of better flavor and one which will jell can be made if the juice is not drained out thoroughly.

To each quart of pulp add three cups of sugar and two tablespoons of lemon juice. Cook in a deep preserving kettle to prevent splashing as much as possible. Stir almost constantly, cooking slowly until the mixture is thick, about 30 minutes.

Pour into hot clean jars filling almost to the top and seal immediately with hot clean lids.

Each quart of the puree will make a little more than a quart of butter.

OCTOBER

Beneath a canopy of ferns

The frosted berries hung;

Like lanterns on a slender arm,

Their blazing crimson swung—

Lanterns to rout the brooding dark,

To blaze the way of crickets

Adventuring down the gloomy streets

Beneath the bracken thickets.

--- --- Juniors' Page --- ---



A LETTER TO THE JUNIORS

by

Juvenile Director

My dear Juniors,

With the coming of October I am always reminded of "Halloween," and I wouldn't be surprised if some of you are planning a little celebration in your Junior Circle get-together. This would be a nice way of getting re-acquainted, and also of interesting other girls in becoming members. You know, girls, the more members you have in your group, the more interesting it becomes, because more heads have more ideas; and more ideas make your Circle active and ambitious . . . and it's a pleasure to belong to a Circle of that kind.

If you are planning a Halloween party, ask your Captain if you couldn't invite some friend of yours who would be interested in becoming a member of our Organization, and especially so, if her mother also belongs to one of our Branches.

At first I had planned on giving you some ideas as to how you can make your party very interesting, but after going through at least fifty books I found so very many interesting things that it would take at least twenty pages to pass them on to you—so here is my suggestion: Talk to your Captain and see if she can't take up the matter of a little party with the Officers of your local Branch, and if they O.K. the idea then a group of you should go down to the Public Library for some books and magazines that have Halloween ideas. You will be amazed at the volume of material that is available. Read over the suggestions and then copy the games and ideas that you like most, and plan your get-together around them. It will surprise you what a grand and well-planned evening you will have without too much effort on any one person. (I suggest that a committee of about six be appointed to plan the party this time, although ideas from all the members should be welcomed.) So, girls, come on and get to work, and then report to me what you have done!

Recently while glancing through a "Girl Scout" magazine I came across the following little poem by Vivian G. Gouled:

RED CROSS HELPER

I like to sit
And sew or knit
'Cause that's one way
I do my bit.

How many of you are doing "your bit"? I am really anxious to hear from you on this subject.

And here is a little suggestion: Christmas is not very far off; and within another month we shall be thinking of what to get our parents, brothers, sisters, and friends. Around the holidays everything is so expensive, and your allowances will not permit doing some of the things you would really like to do, so why not plan now on making your presents? I have some very fine suggestions and instructions on how to make many interesting articles, and shall be very glad to pass them on to you, if you are interested! The handiwork would not be too difficult or involved, still it would make the recipient very happy to receive an article that you can say you made for them all by yourself! I can just picture your Mothers! How happy they would be to receive something that you have made for them . . . they would also be a wee bit proud of you!

Since you would want the presents, you have selected, to be a secret, I suggest that you write me a letter or post card, giving me your name, address, age, and the number of the Branch you belong to. Tell me also if you can either sew, knit, crochet or do any other kind of hand-work, and I shall answer you in strict confidence, giving you my suggestions and instructions. Address your requests to: 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio. Now, girls, who is going to put me to work first! I'm waiting!

I have recently been told that we have a very nice Branch in the state of California. We here in the "far North" would certainly enjoy hearing about that beautiful state of the "Redwoods" . . . so, Juniors of the "West Coast," how about dropping us a few lines and satisfying our curiosities and desires? We would like to hear from you . . . you won't disappoint us, will you?

FRANCES BOGOVICH.

RIDDLES

1. What four letters frighten a thief?
 2. What plant do mice fear?
 3. How does an engine hear?
 4. Why are roosters, sitting on a fence, like a penny?
 5. What is a good thing to part with?
 6. What usually becomes a woman?
 7. What bird is rude?
 8. What is it that runs all the way between two towns, and doesn't move?
- (Answers on inside cover page.)

No. 20, Joliet, Ill. — Juniors. — The Junior Cadets participated in two parades. On September 4, the cadets took part in Labor Day parade. Then, again, on September 10th they displayed their ability by taking part in the Altar and Rosary Society parade.

The Junior Cadets held a surprise farewell party October 31st in honor

of Cadet Anna Petric who entered the St. Francis Preparatory, Plainfield Road. The party was held at 527 N. Chicago Street, and the honored guest was presented with a peach gladioli corsage by the drill teams acting president, Miss Mary Spelich.

Airplane bunco was played on the veranda lighted with Chinese lanterns and prizes went to Miss Dorothy Bostjancic, Miss Dorothy Govednik, Miss Dorothy Muhich, Miss Dorothy Govednik and Miss Bertha Horvatin. The feted guest was presented with a gift from the group.

Luncheon was served buffet style from a lace covered table appointed with a "goodluck" centerpiece banked by a miniature library scene and red, white and blue flowers. Captain Evelyn Mutz and Miss Spelich poured. The remainder of the evening was spent informally and dancing was enjoyed.

Other cadets attending were the Misses Dorothy Ancel, Doris Bistry, Dolores Bostjancic, Lois and Marie Crnkovic. Nancy Cankar, Patricia Brulc, Genevieve Govednik, Lucille Gregorash, Lorraine Horvat, Rosemary Horvatin, Betty Jane Kambic, Bernadine Lange, Bernice Metesh, Theresa Mikolic, Gloria Ann Papesch, Dorothy Piunti, Anna Mae Racich, Virginia Remus, Jennie Pirc and Genevieve Schmidberger.

Miss Petrich is the daughter of Mr. and Mrs. Marko Petrich, 1107 North Broadway, and is a graduate of St. Joseph's grade school. She has been a member of the junior cadets since the team's organization nearly two years ago.

Belated birthday greetings are sent to Cadet Doris Bistry whose birthday was celebrated last month.

Birthday greetings are extended to the following whose birthdays are celebrated during the month of September: Bertha Horvatin, Dolores Zupancic.

Dolores and Dorothy Bostjancic,
Reporters.

The following Halloween party suggestions were just received from our old friend "Bubbles," who wrote to us that she woke up from a long slumber and will again be a contributor. Thanks, "Bubbles," you're welcome back!

* * *

HALLOWE'EN

Charms are in the air
And spells are everywhere;
Airy visitations,
And hallucinations;

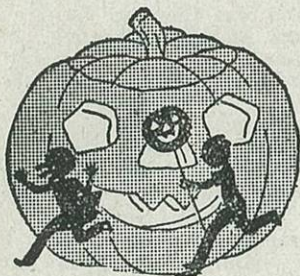
Weave her superstitions quaint,
In the last of dear October's days.

According to the old superstitions October 31st was an annual holiday for all fairies and imps. A more modern conception of this day included spooks, jack-o'-lanterns, throwing corn on porches and soaping windows.

With conditions as they are at this time, I would like to suggest a more

fraternal spirit in our hallowe'en celebration. For instance, the Junior Advisor would find some family or widow that is not so sure of her fuel and food for the winter, or a needy junior who does not have enough pennies to pay her dues. Would it not be a good idea to talk this matter over with the juniors at your next meeting, and make plans to fill baskets with food and clothing or collect pennies for junior dues, and on Hallowe'en night present these to the ones less fortunate than ourselves.

This may not even seem like a "modern" Hallowe'en trick but certainly boys and girls of today have much ground for pointing out improvements over the so-called "pranks" of other days, for modern youth is learning that the better fun comes not from destructiveness but from good turns.



Pumpkin Hustle

Players are in files, an equal number in each. The first one in each file carries a good-sized pumpkin. On "Go!" she turns to her left, goes down the aisle by the side of her line to the end, then around the end, and returns on the right side of her line. She gives the pumpkin to the next one, and stands in her place. Each one in turn makes the trip, but must go around the entire line from wherever she started. The file first finishing wins.

Witch and Pumpkin

The "witch" sits on the floor in front of a doorway. A sheet is hung over the doorway and a light placed behind it. The other players go into the adjoining room, and each in turn—holding a pumpkin cut-out before her face—walks by the sheet. The witch attempts to guess the player's name from her shadow. The player does her best to disguise her walk. When the "witch" guesses correctly the player named becomes the witch and takes a turn guessing.

Shooting for Luck

Red, yellow and green apples are placed in a tub of water. Guests take turns shooting at the apples with a toy bow and arrow. The person who succeeds in firing an arrow into a red apple will be assured of good health; those shooting arrows into yellow ones will have plenty of money; and good luck is in store for those who hit the green apples.

While some of the members are "Shooting for Luck," others may try this game of fate—

Bowls

One bowl is filled with clear water, another with grape juice, a third with

vinegar, and the fourth is empty. All four bowls are placed in a line on a table. Each person in turn is blindfolded, turned around three times and led to the table. She touches one of the bowls, and the prophecy is this: Water shows a happy, peaceful life; grape juice promises a rich, eventful, noble career; vinegar, misery and poverty; while the empty bowl is a symbol of a spinster life.

You may also wish to try the traditional Hallowe'en stunts of bobbing for apples, and trying to bite an apple swinging on a string. If possible, have someone tell fortunes.

Refreshments: Apples, doughnuts, cider or popcorn.

WHEN BARBARA WAS JOHN

"I'm John!" declared Barbara, spitting down the sand castle with her big spoon. There was sand in her curls and a little stuck to one pink cheek.

"I'm—I'm Jim!" shrieked Angeline with wild chuckles. Angeline was three and always did exactly what Barbara did.

"Hello, Jim," Barbara cried promptly. They looked at each other excitedly.

"Lo, John," giggled Angeline.

"Girls, girls! Where are you?" they heard Mother calling from the house. "Come on in, right away!"

Angeline scrambled to her feet as fast as she could. She was pudgy and round like a ball. One foot out of the sand box she turned big eyes on Barbara. "You must come," she suggested.

Barbara spooned into the sand twice. Her face looked quirky. "No," she stated. "John doesn't want to come. John doesn't have to mind anyone. He can do anything he wants to!"

Angeline backed away still, staring, and sat down hard on the kiddy car which was right behind her. Her round rosebud lips, said "Ooooooooooh" all the way into the house.

"Barbara!" called Mother again. Barbara listened and then spooned sand very fast. The call came again. And once more. Then her mother came walking around the big lilac bush. Her eyes snapped.

"How many times," she began in a smooth voice, "must you be called, Barbara, before you come into the house? It is luncheon time!"

Barbara did not look up from her work. "I'm not Barbara," she told her mother. "I'm John. John doesn't want to come in when he's called. He doesn't have to."

"Oh!" said her mother. She said it right up and down the scale as though it were a tune. "Well, John, I haven't any little toys and I don't see exactly how you got here in my little girls' sandbox. I expect they won't mind your using their things if you're very careful. But don't you think it's time you ran home for lunch? Maybe your folks are going to have creamed eggs on biscuit and little cat cookies with yellow candy eyes. And, of course, milk and cinnamon apple sauce. Shouldn't you be starting?"

"Wh-where?" Barbara wanted to know with a queer sinking feeling.

She held the spoon upright and started at her mother.

"For home," said Mother nicely. She fixed her back hair as though she was not much interested in anything else. "For John's home. You don't belong here, you see."

"John," said Barbara bravely, with the sinking feeling going right on, "hasn't any home. He—he lives in a tree and that old robin lets him sleep in his last year's nest."

"Well, well!" murmured her mother in the polite, cool voice she used for tiresome callers. "I must be going in to take the cat cookies out of the oven. Of course you'll find something better in the bird's nest when you've climbed your tree. They're nice, warm, crumbly cookies, too, but no doubt John is too grown-up for such things."

A large pain struck Barbara's stomach. It was such an empty stomach that there was plenty of room for the pain. She paled. Her mother was walking briskly away.

"Wait for me!" Barbara shrieked. "Wait for John! He's coming!"

"Oh, dear, no!" Mother called back. "I never take in strange children. Their mothers wouldn't like it. Good-by, John."

The back door banged. Barbara was on the outside. Inside was pudgy Angeline with all the cat cookies, not just half of them. Barbara's lips quivered. She got out of the sandbox and kicked the little tin sprinkling can lying on the ground. A tear rolled down her cheek. Another followed. The back door opened and the cook came out to the garage. She beamed at Barbara as she passed.

"Hello, Johnny!" she said just as she might have spoken to nay little boy. "What are you doing in our yard? You'd better go on home."

Barbara looked down at her play overalls. Little boys wore the same kind. "I'm Barbara!" she called in a small voice, walking slowly toward the cook who was returning.

"Well, now," she said. "And do you expect me to believe that? I guess I know John when I see him. You're John, all right!"

She went on and Barbara was left alone in a dreadfully empty world. She was in a huge back yard which suddenly was not her own. The pain in her stomach grew worse. What if—she felt a chill go right to her toes—what if they never could be made to see that she really was Barbara?

Frantically Barbara tore down the path around the lilac and up the back steps. She hammered madly on the door which strangely would not open.

"Let me in!" she screamed. "Let me in! It's Barbara! I'm your little girl, Barbara! I'm not John!"

The door opened a tiny crack and Mother looked out. "Why, if here isn't Barbara!" she remarked, opening the door wide. "I guess you must have been way off some place when I called you a long time ago. Because you always come promptly just as Angeline does. Come in, lunch is ready."

"We've got cat cookies!" Angeline shrieked with her fat cheeks all puffed out. "Wiv' yellow eyes! Candy eyes!"

FINANČNO POROČILO S. Ž. Z. ZA MESEC AVGUST, 1944

Financial Report of the SWUA for the Month of August, 1944

Št.	DOHODKI: Podružnica	MESEČNINA		Druž. in Zarja čl.	Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
		Redni	Mladinski				Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wisconsin	\$ 56.75	\$ 1.80	\$.10	\$.25	\$ 58.90 ✓	150	18
2	Chicago, Illinois	141.15	5.70	.20	1.50	148.55 ✓	378	57
3	Pueblo, Colorado	76.35	4.50	—	—	80.85 ✓	203	45
4	Oregon City, Oregon	11.80	—	.10	—	11.90 ✓	34	—
5	Indianapolis, Indiana	54.85	3.80	—	—	58.65 ✓	157	38
6	Barberton, Ohio	79.25	1.40	.30	.10	81.05 ✓	207	14
7	Forest City, Pennsylvania	53.10	1.00	.20	—	54.30 ✓	152	10
8	*Steelton, Pennsylvania	73.05	—	—	—	73.05 ✓	101	—
9	Detroit, Michigan	20.80	—	—	—	20.80 ✓	58	—
10	Collinwood, Ohio	224.05	8.10	—	—	232.15 ✓	610	81
12	Milwaukee, Wisconsin	113.35	3.10	—	—	116.45 ✓	346	31
13	San Francisco, California	54.75	.10	—	.50	55.35 ✓	147	1
14	Nottingham, Ohio	152.50	6.20	.50	—	159.20 ✓	420	62
15	Newburgh, Ohio	149.40	8.50	—	—	157.90 ✓	403	85
16	South Chicago, Illinois	69.65	3.00	—	—	72.65 ✓	186	30
17	West Allis, Wisconsin	68.55	2.60	—	—	71.15 ✓	193	26
18	Cleveland, Ohio	40.35	1.20	—	—	41.55 ✓	111	12
19	Eveleth, Minnesota	58.10	1.80	.10	—	60.00 ✓	161	18
20	Joliet, Illinois	218.50	19.90	.50	—	238.90 ✓	615	199
21	Cleveland, Ohio	43.70	1.70	—	—	45.40 ✓	126	17
22	Bradley, Illinois	—	—	—	—	—	31	—
23	Ely, Minnesota	90.30	2.70	.10	—	93.10 ✓	245	27
24	La Salle, Illinois	73.60	4.30	.10	.25	78.25 ✓	207	43
25	Cleveland, Ohio	432.95	12.20	.20	.25	445.60 ✓	1,139	122
26	Pittsburgh, Pennsylvania	60.95	1.60	.10	—	62.65 ✓	172	16
27	North Braddock, Pennsylvania	26.70	1.40	—	—	28.10 ✓	72	14
28	Calumet, Michigan	37.80	1.80	—	—	39.60 ✓	102	18
29	Browndale, Pennsylvania	14.30	.50	—	—	14.80 ✓	38	5
30	Aurora, Illinois	11.20	.30	.10	—	11.60 ✓	33	3
31	Gilbert, Minnesota	48.05	4.90	.40	—	53.35 ✓	125	49
32	Euclid, Ohio	68.85	3.00	—	—	71.85 ✓	172	28
33	New Duluth, Minnesota	27.00	.70	—	—	27.70 ✓	75	7
34	Soudan, Minnesota	9.45	—	.10	—	9.55 ✓	28	—
35	Aurora, Minnesota	27.95	.30	.40	—	28.65 ✓	72	3
36	McKinley, Minnesota	7.35	—	.10	—	7.45 ✓	22	—
37	Greaney, Minnesota	15.75	1.30	.10	.25	17.40 ✓	45	13
38	Chisholm, Minnesota	70.50	—	.40	.25	71.15 ✓	198	—
39	Biwabik, Minnesota	11.90	—	.10	.25	12.25 ✓	35	—
40	Lorain, Ohio	54.85	1.60	.70	—	57.15 ✓	152	16
41	Collinwood, Ohio	105.70	1.10	—	—	106.80 ✓	293	11
42	Maple Heights, Ohio	16.05	—	—	—	16.05 ✓	43	—
43	Milwaukee, Wisconsin	35.85	1.40	—	—	37.25 ✓	101	14
45	Portland, Oregon	17.50	—	.20	—	17.70 ✓	50	—
46	St. Louis, Missouri	10.85	.30	—	—	11.15 ✓	31	3
47	Garfield Heights, Ohio	61.90	2.10	—	—	64.00 ✓	168	21
48	Buhl, Minnesota	6.90	.10	—	—	7.00 ✓	19	1
49	Noble, Ohio	33.05	.90	.10	—	34.05 ✓	87	9
50	Cleveland, Ohio	50.10	1.00	—	—	51.10 ✓	137	10
51	Kenmore, Ohio	11.60	.60	—	—	12.20 ✓	31	6
52	Kitzville, Minnesota	12.40	.20	—	—	12.60 ✓	34	2
53	Brooklyn, Ohio	17.80	—	—	—	17.80 ✓	48	—
54	Warren, Ohio	33.55	2.80	—	—	36.35 ✓	92	28
55	Girard, Ohio	29.10	1.30	—	—	30.40 ✓	81	13
56	Hibbing, Minnesota	47.65	.10	—	—	47.75 ✓	130	1
57	Niles, Ohio	21.00	1.60	—	—	22.60 ✓	55	16
59	Burgettstown, Pennsylvania	11.35	.10	—	—	11.45 ✓	31	1
61	Braddock, Pennsylvania	15.60	1.20	—	—	16.80 ✓	44	12
62	Conneaut, Ohio	7.00	—	.20	—	7.20 ✓	20	—
63	Denver, Colorado	28.35	1.20	.30	.25	30.10 ✓	74	12
64	Kansas City, Kansas	23.10	1.00	—	—	24.10 ✓	66	10
65	Virginia, Minnesota	40.30	3.80	—	—	44.10 ✓	108	38
66	Canon City, Colorado	17.05	.90	—	—	17.95 ✓	48	9
67	Bessemer, Pennsylvania	31.15	.60	.20	—	31.95 ✓	79	6
68	Fairport Harbor, Ohio	6.30	—	—	—	6.30 ✓	18	—
70	West Aliquippa, Pennsylvania	7.50	—	.20	—	7.70 ✓	18	—
71	Strabane, Pennsylvania	37.35	—	.10	—	37.45 ✓	96	—
72	Pullman, Illinois	18.25	1.60	.20	—	20.05 ✓	50	16
73	Warrensville, Ohio	21.35	—	—	—	21.35 ✓	61	—
74	Ambridge, Pennsylvania	31.10	—	.20	—	31.30 ✓	65	—
77	N. S. Pittsburgh, Pennsylvania	23.00	.30	—	—	23.30 ✓	65	3
78	Leadville, Colorado	14.25	.20	.10	—	14.55 ✓	40	2
79	Enumclaw, Washington	13.10	.90	.60	—	14.60 ✓	36	9
80	Moon Run, Pennsylvania	12.45	—	—	—	12.45 ✓	32	—
81	Keewatin, Minnesota	17.40	.30	—	—	17.70 ✓	49	3
83	Crosby, Minnesota	11.00	—	.10	.25	11.35 ✓	25	—

DOHODKI:		MESEČNINA		Druž. In	Razno	Skupaj	ŠTEV. ČLANIC	
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski	Zarja čl.			Redni	Mlad.
84	*New York, N. Y.	70.00	—	1.40	—	71.40 ✓	100	—
85	De Pue, Illinois	12.75	—	.10	—	12.85 ✓	35	—
86	Nashwauk, Minnesota	—	—	—	—	—	22	1
87	*Pueblo, Colorado	19.05	3.20	—	—	22.25 ✓	28	12
88	Johnstown, Pennsylvania	28.35	1.90	.70	.25	31.20 ✓	76	19
89	Oglesby, Illinois	30.80	1.90	.20	—	32.90 ✓	88	19
90	Bridgeville, Pennsylvania	25.80	.40	.40	.25	26.85 ✓	73	4
91	Verona, Pennsylvania	25.95	1.00	—	—	26.95 ✓	60	10
92	Crested Butte, Colorado	11.30	—	—	—	11.30 ✓	28	—
93	Brooklyn, New York	27.55	—	.20	—	27.75 ✓	78	—
94	Canton, Ohio	5.60	.10	—	—	5.70 ✓	16	1
95	South Chicago, Illinois	66.50	3.00	—	—	69.50 ✓	171	30
96	Universal, Pennsylvania	—	—	—	—	—	63	2
97	Cairnbrook, Pennsylvania	16.15	.40	—	—	16.55 ✓	39	4
99	Elmhurst, Illinois	10.50	—	—	—	10.50 ✓	25	—
100	Ottawa, Illinois	4.55	.40	.30	—	5.25 ✓	13	4
101	Duluth, Minnesota	5.00	.20	—	—	5.20 ✓	13	2
102	Willard, Wisconsin	18.20	—	—	—	18.20 ✓	23	—
104	Johnstown, Pennsylvania	17.20	.40	.20	—	17.80 ✓	48	4
105	Detroit, Michigan	8.30	.50	.40	—	9.20 ✓	23	5
Skupaj		\$4,150.95	\$150.00	\$ 11.30	\$ 4.60	\$4,316.85	11,985	1,481
Prodane pesmarice							.70	
Prodan City of New York 4¼% Bond—dobiček							297.61	
Prodane voščilne kartice							216.30	
Skupni dohodki							\$4,831.46	
*Asesment za julij in avgust								

PREJETO V AVGUSTU OD PRODAJE VOŠČILNIH KARTIC

Josephine Erjavec	\$ 1.00	Št. 28, Calumet, Mich.	7.00
Podružnice prodale vse karte poslane jim:		Št. 33, New Duluth, Minn.	2.00
Št. 3, Pueblo Colo.	\$65.00	Št. 43, Milwaukee, Wis.	10.00
Št. 9, Detroit, Mich.	27.00	Št. 46, St. Louis, Mo.	7.00
Št. 13, San Francisco, Cal.	32.20	Št. 55, Girard, Ohio	8.10
Št. 63, Denver, Colo.	15.00	Št. 66, Canon City, Colo.	1.00
Št. 83, Crosby, Minn.	9.00—\$148.20	Št. 67, Bessemer, Pa.	10.00
Prejemki od ostalih podružnic:		Št. 78, Leadville, Colo.	6.00
Št. 10, Collinwood, Ohio	\$ 9.00	Št. 88, Johnstown, Pa.	3.00— 67.10
Št. 20, Joliet, Ill.	4.00	Skupaj	\$216.30

STROŠKI:

Za umrlo Mary Ostanek, podr. št. 10, Collinwood, Ohio	\$ 100.00
Za umrlo Fannie Kermetz, podr. št. 12, Milwaukee, Wis.	100.00
Za umrlo Ann Marelich, podr. št. 13, San Francisco, Cal.	100.00
Za umrlo Helena Nagode, podr. št. 14, Nottingham, Ohio	100.00
Za umrlo Frances Bruss, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Mary Milavec, podr. št. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Za umrlo Mary Zajc, podr. št. 27, Braddock, Pa.	100.00
Za umrlo Frances Russ, podr. št. 47, Garfield Heights, Ohio	100.00
Za umrlo Pauline Robnik, podr. št. 55, Girard, Ohio	100.00
Za umrlo Rose Prijanovich, podr. št. 65, Virginia, Minn.	100.00
Za umrlo Mary Kinder, podr. št. 74, Ambridge, Pa.	100.00
Za umrlo Helen Giovanelli, podr. št. 84, New York, N. Y.	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje, pošto, in raznašanje avgustove Zarje	796.34
Mesečne plače po odštetju davka: predsednica \$39.50; tajnica \$168.40; urednica \$184.00, skupaj	391.90
Kegljaški skupini podružnice št. 2	20.00
Kampanjske nagrade	127.00
Razni uradni stroški (ti stroški bodo podrobno navedeni v šestmesečnem poročilu)	259.56
Skupni stroški	\$2,794.80

Ostalo v blagajni 31. julija 1944 (Balance July 31, 1944)\$142,845.53
Dohodki v avgustu (August income) 4,831.46

Skupaj (Total)\$147,676.99
Stroški v avgustu (August Disbursements)..... 2,794.80

Preostanek 31. avgusta 1944 (Balance Aug. 31, 1944)\$144 882.19

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

ANSWERS TO RIDDLES

1. O. I. C. U.
2. Catnip
3. With its engine ears (engineers)
4. Heads on one side and tail on the other.
5. A comb.
6. Girl.
7. Mocking bird.
8. A road.

Auntie: You look nice enough to eat, my dear.
Little Niece: I do eat, auntie.

Ann: Did you know Uncle Sam isn't going to make postcards any longer?
Joan: Why not?
Ann: They're long enough now.

Mother: Nancy, how are you getting along with your arithmetic?
Nancy: Well, I've learned to add up the zeros all right, but the figures still bother me.

CHRISTMAS IS COMING

The post office department has set aside the time between September 15 and October 15 for the mailing of

Christmas packages to the armed forces overseas. We all want our boys in uniform to receive at least one package, so don't forget to mail your package early, at least between the dates named above.

TONGUE TWISTERS

Three gray geese on three green hills. Gray were the geese, and green were the hills.

Robert Rowley rolled a round roll round. A round roll rolled Robert Rowley round?

WE HAVE NOTES FOR THE FOLLOWING SLOVENIAN WALTZES AND POLKAS FOR PIANO AND ACCORDION

SEDAJ LAHKO NAROČITE NOTE ZA SLOVENSKE PESMI. V ZALOGI IMAMO SLEDEČE KOMADE:

No.		
1	Terezinka - Polka	25c
2	Triglav - Polka	25c
3	Židana marelja - Polka	25c
4	Dekle, kdo bo tebe troštal —	
	Sem fantič z zelenega štajerja - Waltz	30c
5	Ljubljanske dame - Polka	25c
6	Črez tri gore — Sem prišel pod okno - Waltz	25c
7	Študentovska — Daj, daj, srečo boš imela - Polka	25c
8	Herkulovi - Waltz —	
	Herkules - slovensko besedilo	25c
9	Pok čotiš — Šuster - Polka	30c
10	Ciganski otrok — Kje je moj mili dom - Polka	25c
11	Treba ni moje ljub'ce plaušati - Polka	30c
12	Pa moje ženke glas — Goreči ogenj - Polka	30c
13	Pastirček - Waltz	30c
14	Ko ptičica ta mala - Waltz	30c
15	Nekaj sem zvedel novega —	
	Črez tri gore - Waltz - druga melodija	30c
16	Moji tovarši so me naprav'li - Polka	30c
17	Pouštertanz — Siebenschritt - Štajerich	30c
18	U davnih starih časih - Polka	30c
19	Kako bom ljubila — Na planinah —	
	Daj, daj, srček nazaj — Ne bom se možila - Waltz	30c
20	Oj, dekle, kaj tajiš - Waltz	25c
21	Moja dekle je še mlada - Polka	30c
22	Naprej — Zastava slave - marš - Polka	30c
23	Rožmarin - Waltz	25c
24	Oj marička — Dekle je po vodo šla —	
	Kadar boš ti vandrat šel - Polka	30c
25	Ptički po luftu letajo — Škrjanč' se v luft —	
	Pri 'taljančku - Waltz	30c
26	Sokolska koračnica - marš	30c
27	Milada - Waltz	30c
28	Dve let' in pol — Je pa davi slan'ca padla - Fox Trot	30c
29	Zdrumska - Polka	30c
30	Dekle, ostani moja - Waltz	25c
31	Kaj se ti fantič v nevarnost —	
	Kje je tista muha - Polka	30c
32	Bod' moja, ti bom lešnikov dal - Polka	30c
33	Od kod si dekle ti doma —	
	Rožic ne bom trgala - Waltz	30c
34	Slovani, kje so naše meje - Polka	30c
35	Na levo tri, na desno tri - Polka	30c
36	Kaj mi nuca planinca - Polka	30c

37	Dobro jutro - Waltz	25c
38	Odpiraj okence - Waltz	30c
39	Slovenian Polka	25c
40	Imam dekle v Tirolah - Polka	25c
41	Micika, al' hočeš ti moža - Polka	25c
42	Kaj ne bila bi vesela - Waltz	30c
43	Pomlad - Waltz	30c
44	Pod okencem - Polka	25c
45	Veseli rudarji - Polka	30c
46	Moja baba je pijana - Polka	30c
47	Ljub'ca moja - Polka	30c
48	Pa na križ pri en hiš - Polka	25c
49	Na zdravje - Polka	25c
50	Živijo Slovenci - Polka	30c
51	Pod mojim okencem - Waltz	30c
52	Kukavica - Waltz	30c
53	Nebo je čisto jasno - Waltz	30c
54	Marijana Tango	30c
55	Zmeraj vesel - Polka	30c
56	Planinca - Polka	30c
57	Collinwood Polka	30c
58	Ljub'ca - Polka	30c
59	Euclid - Polka	30c
60	Trauca zeleni - Waltz	30c
61	Nova domovina - Waltz	30c
62	Roža - Waltz	30c
63	Slovenian Polka	30c
64	Dekle v zelenem vrtu sedi - Waltz	30c
65	Bye-Bye Baby - Polka	30c

Poštšina 10c — Postage 10c Extra

Važno: Z naročilom priložite tudi ceno in sicer v znanih ali gotovini. Poštšina je posebej deset centov, katero svoto dodajte z naročilom. Ako naročite več komadov ob enem času je poštšina samo deset centov za vsa skupaj. Na COD se ne pošilja. Za pevske klube ali kjer bi naročili več enakih komadov skupaj, tam se dobi poseben popust. Vsa pisma naslovite na naše uredništvo.

Naročila pošljite na:

UREDNIŠTVO "ZARJE"
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio

—REPORTERS, PLEASE READ!—

Please consider the following in submitting reports to the Dawn:

- 1.—If possible typewrite material, using double-space. If written, please use ink.
- 2.—Reports must be signed by author, otherwise they will not be published. You may use a penname but the editor must have your correct name which will be withheld if you so desire.
- 3.—All copy must be at our office by the 12th of the month. Any copy received after the deadline will be disregarded.

ŠE NISTE PRESTARI

da zboljšate znanje v angleščini v branju in pisanju. Uporabljivo tudi za učenje slovenščine

Angleško-slovensko berilo

(English-Slovenian Reader)

Sestavil Dr. F. J. Kern

Cena \$2.00

Naročite lahko pri uredništvu "Zarje."

6117 ST. CLAIR AVENUE, CLEVELAND 3, OHIO

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJSEK FUNERAL HOME, INC.

6016 St. Clair Avenue.

Cleveland 3, Ohio

LICENZIRANI POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service.

Postrežba noč in dan.

Avtomobile za vse prilike.

Tel.: ENDICOTT 3113.

"Ameriška Domovina"

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK
V ZEDINJENIH DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Avenue, Cleveland 3, Ohio
Tel.: HEnderson 0628

FOR YOUR PORTRAIT OR GROUP PICTURE

go to

BUKOVNIK STUDIO

762 E. 185th Street. Phone IVanhoe 1166
CLEVELAND 19, OHIO.

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 41 let že obratujemo naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja;
prihranili si boste denar in dobili
stoprocentno postrežbo.

Glavna prodajalna: 6019 St. Clair Avenue.
Tel.: HEnderson 2088. Cleveland 3, Ohio.

Podružnica: 15619 Waterloo Rd.
Tel.: KEmore 1235 Cleveland 10, Ohio

Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street.
Tel.: HEnderson 2088 Cleveland 3, Ohio

Personal Loans

Na razpolago za financiranje nakupa

- avtomobila
- gospodarskih predmetov

ZA:

- družinske in hišne potrebščine
- popravo posestva
- plačilo zavarovalninske premije
- poravnavo računov

—To je nekaj tipičnih namenov—

Pridite in povejte nam o vaših potrebah
Ni treba, da bi bil vlagatelj.

THE NORTH AMERICAN BANK COMPANY

6131 St. Clair Ave. 15619 Waterloo Rd.

CLEVELAND 3, O. CLEVELAND 10, O.

Bolezen nesreča smrt

so tri težke skrbi, ki se jih ne more nihče ubraniti.
Danes ali jutri, bolj ali manj bo vsak prizadet.
Če hočeš dobro sebi in drugim, pristopi v

KRANJSKO-SLOVENSKO KATOLIŠKO JEDNOTO



*Najstarejša slovenska podporna
organizacija v Ameriki*

Članstvo: 39,150 Premoženje: \$5,500,000.00

Sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leto pod
svoje okrilje.

Za pojasnila o zavarovalnini vprašajte
tajnike ali tajnice krajevnih društev
KSKJ ali pa pišite na:

GLAVNI URAD
351-353 N. Chicago Street, Joliet, Ill.